

cu Andrei Partos

revistă dependentă de toți fanii muzicii

Pe 16 iulie 1995,
Marcel Avram

ni-i aduce la
București

**LOZINCĂ
REDNEX:**

Trăiască

1 Mai...

Din
sumar:
**BOB
SEGER**

Live!

**Stevie
Wonder**

pe

Rod Stewart

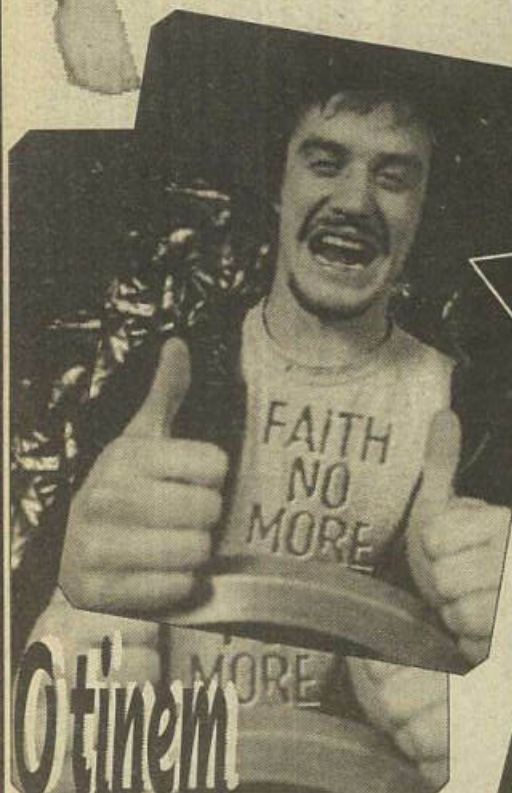
Joe Cocker

Eros Ramazzotti

*Amănunte după conferința
de presă din 27 aprilie*

Pe 28 aprilie,
MONICA ANGHEL,
la primul ei LP românesc

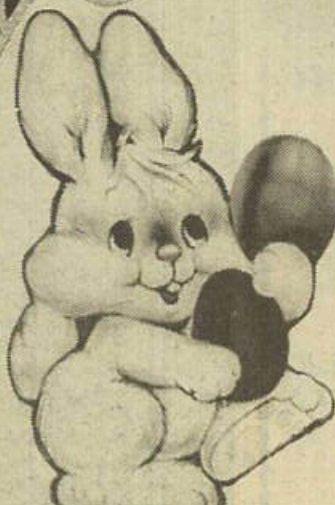

Obținem

tot în Sărbători!!!

• **Slash**
• **ERIC
CLAPTON**
• **BERTI
BARBERA**
• **LIVIU
TUDAN**

VOX POP ROCK
**SĂRBĂTORI
FERICITE!**

DE TOATE ● de toate ● DE TOATE ● de toate ● DE TOATE ● de toate ● DE TOATE ● de toate ● DE TOATE

TOP 20 V.P.R.-LP's

TOP 10 ROM

- (5). Mădălina Manole - Mădălina Manole
- (1). Mașina cu jazzolină - I.G. Pascu
- (2). Anomalia - Tectonic
- (8). Cînd vine seara - Sanda Ladosi
- (9). Sweet Angel Child - Voltaj '88
- (4). Provocare - Silvia Dumitrescu
- (10). Quo Vadis / Floare Albastră
- (6). Armagedon - Celelalte Cuvinte
- (7). Evenimentul zilei și altele - V. Sterian și Comp. de Sunet
- (-). Let Me Fly In Your Hair - Survolaj

TOP 10 S

- (2). Live At The B.B.C. - The Beatles
- (9). Dookie - Green Day
- (1). No Need To Argue - The Cranberries
- (6). Unplugged In N.Y. - Nirvana
- (-). Sex & Violence - Rednex
- (3). No Quarter - Page/Plant
- (7). The Colour Of My Love - Celin Dion
- (-). Greatest Hits - Bruce Springsteen
- (-). Balance - Van Halen
- (-). Medusa - Annie Lennox

LOCURI DE MUNCĂ LA V.P.R.

1. După ce două candidate au trecut prin proba necesară de o lună, postul de SECRETARA ȘI PUBLICIST (Relations) a rămas neocupat. Repetăm datele problemei în noua conjunctură: căutăm o persoană agreabilă între 22-32 ani, care să-i placă muzică și care să cunoască terminologia de bază în limba engleză, să se descurce onorabil cu dactilografia sau cu computerul, să știe să preia și să transmită mesaje, să fie discretă, respectând cu sfințenie secretul profesional, să știe să facă cafele, atunci cînd este cazul. Precizăm că programul redacției nu este unul normal, dar nu începe decît de la ora 10.00. Uneori se lucrează și în zilele libere, acordate în scopuri electorale de unii.

2. Căutăm, pentru viitoarea structură a revistei, un redactor de pagină video-film. Este obligatorie pasiunea pentru film, surse de informare proprii și cunoașterea limbilor engleză sau franceză (dacă nu ambele) pentru traducerea materialelor primite de redacție.

3. Agent publicitar cu salariu (negociabil) la care se adaugă un procent (10-15%) din suma adusă sub formă de publicitate revistei. Este de dorit ca aspirantul să fie posesor de mașină personală, urmînd ca benzina consumată în interes de serviciu să i se deconteze. Limite de vîrstă 24-40 de ani.

● În cazul depășirii cu succes a perioadei de probă (salarizată și aceasta) V.P.R. angajează cu carte de muncă, în condiții legale, persoanele selecționate.

Inscrierile (fotografie, curriculum vitae) se fac pînă la 15.05. Relații suplimentare puteți obține la telefon 659.09.12, zilnic între orele 12.00-17.00, cu excepția zilelor de sîmbătă și duminică. (V.P.R.)

PROCESAREA FOTOGRAFIILOR PRIN

FOTO Miron

SRL

ORADEA STR. REPUBLICII NR. 7
DEVA B-DUL DECEBAL NR. 22
BUCUREȘTI
STR. N. IORGA NR. 55
STR. G. ENESCU NR. 25

"Iubirea a înviat" la magazinul "MUZICA"

Marți, 18 aprilie, la ora 14.00, magazinul "Muzica" a fost gazda unui nou eveniment. În înfrimarea Sărbătorilor de Paști, realizatorul de emisiuni radio Viorel Popescu și-a lansat caseta intitulată "Iubirea a înviat", pe care o dedică radio-ascultătorilor săi. Prima parte a acestei casete conține învățăturile lui Iisus Hristos repovestite de Viorel Popescu și cîntece creștine vechi, interpretate de Dumitru Lupu. Partea a doua este intitulată "Iubirea în cîntec și vers". Lucrarea este alcătuită din poezii originale de Viorel Popescu, iar muzica îi aparține compozitorului Dumitru Lupu, în studioul căruia au fost efectuate și înregistrările. Cuprins de emoție, Viorel Popescu le-a declarat celor prezenți: "Îngăduiți-mi să vă ofer această casetă ca pe un miracol al cîntecului și al versului, cu ajutorul cărora poți să te exprimi ca creștin, ca suflet. Vă rog să ascultați această casetă, cînd veți ajunge la cîntecele mele de dragoste, nu ca pe un mare interpret, ci ca un suflet care încearcă să ajungă la sufletele dumneavoastră". La rîndul său, compozitorul Dumitru Lupu a mai adăugat: "Conceptia acestei lucrări îi aparține în întregime lui Viorel Popescu. Eu nu am nici un alt merit, decît acela de a transpune muzical o epocă îndepărtată în sonoritățile actuale, de a-l stăpîni și de a-l modela pe Viorel Popescu, care este un artist adevărat și poate fi un interpret al propriei sale opere". Evident, nu au lipsit autografele și felicitările de rigoare. Casetă o puteți cumpăra de la magazinul "Muzica", la preț de 2.900 de lei.

Valentin Popa-Scurtu

TORNADA LA YAMAHA

"Tornada" este titlul primului album semnat de Orlando Vasilache, alias Olly, fostul chitarist al grupului Bethlehem, din Deva. Casetă audio, conținînd piesele incluse pe acest album, a fost lansată vineri, 14 aprilie, la magazinul "Yamaha" din Capitală, urmînd a fi lansată și la Deva, pe 2 mai. Albumul cuprinde 5 piese (4 instrumentale) și a fost înregistrat în studioul Migas Real Compact, în luna decembrie, 1994. Colaboratorii lui Olly pe acest album sînt: Radu Trifon - cla-

viatură/ voce, Mihai Trifon - tobe, Alin Achim - ch. bas și Rudy Plasser - ch. bas (piesa "Tornada"). Sînd de vorbă cu Olly, am aflat că peste aproximativ două-trei luni, albumul "Tornada" va apărea și pe compact-disc, iar în luna septembrie se pare că va fi gata și cel de-al doilea album. Însă, pentru Olly, realizarea primului album este ca un vis de care încă nu-și dă seama: "Mă simt extraordinar! Nici nu știu ce să spun că simt! Aș dori doar ca acest album să fie ascultat cu atenție de cei care vor intra în posesia lui. Trebuie ascultat fiecare instrument în parte. Numai așa albumul va putea fi apreciat la adevărata sa valoare." Casetă o puteți procura de la magazinul "Yamaha", la preț de 1841 de lei.

Valentin Popa-Scurtu

A luat naștere Fan Club Sunet Transilvan. Pentru informații suplimentare contactați-o pe Luci Sepultura, Dej, str. Somocului, nr. 268, cod 4650, județul Cluj.

Colecționari, abonați, ATENȚIE MĂRITĂ AICI!

Din colecția pe 1993 lipsesc numerele 2, 4 și 11. Celelalte 10 numere se mai găsesc, dar în număr redus (30 de colecții). Pentru cei care vor achiziționa colecțiile pe 1993 și 1994, prețul total rămîne cel de 4500 lei (în care este inclusă și taxa de expediție). În numărul 50 al revistei găsiți toate copertele și scurte rezumate ale aparițiilor noastre în cei doi ani. Pentru cei care optează numai pentru anumite numere, tot în nr. 50 sunt înscrise și prețurile per exemplar. 50% din această sumă, plus taxa de expediție (între 200 și 500 lei în raport de greutate și distanță), va trebui expediată prin mandat postal pe adresa: Adriana Neacsu, Calea Victoriei 101, sc. B, et. II, ap. 10 cod 70176, București. Va rugăm să scrieți cu LITERE DE TIPAR și să precizați numerele cerute precum și anul apariției lor.

Pentru abonamentele pe trimestrul II (mai, iunie) numărați din două în două zile de marți și înmulțiți cu 300 lei.

Pentru corespondență folosiți adresa: VOX POP ROCK (sau numele redactorului, căruia doriți să vă adresați) CP 307, OP 22, cod 71100, București, sector 1.

Numărul nostru de fax este 659.71.47, și funcționează non-stop. După trei apeluri primiți semnal de fax. Colaboratorii noștri din țară pot folosi acest număr, cu condiția ca textul să fie scris foarte clar și apăsat.

Pasărea Colibri a băut ceaiul la 5 fix. A fost lichidul cel mai muzical oferit de TVR

Cuminți și maturi (de la stînga la dreapta): Mircea Baniciu, Ion Zubașcu, Victor Socaciu, Fl. Pittis, Marina Almașan (singura excepție), C. Dragomir, Gil Ioniță, M. Vintilă, S. Minghiat.

"Ciocu" Vintilă decise să facă mulți pui cu... Pasărea Colibri

Joi, 13 aprilie, discoteca "Music Factory" a fost gazda emisiunii "Ceaiul de la ora 5". Invitații de bază au fost "băieții" de la Pasărea Colibri. După aplauzele și ovațiile cu care au fost înfrimăriți, de către publicul prezent la emisiune, cei patru au dat drumul primei piese: "Miruna". A urmat lansarea nelipsitului concurs. Premiul, constînd într-un aparat electro-casnic oferit de firma "București-

Apelul lui Gil Ioniță, către femeile țării: "Să ne iubim!"

Berlin", a fost cîștigat de fata blondă, tristă și îmbrăcată în cămașă de noapte, care a ajuns cel mai repede la "Music Factory".

Faptul că o chema chiar Miruna l-a determinat pe Mircea Vintilă să o desemneze, fără a sta prea mult pe gînduri. Moțu (Florin Pittis) a fost supus unei probe de mimă. Momentul a fost deosebit de distractiv, deoarece el a trebuit să mimeze afit Scufița Roșie cîntînd Tezaur Folcloric. După o nouă repriză de cîntece, a apărut Paul Grigoriu. N-a lipsit nici A.G. Weinberger care, pe lângă faptul că a

interpretat o piesă de pe albumul său ce va apărea în curînd, i-a acompaniat la muzică pe Moțu, Ciocu, Mircea și Vlady. Organizatorul festivalului "Om bun", Victor Socaciu, a fost și el prezent, dar nu singur, ci însoțit de Gil Ioniță, Constantin Dragomir, Ion Zubașcu și Sorin Minghiat. Toți invitații au cîntat piesa lui Gil Ioniță intitulată "Să ne iubim". Showul s-a încheiat cu un microrecital susținut de

Scufița Roșie în varianta Moțu (fără cuvinte)

Pasărea Colibri. După ce și-au primit premiul și tortul de ciocolată, protagoniștii emisiunii au fost asediați de admiratori. Pe toată durata spectacolului, atmosfera a fost de-a dreptul fascinantă. Publicul a fost extraordinar, poate și datorită mediei de vîrstă (18 ani). Nu au lipsit nici micile incidente legate de calitatea sunetului. Cu toate acestea, gazda emisiunii, discoteca "Music Factory" s-a dovedit a fi la înălțime. Mulțumim, în mod deosebit, realizatorilor emisiunii, Marina Almașan, care a primit cu prietenie

Mr. Blues, un simpatizant al celor de la "Avicola Band"

echipa VPR. Promitem că vom reveni și la alte ediții ale "Ceaiului de la ora 5".

Valentin Popa-Scurtu

CASA Tineretului din Cîmpina (în imagine), pune la dispoziția tinerilor în afara de discotecă (cu o capacitate de 2000 de locuri) și următoarele:
- O sală de spectacole (600 locuri), dotată cu lumini și sonorizare.
- Pomicărie electro-mecanică (6 piste).

- Opt săli multifuncționale.
- Un hotel (60 locuri).
Discoteca este singura care difuzează muzică din topurile de orice gen ale revistei VOX POP ROCK.

Marcel Popescu

"DISCUL MEU VA FI MAI MARE!"

Știrea că vineri, 28 aprilie, la magazinul Muzica (din Capitală) se va lansa albumul **DAU VIAȚA MEA PENTRU O IUBIRE** al **MONICĂI ANGHEL**, ne-a parvenit în ultima clipă. Am reușit totuși să-i fac o vizită Monicăi pentru a afla câteva date suplimentare.

Rep.: "Dau viața mea pentru o iubire" este primul tău disc care va apărea și va fi lansat în România. În urmă cu doi ani, în Germania, a apărut un C.D. Monica Anghel, dar, din păcate, el nu a ajuns și aici. Ce s-a întâmplat, de fapt, cu el?

M.A.: Știu că a apărut. În Germania, cum ai spus. Mai mult... Ba mai știu că era un disc promoțional, dar, din cauza unor divergențe, legăturile cu personajul german s-au rupt, așa că...

Rep.: Piesele ai voie să le folosești?

M.A.: Da, dar nici la vremea respectivă nu eram prea mulțumită de ele, așa că nu mi-ar face plăcere să le introduc în repertoriul meu. Cele care mă reprezintă acum sînt cele pe care le-am introdus pe noul și, așa cum îl consider eu, primul meu disc.

Rep.: Vor fi și piese în primă audiere?

M.A.: Da, două: "Un trist adio" - muzică și text Eugen Mihăescu; și "Vreau să uit" - Cornel Fugaru.

Mirela Fugaru. Restul sînt reorchestrate de către **Eugen Mihăescu**. Ordinea pieselor eu am decis-o. Cred că, așezate așa, dau un anumit echilibru albumului. Coperta, grafica ei, este semnată de **Marius Costineanu**, iar producătorul discului este firma **MegaMusic**. Și pentru mine, și pentru firmă ziua de 28 aprilie va însemna debutul.

Rep.: Între tine și această firmă există un contract pe un termen mai lung?

M.A.: Am colaborat, și încă foarte bine, pentru acest disc. Nu semnez contracte stricte, pentru că nu-mi place să depind, din acest punct de vedere, adică profesional, de cineva. Mi se pare mult mai loial să colaborăm pentru un lucru anume, un disc, un turneu, un concert...

Rep.: Vor fi doar discuri pe vinil sau și casete audio?

M.A.: Vor fi 3000 de discuri și 40.000 de casete audio. Crezi că se vor vinde? Eu sper. De fapt de aceea nu am scos pînă acum un disc. Oferte am avut, chiar multe în ultimii doi ani, dar am considerat că nu-i momentul.

Rep.: Pe casetă vor fi tot atâtea piese ca și pe disc?

M.A.: Aceleași! Inițial trebuiau să fie opt pe disc și zece pe casetă. Nu știu cum s-a făcut că sînt zece și

pe disc. Probabil, eu o să am un disc mai mare. (Ride) Și dacă mă uit la copertă, chiar pare să fie așa. Sînt curioasă cum o să-l primească publicul. În orice caz, împreună cu **MegaMusic**, intenționez să facem un turneu de promoție. Nu știu însă perioada, pentru că pe 15 mai voi pleca cu Divertiții în Statele Unite.

Apoi vor urma "Mamaia" și "Cerbul"...

Rep.: Vei participa la...

M.A.: ... La "Cerb"? Da. La pre-selecție, deocamdată, la secțiunea "videoclip". Deci eu voi fi doar executant, emoții mari or să aibă alții. La "interpretare" nu sînt sigură că voi mai participa vreodată. Nu știu... În rest... Doamne ajută. E tot ce mai pot să spun, cel puțin pînă după lansare.

Orlanda Deladi

MINI-COLTUL VIZITATORULUI

Aflându-se prin zonă, nă-a bătut la ușa și **Bogdan Hladiuc**, vocalul trupei **The Order**. A ținut să ne spună că, de curind, trupa a semnat un contract cu **Electrecord**, pentru producerea unui LP ce va cuprinde 8-9 piese. Dacă lucrurile vor merge bine, discul va apărea la începutul acestei veri. De asemenea, băieții se pregătesc pentru o serie de concerte în **Moldova** (Iasi, Chișinău etc.).

DONATIE PENTRU NEVOIASI!

Donam suma de 87.500 lei, "onorariul" pe care urma să-l primim de la tînărul tată și soț **Liviu Tofan** (uneori director la **R. Total**) pentru ultima ediție a emisiunii **Friday I'm In Love**. Facem acest gest umanitar pentru ca Domnia sa să poată anunța prin fax ziarele **Curierul Național**, **Ziua** și **Libertatea** (pe care noi le respectăm fără rețineri) că emisiunea amintită nu mai există din 23 martie încoace. În numerele lor din 21 aprilie a.c. cotidienele au publicat (de bună credință, desigur) difuzarea "talk-show"-ului realizat de echipa **V.P.R.** De aici, zeci de telefoane de reproș care ne imputau absența nemotivată!

Pentru un post care de la 126 de angajați a ajuns la patruzeci și ceva, gestul nostru poate fi neînsemnat, dar de dragul deontologiei profesionale îl facem din toată inima. Să fie primiți!

RECOMANDĂRI ȘI NU PREA, PE ASCULTATE

THE WILDHEARTS

I Wanna Go Where People Go
(East West)
4 piese/17 minute

Noul și foarte serafic album al celor de la **Wildhearts** va ieși doar pe 15 mai, așa că puternicul lor label s-a gândit să testeze încă o dată piața cu un extras din "P.H.U.Q.". Grupul s-a autoetichetat "alternativ", ceea ce pare oarecum ridicol, o ureche fină fiind capabilă să detecteze multe locuri comune. Oricum, un hard & heavy destul de nepretențios și amuzant de la **Ginger & Co.**

TANITA TIKARAM

Lovers In The City

(East West)
10 piese (interminabile)/52 minute
De această dată, cei de la **East West** au dat-o în bară și credeți-mă că am fost

plin de bunăvoință cu autoarea splendidului **Twist In My Sobriety**. Greu de crezut că o fată atât de talentată a fost capabilă de atâtea rateuri consecutive (vezi cazul **Tracy Chapman**). Și totuși o copertă sic (**Jean Baptiste Mondino**).

BANCO DE GAIA

Last Train To Lhasa (Planet Dog)
3 piese/28 minute

Acest surrogat de muzică ambientală este cel mai nou și mai cool deliciu pentru snobi. Păsărele, cip-cirip, se mai aude cîte-un vînticel, un clipeț de apă, ceva, pentru ca totul să se scufunde într-un atît de insipid techno. Poate că la sfîrșitul lui martie aș fi fost încîntat de așa ceva, dar de-atunci n-am mai consumat nici un drog.

Horia Stănescu
(Alba Iulia)

QUARTZ REVINE ÎN FORTĂ

Vineri, 21 aprilie, la ora 14.00, magazinul **Yamaha** din Capitală a fost asaltat de iubitorii rockului. Motivul: lansarea albumului **Bang**, al grupului bucureștean **Quartz**. Înregistrările au fost efectuate în noiembrie 1994, în studioul **Migas Real Compact**, avîndu-l la pupitrul tehnic pe **Adrian Ordean**. În actuala componență (**Amedeo Bolohoi** - chitară/voce, **Marius Keșeri** - tobe/voce, **Mircea Preda** - bas/voce și **Dan "Pogo" Stănescu** - solist vocal), muzica trupei **Quartz** îmbină elemente heavy, funk și rock'n'roll, alternînd cu balade rock și pasaje lirice. Despre ideea realizării acestui album, **Marius Keșeri** ne-a spus: "Ideea a fost a lui **Amedeo** și a mea. Trupa a luat ființă în 1982, s-a dizolvat în 1986, iar noi am reînființat-o în 1992 și ne-am decis să scoatem acest album. Am lucrat foarte mult, timp de doi ani. Sper ca acest album să schimbe, cît de cît, idelle rockerului carpatin în ceea ce privește muzica. Ar trebui să-și mai întoarcă privirea și către alte trupe care cîntă bine și au înregistrări de foarte bună calitate". De asemenea, l-am întrebat pe **Marius** cum se împarte între **Quartz** și **Volta** '88: "Nu avem nici un fel de

probleme de influență. Stilul este diferit, iar felurile nu se suprapun absolut deloc". Luna viitoare sperăm să putem asista și la o apariție "live" a trupei **Quartz**, în cadrul unui concert organizat de firma **Vivo**. Pînă atunci însă, vă sfătuim să ascultați albumul **Bang**, care-l puteți procura de la magazinul **Yamaha**, atît pe casetă cît și pe CD.

Valentin Popa - Scurtu

ZVONURI PENTRU CARE NU BĂGĂM MÎNA!

- **Clujul** nu poate avea un show în **Sala Sporturilor**! Gospodarii au pus parchet frumos și nu acceptă să-l strice. O fi bine pentru sport, dar de muzică nu-i pasă nimănui?
- **Sfinx Experience** pleacă în Olanda, iar la revenire este decis să cînte în țară. La mare, dacă se poate. Melodii noi au pătruns în repertoriu, așa că nu-i exclus un disc 1995.
- Luna mai se anunță încălzită pentru noi,ăștia cu muzica. Poate înaintea lui **John Mayall** vom avea parte de **Paul Rodgers** și **Jan Akkerman**. Fiecare cu trupa lui.
- **Samantha Fox** ar veni în țară, dar numai pentru a se juca cu ruleta la **Cazino Lido**.
- Cineva mi-a sușotit că **Dida Drăgan** ar avea alergie la hîrtia de ziar de la **Letea**. Un specialist mi-a explicat că ar putea fi vorba de o formă subconștientă de protest față de creșterile repetate ale prețurilor. Așa se explică refuzul valoroasei soliste de a mai primi revista noastră (care-i sosea acasă gratuit!).

Zbîrcă Andaluza

COMPANIA DE SUNET - Studioul B'INISOR

București, str. Inisor nr. 8, sect. 2, tel.: 612.41.84

COMPANIA DE SUNET srl asigură la Studioul B'INISOR:
- Înregistrări (demo, albume etc.)
- Spațiu de repetiții cu instrumente
- Producție de casete audio.
Contacte zilnice la tel.: 642.41.84.

Această pagină aparține
direct de proiectul

MAI VREM ALTE DARURI COCA-COLA LIVE!

CULTURE BEAT

Vox Pop Koch

SABINA PRODUC

PANTERELE
NEGRE

Au trecut deja două săptămâni de la Coca-Cola Live Show, care i-a avut ca protagoniști pe Culture Beat și Rednex. Ați citit ce s-a scris în presă, ați văzut ce era de văzut, din concert, la TVR. Noi sintetizăm informațiile auzite și citite. Există "consens" în ceea ce privește faptul că show-ul a început mai târziu. Asupra orei și a cauzelor sînt divergențe: În "Expres magazin", 20,30, în altele 20,45, ba chiar 21,00. "Tineretul liber" afirmă că la 17,30 s-ar fi primit un telefon privind existența unei bombe în Sala Polivalentă, "V.I.P." spune că cu cîteva ore înainte de începere. Altele s-au referit la reglaje de sunet efectuate foarte târziu sau la întârzierea avionului (care și el ar fi avut motive spectaculoase). Numărul spectatorilor oscilează între 6000 și 7500. Un lucru e sigur: Polivalenta a fost plină. Prețul de 9500 lei n-a inhibat buzunarele amatorilor de concert sau ale părinților lor. Unanimitate și la calitatea publicului: entuziast, incendiar, înnebunit, extaziat, dezlănțuit, nerăbdător. Panterele Negre, netrecute pe afiș, au fost sacrificate în deschiderea concertului. La Culture Beat atmosfera a fost mult mai destinsă decît anul trecut la Brașov, lipsind costumele și cravatele din rîndurile de protocol. S-a dansat și cîntat timp de 65 de minute: "Mr. Vain", "Got To Get It", "World In Your Hands", "Anything". La bis s-a reluat "Mr. Vain", iar Tania și Jay au oferit, prin aruncare, fotografii. O voce din off, monotonă, dădea indicații precise cum să fie primiți cei de la Rednex. Oricum, publicul a știut ce are de făcut. Cei cinci așa-ziși fermieri... suedezi au cîntat, au dansat și au băut bere timp de 45 de minute. Superhitul "Cotton Eye Joe" a fost interpretat de patru ori, pentru o deplină învățare. Din dorința de a șoca, Billy Ray și Ken Tacky (după "E.M."), Bobbie Sue și Bill Bob (după "E.Z.") și "doi dintre cei cinci" (după "V.I.P.") au apărut în pielea goală, protejîndu-și organele genitale cu cîte "un ciorăpel" după unii, iar după alții - șosete. Cel mai spectaculos comentariu al unui moment deloc original în lumea show-ului mondial (Vezi, Red Hot Chili Peppers), îl găsim în "V.I.P.": "numai... erau îmbrăcate în ciorapi albi de mătase (nu știu cum au ajuns colegele noastre la atîta precizie în observație). Mary Joe a declarat în glumă că era vorba "de prezervative suedeze necondiționate", explicînd și scopul parodic al gestului. Privindu-i de la distanță, dănuind într-un decor asemănător celui din video-clip, cu greu îți puteai da seama dacă ei erau cei care cîntau... Pe bune. Oricum, în concert am ascultat banda, și nu pe cei cinci de pe scenă (lucru confirmat și de echipa de la sunet). După concert, în culise, ziaristii au beneficiat de două scurte conferințe de presă. La prima a fost doar Tania. Am aflat că pe timp de vară vom avea parte de discuri single Culture Beat, după care va urma și un nou album. Al treilea, a precizat solista. Acasă, Tania ascultă absolut toate genurile muzicale. Se consideră norocoasă și nu exclude posibilitatea unei viitoare cariere soliste. Pentru Tania Rednex sînt "cool". Așa mi s-au și părut. S-au urcat pe masă și s-au dedat la tot felul de glume fizice. Iată ce am reținut din răspunsurile lor date norocoșilor ziaristi prezenți în vestiarul Polivalentei. Vor pleca într-un turneu prin Noua Zeelandă, Australia, Japonia, urmînd ca în iulie să ajungă în Statele Unite. Trăiesc toți în aceeași clădire la Stockholm, ca într-o mare familie. Orchestrațiile, textele și unele compoziții sînt creații de grup. Apreciază muzica pop suedeză și asta nu numai din patriotism, ci și din convingerea că, de la ABBA încolo, suedezi au fost întotdeauna cu un pas înaintea Europei. Cea de-a doua melodie din recital, neînclusă pe "Sex & Violins", a fost un cadou pentru publicul din România. La solicitarea lui Bogdan Crătescu și Ștefan Naftanailă oaspeții au încercat o variantă de "Cotton Eye Joe" unplugged, nu tocmai convingătoare, după care cei doi de la "Mai mult de 200' live", le-au prezentat versiunea "originală". Pentru Rednex sexul și muzica se îmbină într-un mod fericit, "ambele pot duce la orgasm". Pentru că ambianța era mai mult decît prietenească, am renunțat la a le arăta articolul din revista "Popcorn" care-i privea.

lar cei de la "V.I.P." "nu aveau la îndemînă" revista britanică "Time Out", pe care o citează în numărul 16, din aprilie. Poate politetea noastră vă frustrează pe voi, cititorii, de adevăr, dar presa internațională nu-i va ierta, dacă se vor găsi dovezi consistente. Rămînem așadar cu cele cîteva ore de distracție și relaxare pe care G.D. Total Service, Coca-Cola și sponsorii știuți ni le-au oferit.

Orlanda Deladi

Așa cum v-am promis în numărul trecut al revistei, iată noi amănunte despre "Coca Cola Live Jazz Blues Tour '95", acțiune sponsorizată de firma Coca Cola, ce cuprinde mai multe concerte în Brașov, Iași și București.

Coca Cola Jazz Blues Festival

Brașov, 3-5 mai

Ediția a XV-a a tradiționalului "Jazz Blues Festival" va fi organizată în sala Teatrului Dramatic de către Inspectoratul Județean pentru Cultură Brașov și Televiziunea Română, cu sprijinul unor sponsori brașoveni: Escort Computer, SC Bere Aurora SA, SC Păstăvarul și SC Sere Codlea.

Nicolas Simion Trio
Austria, cit și pe cele din Germania, Polonia, Elveția și Franța, care-i cuprinde pe: Daniel

COCA-COLA LIVE! JAZZ BLUES TOUR '95

Dufek (guitar), Alexander Mares (guitar), Christoph Mares (bass), Rudi Gratzl (Fender Rhodes), Thomas Hofstatter (drums), Mathilda Erak (vocals) și Martin "The Tube" Prais (mastery voice). Devisa trupei austriece: "Feel the blues and get the groove/All we want is make you move" (Trăiește în ritmul bluesului, mișcă-te cîntînd/Noi vrem să te vedem dansînd) anunță deja priza la public pe care-o vor avea, în prima seară a festivalului, The Lost Angeles Blues Band, cînd vor evolua alături de Titel Popovici Octet (Iași), Albiter Blues Company (Brașov) și Anca Parghel Trio (București). Ziua a doua a festivalului brașovean va fi deschisă de Hanno Hoffer & The Nightlosers (Cluj Napoca), trupă ce urmează să lanseze primul său album, înregistrat la Electrecord, pe 27 aprilie la Magazinul Muzica. Vor urma

apoi pe scenă Dan Ionescu Quartet (Timișoara), Marius Popp Quartet (București) și Nicolas Simion Trio (Austria, SUA), formația apreciatului saxofonist și flautist, de origine română, Nicolae Simion, despre care cunoscutul critic de jazz Ewald Tatar afirma în revista "Jazz Pub News" din iunie 1994, atunci cînd făcea prezentarea albumului "Dinner for Don Carlos": "Nicolas Simion este vocea tenor a exilului românesc, avînd formație, vervă și ceva deosebit. Tonul lui critic, influențat de Sonny Rollins, dovedește o îmbinare intuitivă a originilor sale folclorice, promițînd extrem de mult pe viitor". Ultima zi a festivalului va oferi posibilitatea audierii grupurilor Romeo Cosma Quartet (Iași), Garbis Dedelan Quartet (București) și a grupului multinațional Toad Blues Band (Italia, Elveția, SUA) pe care vi l-am prezentat în numărul trecut. Coca Cola Jazz Blues Gala - Iași, 6 mai O parte dintre muzicienii prezenți la festivalul brașovean se va afla, pe 6 mai, în sala Filarmonicii din Iași, unde au fost invitate să cînte formațiile ieșene Titel Popovici Octet și Romeo Cosma Quartet (împreună

cu solistele vocale Alina Mocanu și Marcela Buruian), Nicolas Simion Trio (Austria-SUA) și Toad Blues Band (Italia, Elveția, SUA). Sponsorul local al acestei gale este Hotelul Unirea.

Coca Cola Super Blues Festival - București, 22-24 mai

În sfîrșit, în perioada 22-24 mai, se va organiza la București, în Sala Palatului, "Coca Cola Super Blues Festival", manifestare de prestigiu, la care și-au confirmat participarea celebrul bluesman englez John Mayall, precum și două cunoscute soliste vocale americane, ambele originare din Cleveland, Ohio, Jan Harrington și Sydney Ellis, care vor fi însoțite de formațiile Kenn Lending Blues Band (Danemarca) și White Eagle Blues Band (SUA), Sofia Blues Band (Bulgaria), Electric Red Roosters (București), A.G. Weinberger Blues Machine (Oradea), Hanno & The Nightlosers (Cluj Napoca) și Albiter Blues Company (Brașov). Dintre sponsorii festivalului de la București menționăm: TVR, Paralela '45, Hotel Intercontinental, Internațional Prot Guard, Eurostar, Radio Contact, Restaurantul Disco Herastrău, Ellicom, Tineretul Liber, Tipografia Quetraz și Vox Pop & Rock. În numărul viitor, mai pe larg despre festivalul bucureștean.

Nelu Stratone

După primii pași mai timizi, după acel amestec de genuri de la prima ediție, iată că se conturează o linie fermă și inițiatorii **Cardinal Production** se pot mindri cu atragerea unor sponsori de marcă. **Lucky Strike** s-a implicat pentru prima oară în viața pop-rock românească, la ediția trecută. Se pare că reprezentanții firmei au prins gustul unei formule inspirate de promoție a propriului nume. **Sabina Product** are deja vechime. Se poate mindri cu sponsorizări în domeniu: Rock '93, Skip Rock '94, Rio Dance Show, Coca Cola Dance Show (Cappella, Magic Affair) și altele. În mod firesc echipa producătorilor este întregită de **Tele 7 abc** și **Radio 2M+**. Pe afișul acestei ediții apare și **Kent Tabros Impex**. Încet, dar sigur, puterea financiară a Galelor crește, iar de aici deducem că și calitatea spectacolelor va parcurge un traseu ascendent.

Un reprezentant al postului de radio BBC, **Tom Whitehouse**, prezent la Gala Rock, ne-a mărturisit că n-a lipsit nimic dintre ingredientele necesare unui adevărat show de tip occidental. Și n-a spus-o din politețe. Era sincer surprins că toată lumea a cîntat piese originale, că publicul a fost "adevărat", că sponsorii au contribuit la menținerea unui preț de o liră sterlină (de neimaginat în Marea Britanie). Ca să nu ni se "urce la cap", să recunoaștem că mai sînt unele-alte de făcut în calea spre perfecțiune. Acum avem de-a face cu o ediție POP, la care cei patru soliști cîntă cu acompaniament. Repetițiile au fost dure, intense, poate insuficiente. Cei mai solicitați au fost **Dragoș Docan** și **Răzvan Lupu**, instrumentiști prezenți în trei recitaluri (Mona Roșoga, Daniela Györfi și Gabi Cotabiță). **Loredana Groza** va fi susținută de **Marian Ionescu**, **Ionel Tudor**, **Eugen Tegu**, **Manuel Savu** și alții. Va fi o competiție cu sine a fiecărui artist, ceea ce n-are decît să ne bucure. Pe lîngă fanii fiecăruia în parte ar fi plăcut să constatăm că se formează un public de pop românesc. Dacă am reacționa măcar pe jumătate la fel de entuziaști ca la **Rednex**, **Culture Beat** sau **Dr. Alban** (care au venit cu benzi bine înregistrate, dar efortul lor vocal pe scenă a fost minim sau deloc), atunci Gala Tele 7 abc și-a atins încă un scop.

Remarcabilă și inițiativa producerii unui disc cu tiraj limitat, care la prima copertă mai schioapătă, dar pentru colecționari asta nu prea contează. Norocoșii care vor aduna toate albumele Galelor viitoare vor intra în posesia C.D.-ului care va încheia ciclul. Acesta va conține, probabil, înregistrări din concertele la care ați participat. La conferința de presă din 19.04., V.P.R. a semnalat absența din spotul publicitar al Galei a imaginilor cu **Gabriel Cotabiță**, iar organizatorii și-au însușit critica (în timp ce colegii din

AM AJUNS LA A PATRA GALĂ

presă și-au însușit ideea). Despre vedetele din această Gală am scris destul de constant. După spectacol vom avea motive serioase să le chestionăm. În fond nu datele biografice sau palmaresul contează, ci prestația artistică. Iar noi vom fi la Sala Palatului pe 29 aprilie

pentru a vă povesti, vouă, celor care stați departe, care n-ați primit bilet de voie de la părinți, tot ce vom vedea și auzi. Țineți aproape!

Orlanda Deladi

❖ CONCURS ❖ CONCURS ❖ CONCURS ❖ CONCURS ❖ CONCURS ❖ CONCURS ❖

10 DISCURI DINTRE CELE 1000 VĂ APARTIN

Producătorii, C.M.M.C. și sponsorul Sabina Product vă oferă șansa, vouă, celor din țară, care nu ajungeți la Galele Tele 7 abc, să intrați în posesia discurilor editate într-un tiraj de numai 1000 de exemplare.

1. La ce instrument a cîntat Loredana Groza cînd era mică?
2. Cu ce ocazie l-a întîlnit Loredana pe Tom Jones?
3. Care sînt grupurile cu care a cîntat Mona Roșoga?
4. Unde și-a petrecut ultima vacanță Mona Roșoga?
5. Cu care melodie și unde s-a lansat Daniela Györfi?
6. În ce zodie este născută Daniela Györfi?
7. În 1988 Gabriel Cotabiță a obținut Marele Premiu. La care concurs, cu melodia cărui compozitor?
8. Are vreo legătură Gabriel Cotabiță cu muzica de film?
9. Care dintre cei patru artiști a cîntat la Sanremo și cînd?
10. Cîți oțteni figurează pe albumul "Ediție Limitată nr. 4"?

RADIO 2M+
92.7 FM **2M+**
București

ROM TOP SRL
ed. nr. 15 (23.04)

1. Dusty Road Blues - Quo Vadis.
2. Watch Out - Help.
3. Angel - Underground Bad Guys.
4. Joe - Crown.
5. Sweet Angel Child - Voltaj '88.
6. Clasa muncitoare - Cargo.
7. Așa e viața-mea - Celelalte Cuvinte.
8. Toți sîntem puțin luați - Pasărea Colibri.
9. Without You - ZOB.
10. Alone - Axial.
11. Waiting For The Darkness - Survolaj.
12. Bogdan Barosanu - Direcția 5.
13. Africa (Ce vis fierbinte) - I.G. Pascu.
14. Născuta toamna - Loredana Groza.
15. Bluesul băiatului sărac - Sarmalele Reci.

Stă să intre: Cui îi pasă - Laura Stoica.
Propuneri: Mugur de fluier - Phoenix, Your Smile - Quartz, Absent - Adrian Berinte.

Realizatori Anca Lupeș & Cristi Chirculescu

COSMOS PE SINTEZA MORTII SADUS

Severity". Una dintre piesele primei machete apare în 1987 pe compilația "Raging Death" și pe copertă întâlnim numele Sadus. La sfârșitul anului 1988 scoate pe propria cheltuială L.P.-ul "Illusions", produs de John Marshall, chitaristul de la Metal Church. Deși sunetul este mai degrabă "ultra heavy-speed" decât "death", evidențiază extremismul grupului și toată lumea apreciază tehnica deosebită. Cele 8000 de exemplare stantate sînt vîndute în timp record și formația semnează cu Roadrunner, casă ce va relansa discul la sfârșitul lui 1991 sub numele "Chemical Exposure".

- La 1 octombrie 1990 apare "Swallowed In Black", produs de Michael Rosen (Forbidden, Vicious Rumors), considerat "cel mai extrem album de la apariția trupelor Kreator și Sepultura". Turneul promoțional include Statele Unite (cu Sepultura și Obituary în iarnă și primăvară) și Europa în vară (cu Morbid Angel și Unleashed), sub numele "Crush Jesus Christ Tour '91", turneu prelungit pînă în luna

Discografie:

- (1) "Illusions" 1989; relansat ca "Chemical Exposure" Roadrunner/11.1991
- (2) "Swallowed In Black" Roadrunner/10.1990.
- (3) "A Vision Of Misery" Roadrunner/05.1992.

dar, în ciuda ocupației permanente a trupei, redutabil instrumentist Steve Di Giorgio își găsește timp pentru a participa la ședințele de înregistrare ale colegilor de la Autopsy pentru albumele din 1989 și 1991 și este chiar inclus în componența Death a LP-ului "Human" și a turneului mondial planificat.

Din păcate, lansarea celui de-al treilea LP Sadus, la mijlocul lui 1992, este departe de debutul Killer, prezentînd o trupă bună, dar relativ inofensivă. Produs de Bill Metoyer (Slayer, Dri, Flotsam And Jetsam) și înregistrat în R.O. Studios din

Antioch, Canada, albumul se dorește o încercare de echilibrare a celor două talere ale balanței (pe care se află pe de o parte pasiunea și agresivitatea, iar de cealaltă, tehnica și simțul melodic), nereprezentînd cu adevărat ceva decît pentru puritanii thrashului.

În primăvara '94, Steve Di Giorgio lucrează la un EP solo pentru Relativity Records, cuprinzînd "cover-versions" după Slayer ("Black Magic"), Kiss ("Strange Days") și Possessed ("The Exorcist").

DARREN TRAVIS (c/v), ROB MOORE (c), STEVE DI GIORGIO (b), JON ALLEN (d)

- Patru elevi din nordul orașului San Francisco formează în 1984 o trupă death, etichetată curînd "un Slayer la 78 rotații/minut". Primul demo apare în 1986 cu numele "D.T.P." (Darren Travis Project sau "Death To Poseurs"), urmat în toamnă de cel de-al doilea, "Certain Death" și imediat de al treilea "The Wake Of

septembrie (întîi cu Atrophy, apoi cu Pestilence). Incredibil,

ACTUALITATEA ROCKUL NOȘTRU

♦ Nici un eveniment important rock din nordul Ardealului nu-i scapă constantei noastre prietene Luci Sepultura. Iată ce am aflat din ultima ei corespondență. Pe 13 martie 1995, Inspectoratul pentru Cultură, Centrul de Creație Populară și Casa de Cultură din Cluj au organizat în Sala Armonia un japân concert rock, avîndu-i ca protagoniști pe Altar și invitații lui, Faraon și Human. Peste 400 de rockeri au achitat biletul de 2500 lei și au participat cu entuziasm la spectacol. De remarcat prestația Faraonilor clujeni cu un nou vocal (Tibi, ex-Sin) și primirea extraordinară făcută celor de la Altar. Spre surprinderea generală, aceștia din urmă au renunțat total la influențele thrash/death, noile lor piese fiind foarte power/hardcore (amintind pe undeva de Biohazard). În memoria lui Kurt Cobain s-a cîntat o

BRONX - locul secund la Festivalul Rock din Tîrgu Mureș/martie '95

piesă la care, în sală, s-au aprins zeci de brichete. Și fiindcă de la un concert Altar nu putea să lipsească îndemnul de bază ("Anarhie! Anarhie!"), s-a înjurat copios guvernul și electoratul (!?). Sonorizarea a fost foarte bună. ♦ Tot în aceeași seară și cam la aceeași oră (mișto organizare!), la Casa Armatei a cîntat Compact C. și invitații lui. Au asistat circa 300-400 de spectatori, atmosfera a fost excelentă și din nou sonorizarea de notă maximă. ♦ Pe 17 martie la Club T din Zalău au cîntat Protex (Cluj), Disinter (Cluj) și Grimegod (Arad). Încălzirea a fost făcută de Protex, iar piesa omonimă numelui a înnebunit rockerimea. Cea mai aclamată trupă a serii a fost Grimegod, care în finalul extraordinarului recital de 40 de minute, a fost bisată minute în șir. Finalul a aparținut deatherilor Disinter, care au prezentat piese de pe cel de al doilea demo, foarte lucrate și elaborate. Au fost prezenți circa 200 de spectatori, biletul a costat 2000 de lei, iar sonorizarea a fost de notă 7-8. ♦ "Bătrînul" nostru amic din Vulcan, Sorin Urechescu, de la Fatum, ne roagă să-i anunțăm pe toți cei care trimit pachete cu casete goale pentru a înregistra demoul trupei, "Clandestine Roads '94", să specifice numele destinatarului (și nu numele formației), deoarece funcționarele de la Poșta "ne creează probleme". Adresa rămîne aceeași (Str. Preparăției nr. 3, bl. 7, sc. E, ap. 60, Vulcan/2692/Hunedoara). Totodată, Sorin

ne informează că trupa Fatum din Baia Mare, prezentă pe lista trupelor participante la Rock Fest Timișoara, este una și aceeași cu Fatum din Petroșani. Confuzia s-a iscat din cauza expediției demoului amintit din Baia Mare. În luna mai, grupul speră să imprime (de data aceasta într-un studio) noul demo "Almost Bloody Revenge", care va cuprinde patru titluri: "Phantomslave", "Almost Broke Down", "Metal Revenge", "Bloody Traces", precum și o copertă cu o grafică de excepție. ♦ Cum ne-a obișnuit de atîta timp, Iluș Robert din Tg. Mureș e pe fază, comunicîndu-ne noutăți din acest important oraș al rockului românesc.

♦ Mai întîi, noi modificări în trupele mureșene: Crusade au cooptat-o la claviaturi pe Ambrus Zsuzsa (ex-Austostop MS) și l-au înlocuit pe chitaristul ritmic cu Vegh Joe (ex-Stressers); Kiss "Csakesz" Sanyi (ex-Reflex/Relax/Prospekt) este noul baterist de la Bronx. La sfîrșitul lunii martie, Pityi (voce), Iluș (chitară/voce), Adi Cherecheș (bas) și Csakesz (baterie) au înregistrat noul demo "Welcome Stranger" (trei piese noi, plus cele două de pe "True Tales '94", reorchestrate). Trupa se pregătea să participe la două festivaluri (la Sf. Gheorghe și Miercurea Ciuc) și la tradiționalul Metal Party din noaptea de Paște (în "Liza Bar"), alături de Crusade. Noul demo Bronx poate fi comandat la adresa: Iluș Robert, str. Transilvaniei 52/1, Tg. Mureș, cod 4300, tel. 065/142275. ♦ Crusade și Utopia obțin critici destul de bune la rubrica "Demonstrații" din Metal Hammer Ungaria. ♦ Concerte mureșene: la Palatul Culturii, în prezența unui public numeros a evoluat 4 - Given. În componența Norbert (c), Laszlo Lehel (b/v), Moldovan Gyuri (t) și Sarosi Peter (k), trupa evoluează excepțional, prezentînd un colaj de piese unplugged, alături de compoziții R/B cu pasaje de rock progresiv. ♦ Sub denumirea "Primăvara Rock", la Sala Polivalentă s-au produs Republic (Ungaria) și Rolle (M. Ciuc), iar pe 8.03, Hobo Blues Band (Ungaria), cu Knock-Out (Cluj). Deși a fost mai puțin public decît de obicei, cei prezenți au făcut o primire caldă celor patru formații. Biletul a costat 5000 lei, iar organizatorul turneului (care a inclus și alte orașe din Ardeal) a fost Eu-Ro-Team (M. Ciuc). ♦ Pe 19.03 s-a desfășurat la Palatul Culturii un festival local cu tot felul de genuri muzicale. Atenția generală a fost captată de concursul trupelor rock, la care au participat: No Name, Panik, 500 de lei, Bronx, Abiss, Brigada Oaselor, Crusade, Edmond, Spiral, Race. Clasamentul final: 1. Crusade; 2. Bronx; 3. No Name. În recital, Stația Fabricii de Căramidă. ♦ Revenind la București, semnalăm proxima apariție a 7" SPLIT EP-ului Z.O.B./Ura De După Ușa la firma particulară Unicorn Records. Vom comunica în curînd locul (și modul) în care produsul poate fi procurat.

Gabi Gomboș

FACE TO FACE EVCE LO EVCE

Cu siguranță că n-ați auzit vreodată de Psykaos, unul din tinerile grupuri rock alternativ care activează din 1990 în orașul Cleveland din statul Ohio/Statele Unite. Și probabil o să fiți grozav de surprinși cînd veți afla că alături de cei trei muzicieni americani - Lou Kocsis (chitară), Steve Halse (baterie), Jason Skeen (vocal) - se află un compatriot de-al nostru, Lucian Ion (bas), instrumentist cunoscut nu ani în urmă ca fondator și component al grupului brașovean Experimental. Alături de Pulu Delorian (t), Nelu Miclos (c), Dorian Marin (v) și Adrian Tincă (c), Lucian a concertat la Zămești și Brașov, a participat la festivaluri și gale rock, a înregistrat pentru radio. În vara anului 1989 a reușit să-i "păcălească" pe comuniști, a obținut o viză pentru Austria, și după un an de "acomodare" cu Europa occidentală, s-a stabilit în Statele Unite. La numai cîteva luni de la sosire, este cooptat ca basist de Psykaos și, după repetițiile obligatorii, începe să concerteze în cluburile underground din Cleveland sau din împrejurimi. Prima realizare importantă apare în 1992: demo/LP-ul cu 8 piese "A New Ritual", care conține pe fața A: "Presence Past", "Trust", "Seven Candles", "God's Own Sound", iar pe B: "New Ritual". Grupul se înscrie în noua orientare promovată de trupele de underground din SUA, avînd ca principii integritatea artistică, nonconformismul, respingerea compromisurilor pe plan muzical, culminînd cu refuzul de a fi încorporați, catalogați, etichetați în vreun fel, de a aparține unui gen muzical bine definit. Ideile care stau la baza compozițiilor grupului sînt originalitatea și simplitatea (a nu se înțelege simplismul), renunțarea intenționată la șabloanele heavy-metalului tradițional (prin eliminarea interminabilelor solouri de chitară), întrebuintarea unei voci naturale, expresive. Versurile, interesante și spirituale, deplîng pierderea

valorilor umane într-o societate avansată tehnologic. În urma acestui demo, grupul a primit în 1993 oferte de contract discografic atît din SUA, cît și din Germania. Ofertele au fost refuzate deoarece nu corespundeau principiilor de libertate de creație ale trupei. La începutul lui 1994, cvartetul a definitivat o nouă casetă demo. Pe acest produs, Jason a fost înlocuit de noul solist, Sean, sosit de la un obscur grup din Cleveland. În prezent, muzica trupei e promovată prin intermediul fanzinelor, al

casetelor demo, al concertelor în cluburile underground și al stațiilor Radio College, cu impact destul de mare la publicul ascultător.

Ajutat de simpatica Mayla de la Radio 1 FM Brașov, l-am abordat pe Lucian anul trecut, cu ocazia sosirii sale în țară pentru a participa la concertul aniversar - 10 ani! - al fostului său grup, Experimental. Faptul că de atunci a trecut ceva timp are mai puțină importanță. Ceea ce spune acest muzician reprezintă un punct de vedere obiectiv, este o privire aruncată asupra fenomenului rock dinăuntrul său și reprezintă o lecție obligatorie pentru toți cei care își alcătuiesc o trupă, cu scopul final de a face o performanță, de a ajunge la un anumit nivel, de a trăi chiar din acest lucru și nu de a-l privi ca pe un simplu amuzament.

R. - Lucian Ion, concertul Experimental s-a terminat. Cum consideri că a ieșit în final și cum vezi publicul brașovean?

L.I. - A fost un concert adevărat de muzică rock, neîncadrat în anumite canoane. Forma de exprimare a publicului brașovean este surprinzătoare și foarte apropiată de ceea ce se întîmplă pe scena rockului american.

R. - Publicul românesc poate concura oricînd cu cel de peste Ocean?

L.I. - Bineînțeles! Există aceeași explozie de energie, de vitalitate, de tinerețe nonconformistă și rebelă...

R. - Cum te-ai simțit alături de vechii colegi?

L.I. - Normal că după patru ani petrecuți în străinătate îți face plăcere să te întîlnești cu foștii colegi și prieteni. M-am bucurat să constat că nu și-au pierdut idealurile, nu s-au compromis, au mers pe aceeași cale ca înainte, chiar dacă nu au obținut vreun profit prea mare din muzica rock. Cam același lucru fac și muzicienii din State. Mai întîi este munca și pasiunea, abia apoi urmează și satisfacția materială. Nu asta este esența acestui fenomen.

R. - Ați avut mai mulți invitați în deschiderea concertului vostru. Crezi că trupele românești văzute ar putea concura cu grupurile underground americane?

L.I. - Cum să-ți spun, deja muzica americană evoluează spre o nouă formă de expresie. Un nou curent acaparează terenul - o formă de rock alternativ, grunge și metal industrial. Nici nu știu dacă este chiar atît de nou, dar cu siguranță e o formă diferită de ceea ce s-a cîntat pînă acum.

R. - Văd că mi-ai răspuns indirect. Crezi că ar fi cazul ca trupele noastre să-și modifice stilul?

L.I. - Nu, consider că acest lucru este un proces normal de evoluție. Să nu uităm că în Statele Unite acum zece ani Metallica și

Megadeth cîntau în underground. Le-a trebuit un deceniu pentru a conduce un curent muzical, pentru a ajunge la apogeu. Repet, acum, în America, predomină o nouă formă de exprimare, datorită contribuției aduse de orașul Seattle și de formații ca Soundgarden, Alice In Chains, Nirvana (R.I.P. - n.n.), Pearl Jam și altele. Toate acestea au o atitudine nouă și un aspect scenic total diferit față de grupurile heavy, glam sau thrash și recunosc, în unanimitate, că inspirația lor se datorează în mare măsură vechilor modele Black Sabbath și Led Zeppelin. Noutatea constă în faptul că, odată cu experiența căpătată, vechilor influențe le-au adăugat elemente de funk, rap etc. Rage Against The Machine e iarăși un mare exemplu, la fel și Smashing Pumpkins.

R. - Pe cînd Psykaos în România?

L.I. - Sperăm că în cursul anului 1995 să obținem un contract valabil în SUA, unde se dă o luptă cumplită și numai cei cu adevărat originali reușesc să se afirme, să se impună. Cu acest contract în mînă am putea negocia un turneu în Europa.

R. - Poți face o paralelă între un grup american (Psykaos, de exemplu) și un grup românesc, pe care-l cunoști?

L.I. - Psykaos promovează aceeași formă de alternativ-grunge, cu anumite particularități, pentru că nu se poate naște o trupă de valoare care doar imită și să pătrundă într-un curent fără a-și etala propria personalitate. Acest lucru trebuie să-l înțeleagă foarte multe formații din România. Nu este suficient să suni exact ca o trupă de dincof, Slayer de exemplu, ci trebuie să-ți aduci propria contribuție la piese. Din tot ce am urmărit mai nou în România, am remarcat o grupă mare, Ura De După Ușa, care a îmbinat perfect formele de thrash și speed metal din SUA cu spiritul și umorul românesc. Asta este o chestie extraordinară. Îi consider un alt fel de continuatori ai trupei Phoenix ca spirit, dar într-o formă nouă, actuală.

R. - Mii de mulțumiri, Lucian (idem Mayla - n.n.) și nu pot să-ți urez decît clasicul "bătă!"

L.I. - Să fie! Iar cei ce vor să se cunoască mai bine ne pot scrie la adresa: Psykaos, 1473 Victoria nr. 1, Lakewood, OH 44107, USA, tel. 2165213646 sau 2162289442.

ANINA DIN ANINA

Sintem o trupă hard rock din orașul Anina și am dori să ne facem cunoscuți în țară prin intermediul minunatei, fantastice publicații Vox Pop & Rock, pe care o iubim.

Trupa Anina, înființată în anul 1993 decembrie, are următoarea componență, de la stânga la dreapta (foto): **Ghiță Băcan** (tobe), **Cornelia Schinteie** (voce), **Matei Schinteie** (chitară, voce, lider), **Gelu K.** (chitară solo), **Ionică Imbrea** (bas).

Stilul trupei este hard rock. A concertat numai pe plan local și se așteaptă cit de curând înregistrarea unei casete demo cu piesele de succes.

Așteptăm potențialii sponsori la următoarea adresă:

Anina, Clubul Minier, Str. Sf. Varvara, nr. 1, sau Str. M. Sadoveanu nr. 5, Matei Schinteie, Anina, jud. Caraș-Severin

LIVE ROCK-STUD FEST '95 TIMISOARA

Cei care cred că fenomenul rock românesc s-a complicat în ultima vreme se înșală. Totul e destul de simplu: extremiștii și-au îngroșat rîndurile (fie că sînt "răgușiți" sau "lălațori"), **Timpuri Noi** și cei de sub steagul lor au ajuns - așa cum ironic sublinia Dan Ilescu & co. - cu muzica la zi, iar ce rămîne este... Timișoara. A nu se înțelege orașul propriu-zis, ci zona muzicală pe care o delimitează și unde prin 1993 evoluau nume cunoscute ca **D'Aia** (Petroșani), **Talitha Qumi** (Cluj), **BMG** (Baia Mare), **Survolaj** și **Quo Vadis**. Toate trupe care voiau "altceva", care cântau "altcumva".

Cam ce a rămas în '95 din aceea perioadă am văzut vineri 30 martie, pe scena STUD FEST-ULUI de la Casa Studenților. Organizatorii merită felicitări pentru afișul care i-a cuprins pe **Si, Talitha Qumi, Chin și Quo Vadis**.

Si a deschis seara, dar lipsa obiectivă a tobarului (care a evoluat pe bandă magnetică) le-a marcat apariția. O ureche atentă a putut observa calitatea execuției instrumentale și existența unui real potențial creat, orientat spre anumite zone ale jazz-rockului.

Grupul **Talitha Qumi** a debutat la Timișoara și a făcut-o în stilul care l-a consacrat și acasă la Cluj: show îmbinat cu idei muzicale foarte interesante. Ultima oară i-am văzut în 1993 la Conservatorul clujean, prezentînd poemul rock "Desertul din suflet" pe versurile lui Mihai Plămădeală. După care grupul a fost oprit din marșul spre victorie de... armata germană, unde timp de un an și-a făcut datoria chitaristului. Bun prilej de studiu la rece pe instrument și de evoluție conceptuală. Noi idei și o altă calitate a interpretării au însoțit spectacolul de la Timișoara, bine primit de public și mai puțin bine primit de cel care a sonorizat concertul, care l-a împiedicat pe sunetistul grupului să stea la mixer (și asta s-a simțit!).

În programul festivalului am găsit "**Chin-Dan Petre**" (ex Survolaj) și tipi din Baia Mare. Ei bine, acești trei "anoni" bătămăreni, l-au însoțit extraordinar pe charismaticul vocalist în această nouă **Petre Daniel Experience**. Probabil că unii așteptau o liniștită seară de R & B, oarecum în legătură cu **Survolaj**. Aceasta era însă calea comodă, or, ce s-a auzit pe scenă e un drum plin de ghimpi.

Lăsînd la o parte șocul audienței, intuiția mă face să cred că **Petre Daniel** nu se va opri aici, evoluția fiind o alternativă reală. Ce vom auzi peste cîteva luni? Greu de spus...

Seara a fost încheiată de **Quo Vadis**, care și-a dorit să sune perfect (și a sunat!) și să cînte perfect (și a cîntat!). Ajuns la stadiul de certitudine, cu (din păcate numai) o parte din repertoriul actual salvată pe disc, **Quo Vadis** trebuie să privească în viitor. Formula de tip este dinamică și elegantă, dar destul de rigidă pe plan muzical. Sînt sigur că mulți dintre prietenii trupei ar fi încîntați de perspectiva unor colaborări (clape, suflători, voci feminine etc.), care să coloreze evoluția excelentului grup timișorean.

George Motoc RADIO GALAXIA Baia Mare

P.S.: Vă informăm că festivalul de muzică rock "Rock Fest Timișoara '95", care urma să aibă loc la Timișoara la sfîrșitul lunii aprilie, a fost reprogramat la o altă dată, care va fi comunicată ulterior.

Iancovici N. & Leizerovici D. STUDIO RECORDING SRL

Remember Kurt Cobain la Galați

Vineri, 14 aprilie, la Casa de Cultură din Galați a avut loc primul concert rock amplu din acest an. Sub deviza "**Remember Kurt Cobain**", pe scenă au urcat trupele rock locale. Cap de afiș a fost **Valachus**, trupă ce anul acesta își aniversază trei ani de existență. Grupul **Valachus** propune "o muzică constructivă, orientată spre lumină, opusă întinericului, care să aducă în sufletele ascultătorilor echilibru, și nu dezorientare, o muzică tot mai aproape de autentic și cît mai departe de imitație", după declarațiile chitaristului și vocalistului **Răzvan Victorian**. Abordînd un rock progresiv cu elemente de jazz și folclor, **Valachus** (**Cristian Porneală** - tobe, **Nicu Avram** - bas, **Răzvan Victorian** - chitară/vocal și **Vlad Vedeș** - chitară solo) a obținut mai multe premii pe scenele diferitelor festivaluri din țară: Premiul de

popularitate la "**Constelații Rock '93**", Premiul de participare la Festivalul "**Jazz, Rock, Folk**" de la Craiova (1994), un recital susținut la Gala Festivalului "**Young Rock For Youngs**" de la Piatra Neamț (1994) și Premiul al III-lea la Festivalul "**Constelații Rock '94**". Pentru **Valachus** și **Asalt**, participarea la recenta manifestare a rockului gălățean, "**Remember Kurt Cobain**", a constituit o verificare în vederea mult așteptatului "**Rock Fest '95**" - Timișoara.

Carmen Vioreanu

Aradul din nou în atenția noastră

Dacă în fiecare oraș ar exista cîte un club cum este **Rock Only** din Arad, atunci pe bună dreptate ne-am putea mindri. Aici, săptămînal au loc concerte cu trupe locale, iar lunar sînt invitate formații din țară. În seara zilei de 14 aprilie arădenii s-au strîns în localul lui **Victor Bocancios** (președintele fondator, membru al formației **Blood & Pain**, ex. **Things To Come**) pentru a urmări recitalurile susținute de **Psycho Symphony** și **Disinter**. Primii - **Psycho Symphony** - au demonstrat că premiile obținute în 1994 la **Sam Rock** și **Constelații Rock**, precum și aprecierile pozitive din presa din România și Ungaria sînt pe deplin justificate. Cei patru - **Attila Mogyros** (ch), **Emil Gherasim** (ch/v), **Robert Gindele** (bas) și **Gabor Gindele** (tobe) - și-au început concertul cu "**Tempo Of The Delight**", continuînd apoi, în același stil - progresive techno-thrash - cu piesele "**Over The Wall**", "**Intro**", "**Shadown With Life**", "**Reality Fall The Sleep**", "**Temptation**" și un coverversion Voivod, "**The Prow**". Entuziasmul publicului arădean l-a surprins plăcut pe **Attila Mogyros**, care consideră că "stilul trupei pare multora cunoscut la o primă audiere, așa că nu ne așteptam să fim primiți cu atîta entuziasm. Am înființat la Arad un public fain".

Cea de-a doua trupă, **Disinter** (din Cluj), era deja cunoscută arădenilor. **Agav** (v.), **Nomed** (k.), **Marius Rotar** (bas), **Dan Fulea** (tobe) și **Alin Abrudan** (ch.), metaliști grei, au interpretat atît piese de pe primul lor demo - "**Where Moonlight Gleams**", cît și piese mai noi de pe cel de-al doilea demo - "**Sunset Beyond The Nektar Sea's Bellows**". Pentru **Agav**, vocalistul trupei, seara de 14 aprilie a constituit "o plăcută reîntîlnire cu Aradul. Sonorizarea asigurată de trupa **Pacific** a fost fără cusur. Vom reveni oricînd cu plăcere în acest oraș".

Carmen Vioreanu

● **Satan (Făgăraș)**. 1) Îmi pare rău, dar n-am găsit nimic despre **Black Throne** și **Confuse**. 2) Cu **Living Death** m-ai găsit acasă, așa că notează: considerat de observatorii scenei rock primul combo speed/thrash european, apare în 1980 ca trio, iar în 1983 (în formula de cvintet) înregistrează (1), album tributar grupului **Motorhead**. Urmează un mini-LP, apoi un nou album la **Earthshake Records**, în cea mai autentică modă speed a zilei. Mini-albumul (4) inaugurează colaborarea cu **Aaargh Records** și va fi curînd urmat de (5), un disc foarte discutat în acea perioadă, conținînd un thrash structural, rapid și aventuros, în care cel mai bun exemplu îl constituie instrumentalul "**War Of Independence**" (pasaje acustice crude, străbătute de riffuri violente). În componența **Toto** (v), **Rainer Kelch** (c), **Fred** (c), **Lemmie** (b) și **Atomic Steif** (considerat cel mai bun baterist al Germaniei), susțin cîteva turnee și concerte, o parte a materialului live fiind utilizat pe EP-ul (6). În 1988 apare "**World's**

ex-component la **Forsaken Grief** (bateristul **Johan Oudhuis**), alcătuiesc în 1992 grupul de doom/death gothic melodic **Lake Of Tears**. A fost suficient un singur demo, în mai 1993, pentru ca grupul să devină cunoscut și apreciat mai întîi în mediul suedez, apoi în undergroundul european. Pe care l-au părăsit destul de repede, cînd casa **Black Mark** l-a chemat, oferindu-le tot sprijinul pentru realizarea unui album de foarte bună factură. Tras într-un studio faimos (**Sunlight** din **Stockholm**), beneficiind de un ajutor substanțial (venit de la **Crematory**) și de un producător renumit (**Thomas Skogsberg**), albumul "**Greater Art**", ieșit în 1994, cunoaște un frumos succes la vechii fani ai grupurilor **Tiamat/Paradise Lost** și ai doomului melodic în general. Ca și în cazul grupului **Crematory**, cei din **Lake Of Tears**, deși nu aduc nici o inovație în perimetrul stilului, jonglează cu elemente deja cunoscute (voci inteligibile, chorus, spațiu gothic, riffuri heavy, chitare ciupile, fundal

de claviaturi, ritmuri monotone, dar apăsate), dau dovadă de feeling și elasticitate în compunerea pieselor, chiar dacă tehnica instrumentală este de calitate medie, iar virtuozitatea lipsește cu desăvîrșire. Cu acest album, lansat cu vreo doi-trei ani mai devreme, **Lake Of Tears** și-ar fi constituit cu siguranță (cel puțin) un statut de "cult grup" în genul **The Gathering/Winter**. Așa însă... să vedem ce va aduce albumul secund (titlul posibil - "**Headstones**"), programat în 1995.

● **Antibody (Oradea)**. 1. Din moment ce și s-a răspuns, este clar că "gașca" te-a asimilat. Relatarea ta de la lansarea albumului **Celelalte Cuvinte** m-a amuzat. Aștept și alte relatări de pe scena locală. 2) Atît pentru tine, cît și pentru foarte mulți amici ai rubricii, un profil **Cannibal**

Neurosis, unul din cele mai bune albume techno-thrash înregistrate vreodată. Un disc pe nedrept ignorat de marea public. Acesta pare să fie și motivul sciziei trupei. **Rainer** pleacă la **Mekong Delta**, iar **Toto** și **Steif** continuă sub numele **Sacred Chaos E.P.**, omonim scos de **Aaargh** în 1989, înainte ca **Atomic Steif** să se transfere la **Holy Moses**. După aproape doi ani de liniște, **Rainer** și

fratele său **Dieter Kelch** (b, care debutase cu **Living Death** pe (7) ca înlocuitor al lui **Lemmie**) reformează grupul pentru un nou șir de concerte, alături de **Gerald Theles** (un vocal de zile mari) și **Frank Ullrich** la baterie. Acest cvintet semnează cu **Intercord Records**, care va lansa la începutul lui 1991 excelentul "**Killing In Action**", o veritabilă capodoperă thrash, un disc complex, dominat de chitare delirante, un bas supertechnic, o toabă dublă efectiv năucitoare și o voce arțăgoasă și perfect stăpînită. Pentru concertele de la finele lui 1991, **Frank** (indisponibil) este înlocuit de bateristul de studio **Jorg Michael**. Acest capitol secund al germanilor este întrerupt de o nouă plecare a lui **Rainer**. La finele lui 1992, **Dieter Kelch** și **Gerald Theles** încearcă să mențină **Living Death** cu **Andreas Danner** (t), **Rainer Macko** (c) și **Dirk Prellowski** (c), dar rezultatele acestei colaborări sînt practic inexistente, formația dispărînd în anonimat. Totuși, în semn de respect pentru acest grup etalon al thrashului european, la începutul acestui an, **Major Records** a relansat pe un dublu CD cu 27 de titluri piesele albumelor (3), (5), (7) și (8) și ale EP-ului foarte rar (4). Discografie: (1) "**Vengeance Of Hell**" **Earthshaker**/1983, remixat **Mausoleum**/1984; (2) "**Watch Out**" (Mini-LP) **Earthshaker**/1985; (3) "**Metal Revolution**" **Earthshaker**/1985; (4) "**Back To The Weapons**" (Mini-LP) **Aaargh**/1986; (5) "**Protected From Reality**" **Aaargh**/1987; (6) "**Live**" (Mini-LP) **Aaargh**/1988; (7) "**World's Neurosis**" **Aaargh**/1988; (8) "**Killing In Action**" **Intercord**/ **IRS**/1991; (9) "**Living Death**" (dublu CD) **Major**/ 1995. 3) În curînd vom scrie despre **Forbidden**.

● **Teo (Bacău)** 1) Mărțișorul a fost superb! Te aștept și la anul! 2) Datele despre **Bonus** au intrat la A.D.R.N. 3) Nu te mai agita cu versurile **Maiden**. Dacă tot vrei să colaborăm, încearcă să alcătuiești un profil rock al orașului tău. Mi-ar fi mult mai util. 4) Și-n final, anunț: Sînt timidă, dar mă tratezi! Aștept recomandările voastre pe adresa: str. Mioriței, Bl. 3, sc. D, et. 2, ap. 5, Bacău/5500".

● **Modreanu Catalin (Focșani)**. Trei foști componenți ai grupului death **Carnal Eruption** (**Daniel Brenner** - v/c; **Jonas Eriksson** - c; **Mikael Larsson** - b), alături de un vechi amic,

Corpse găsești în nr. 24 din iulie 1994. 3) Deși intenționezi să alcătuiești o trupă doom/death/black, ești un tip timid, te cam bîlbîi și din cauza asta nu ai nici o prietenă. Noi îți publicăm adresa (str. Washington nr. 2, Oradea, 3700 Bihor) și sîntem siguri că se va găsi o fată curajoasă și "de gașcă" dispusă să-ți scrie, mai ales că, ținînd cont de genul muzical pe care-l ascuți, veți fi în elementul vostru. 4) În curînd vei avea și alte răspunsuri.

● **Robert Baboi (Craiova)**. 1) Bine ai revenit! Pentru numerele lipsă, te-am repartizat serviciului difuzare. 2) Foarte apropiat ca inspirație de **Possessed**, **Exodus**, **Kreator** și în același timp foarte atent la lecțiile maestrilor death și hardcore, grupul death/thrash energic și brutal **Solstice** apare în 1990 la Miami în următoarea componență: **Denis Munoz** (c), **Alex Marquez** (t), **Rob Barret** (c/v) și **Mark Von Erp** (bas, component la **Monstrosity**). În octombrie 1992 apare albumul de debut "**The Sentencing**" (**Steamhammer**), criticile sînt foarte bune, dar trupa se destramă. Excelentul baterist **Alex Marquez** înregistrează un album alături de **Ressurrection**, înainte de a se transfera, împreună cu **Rob**, la **Malevolent Creation**. Aici, cei doi de la **Solstice** contribuie la imprimarea albumului "**Retribution**", susțin turneul american **Malevolent** (alături de **Obituary**/**Agnostic Front** și **Cannibal Corpse**) și participă la **Milwaukee Festival**. Din 1993, **Rob Barret** este cooptat la **Cannibal Corpse** (LP: "**The Bleeding**" **MFN/Metal Blade**/1994). 3) În ultimul an, în Marea Britanie s-a afirmat un alt grup **Solstice**, de data asta cantonat în doom metal. **Rick Walker** (c/lider) și bateristul **Lennart Roemer** au format grupul și după mai multe modificări de personal l-au cooptat pe **John Piras** (c), **Lee Netherwood** (b) și **Simon Matravers** (v). Cvintetul a semnat cu **Candlelight Records**, care a făcut o serioasă propagandă monstruosului debut "**Lamentations**", ieșit în toamna 1994. Avînd o durată de 57 de minute, discul a entuziasmat lumea muzicală și a primit note foarte mari la **Terrorized**, **Metal Attack**, **Hard Rock Magazine** s.a. În 1994, grupul a sprijinit concerte la **Emperor**, iar în toamnă a susținut un interesant turneu alături de **Count Raven** și **Year Zero**. 4) Pentru celelalte răspunsuri urmărește numerele viitoare.

Gabi Gomboș

2PAC + THUG LIFE

Tupac e un simbol în Statele Unite. El reprezintă toate aspirațiile adolescenților din ghetouri: rapper care vinde milioane de albume, actor care joacă în superproducții alături de Janet Jackson ("Poetic Justice") și Mickey Rourke, el e în același timp rebelul care nu se sfiește să îi cațeară pe regizori și să tragă în sticlele (albi mai ales!). El sintetizează toată energia și carisma, ca și frustrațiile și problemele negrilor americani.

Dacă primele două albume solo ale lui Tupac "2pacalypse Now" și "Strictly 4 My N.I.G.G.A.Z." au făcut multă vîlvă în mass-media, a fost pentru că ele deranjează. Dacă se poate pune la îndoială credibilitatea lui Hammer sau a lui Dr. Dre, în nici un caz cea a lui Tupac. Când el vorbește de violență e pentru că ea e constantă vieții de fiecare zi (recent a fost ținta unui atac înarmat în timp ce se îndrepta spre studio). Și în timp ce zările nu încetează să vorbească despre el (proaspăt condamnat pentru viol), iată-l că revine în actualitatea scenei rap cu un nou grup: Thug Life. Compus din Tupac, fratele său Mopreme, Syke, Macadoshis și Rated R, Thug Life a scos un prim album "Volume One".

El definește astfel numele grupului: "Thug e mai rău decît un cîine. Ceva care continuă să se bată chiar și într-o situație de unul contra o mie. Când nu ai nimic, a încerca să obții ceva, devine esența filozofiei americane. Când mi-am tatuat numele asta eram un galerian revoltat. Am continuat să mă bat și acum sînt în fruntea propriei case de discuri (Out Da Gutta - înseamnă "ieșit din canal") și sînt un om bogat. Nu am terminat liceul, dar sînt mîndru de ceea ce am realizat. Asta înseamnă o viață de

thug. Dacă nu ești un thug în lumea asta nu poți supraviețui. Încerc să fac în așa fel încît toți cei ca mine să poată acționa. Asta e și obiectivul grupului".

Vorbind despre violența din orașele americane, ca Los Angeles sau New York Rated, R. spune că ea a influențat direct tonul primului album. În timpul înregistrării au pierdut doi dintre cei mai buni prieteni, unul asasinat în mașina parcată în fața studioului. De unde și tristețea, ranchiuna și melancolia care străbat acest album (în special în piese ca: "Bury Me A G.", "How Long Will They Mourn Me" și "Cradle To The Grave").

Trei milioane ale primului single "Pour Out A Little Liquor" s-au vîndut prin banda sonoră a filmului "Above The Rim" în care Tupac e unul din

interpreți. Melodia se referă la un ritual practicat în ghetouri: de fiecare dată cînd cineva deschide o sticlă, se varsă cîteva picături din ea pe jos pentru prietenii morți sau din închisoare.

Asemeni grupului Wu-Tang Clan, Thug Life intenționează, înainte de a concepe al doilea album ("Volume 2"), ca fiecare Thug în parte să realizeze solo cîte un single. Fiecare își poate preciza în felul asta stilul personal, la care se adaugă diversele participări ale noilor veniți pe parcurs. Formația astfel lărgită va putea porni la atac în vederea realizării unui nou album comun.

- Discografie THUG LIFE:**
1. 2 Pac: "2pacalypse Now" (1992, TNT/Atlantic)
 2. "Poetic Justice (B.O.F.)" (include "Definition Of A Thug Nigga" a lui 2 Pac (1992, Epic Records/Sony Music)
 3. 2 Pac: "Strictly For My N.I.G.G.A.Z." (1993, TNT, Interscope/Atlantic)
 4. "Above The Rim" (B.O.F.) (include Thug Life, Nate Dogg & Warren G.) (1994, Death Row Records/Interscope/Atlantic/Carrere)
 5. Thug Life: "Volume One" (1994, Out Da Gutta/Interscope/Atlantic/Carrere)

Progresia numerică (și poate nu numai!) corespunde unei strategii de perspectivă. Este numai unul din modelele de structurare și funcționare ale noilor "detașamente" para-muzicale numite grupuri, trupe sau posse-uri...

P.L.

HIP HOP DON'T STOP: cîinii latră caravana trece

În același timp cu apăsarea primelor manifestări rap organizate în România (recent concertul RAP ATTACK), o anume presă, vădit tendențioasă, în loc să vadă ce se petrece la doi pași și mai la îndemîna ei, preferă să caute nod în papura de peste ocean, într-o așa zisă istorie a rapului ce se scrie în spatele gratiilor. E vorba de informații care au ca scop defaimarea imaginii acestui curent muzical, rupte de contextul general și care, par să ignore cu desăvîrșire istoria lui. Ca să nu mai vorbim de ISTORIE în general, și în totalitatea ei: văzută și ca un lanț de crime și violență organizată. Așa se face că în loc să se spună că societatea a devenit sinonimă cu crimă, unii preferă să spună că rapul a devenit sinonim... și nu simptome al stării de fapt...

Ca Snoop Doggy Dogg e implicat în diverse businessuri dubioase (ca alții alți oameni de afaceri) nu-l împiedică să dețină cel mai vîndut album de debut al tuturor timpurilor. De ce? Milioanele de cumpărători din lume sînt care toți niste abrutizați sau arti rapperului e pe undeva mult mai subtilă decît pare?

Fie el Doggy Dogg, Tim Dog sau Thug (v. Thug Life)... cîinele în mod normal nu mușcă, decît dacă e maltrat și în pericol. Unii "jurnaliști" care, cu toate că nu le-a făcut nimeni nimic, se simt obligați să exacerbeze și să contere crimel un loc mai mare decît merita, uită că mai există și altceva în lume și în muzica rap...

Cît despre cei treizeci de indivizi mascați care au dat buzna și au provocat tulburări în timpul concertului de la Liverpool al grupului Cypress Hill, mă întreb dacă nu cumva au fost un fel de jurnaliști-moralisti, apărători ai producției de alcool împotriva culturii de canabis...

Oncom, toate aceste manifestări, inclusiv cele ale presei, nu fac decît să confirme faptul că tot ce există cu adevărat provoacă valuri, reacții etc...

Personal Lyrics

STEVIE WONDER

Prince e și mai funky, Michael Jackson a vîndut și mai multe discuri, dar Stevie Wonder rămîne un guru gălăgios al muzicii negre. Acum vrea să-i conducă popoul înapoi în Africa; politica lui a devenit, deci, mai vizionară -- ce s-a întîmplat cu cîntecele?

Multe poți afla despre o persoană citind ce s-a scris în presă la adresa ei. Dar parcă și mai multe poți afla despre zianștii care i-au luat interviuri. Să luăm de pildă interviurile cu Stevie Wonder: rar găsești unul în care să se spună că tipul este orb. Poate de teama de a nu crea situații jenante -- fie pentru Wonder, fie pentru zianștii înșiși. Unii s-ar putea să creadă că e ca și cum l-ai întreba pe Paul McCartney dacă va reînființa Beatles sau -- mai de actualitate -- pe Richard Gere despre Cindy Crawford. Oncom ai lua-o, e o chestie ciudată. Ca și cum te-ai întîlni cu un extraterestru și nu l-ai întreba de unde e.

Întrucît a fost orb încă din naștere sau aproape -- se născuse înainte de termen și și-a pierdut vederea ca urmare a cantității prea mari de oxigen pompate în incubator -- întîmplec a fost întotdeauna lumea lui Stevie Wonder. El zice că s-a resemnat cu starea lui (care, de altfel, și-a pus amprenta asupra întregii lui creații), însă există în continuare zvonuri cu privire la sumele pe care el le cheltuiește cu scopul de a-și căpăta vederea. Acum șase ani chiar a acceptat să facă pe cobaiul într-o serie de experiențe cu transplant de ochi, care nu mai fuseseră testate decît pe animale. În momentul de față, el susține că alte lucruri îl preocupă și răspunsurile pe care le-a dat în ultima vreme la întrebările despre căpătarea vederii au fost cam aceleași: "Nu mă interesează. Sînt în viață și fac tot ce pot mai bun. N-am de gînd să vă spun că nu mi-ar păsa dacă aș putea să văd, dar nici n-o să-mi petrec tot restul vieții spunîndu-mi ce bine ar fi dacă într-adevăr aș putea. Am învățat să fac față situației".

lui îl obligă să ducă o viață destul de sedentară, deși acum e greu să-ți imaginezi altfel decît mîșterind ceva într-unul din numeroasele lui studiouri de înregistrări, ca un inventator ticnit. Este adus în cameră de doi asistenți masivi care, după ce îl așază pe scaun, mai așteaptă o vreme, ca să se asigure că șeful îl merge bine. Oriunde ar merge, starul este însoțit de o cohortă de băgători de seamă, asistenți, responsabili cu presa, prieteni și ajutoare. Oamenii ăștia îl protejează atît de mult, încît îi închipui că așa trebuie să fi arătat și "cortejiul" care îl însoțea pe Elvis în anii '70.

Cînd era mult mai tînr, Wonder obișnuia să pipăie fețele oamenilor care-i erau prezentați, iar Berry Gordy de la Motown susține că, atunci cînd era vorba de fete tinere, Wonder "uita să-și mai oprească mîinile". El însă a spus întotdeauna că asta nu era decît din întîmplare.

Te aștepti să vezi un negru mare, în formă de ou, cu îmbrăcăminte sport lălie și bizar colorată; un bărbat cu ochelari de soare luați parcă din Star Trek și legîndu-și capul dintr-o parte într-alta, în ritmul unui metronom invizibil. Greutatea lui a diferit de-a lungul timpului, iar în anii '80 tipul era atît de masiv încît trebuia îmbrăcat într-o diversitate de corturi ambulante. Totuși, astăzi n-o fi el chiar zvelt, dar este în formă. Poartă un costum Nehru purpuriu și o pereche de ochelari științifico-fantastici. Părul împletit în codițe este tras în sus de la temple, dezvelind o porțiune de piele brăzdată de cicatrici -- rezultatul unui accident de mașină aproape fatal, din 1973. Sînd drept și nemîșcat pe un scaun din sufrageria lui, arată la fel ca un Buddha, impasibil la critici, la vremea de afară sau la timp.

Expresia feței lui îmi dă de înțeles că poate să vadă oricît vrea -- și, în plus, senzația că nici nu vrea să știe mai multe despre mine decît a simțit deja. Mai mult ca sigur că i s-au luat mii de interviuri și de-acum s-a obișnuit să folosească faptul că este orb nu numai ca scut,

ci și ca armă în scopul de a intimidă. Chestie care îl și distrează. Vorbește frecvent despre "vedere" și întinde oamenilor capcane de genul "Ei, ce apartament drăguț aveți!", atunci cînd vizitează locuri necunoscute încă.

Dar a și suferit coșmarul multor zianști cu experiență și gafe s-au făcut cu duiumul. I s-a luat odată un interviu pe cînd era cazat la un hotel din centrul Los Angeles-ului. Intrînd în apartamentul aflat la ultimul etaj, zianștul și-a aruncat ochii pe fereastră și, renunțînd la orice formalități de început, a exclamat: "Ce priveliște extraordinară!"

"Așa mi-au spus și mie", a replicat Wonder, pe un ton melancolic.

Poate fi încăpățînat, grav și, din cînd în cînd, arogant. Spune exact ceea ce gîndește și fără să ezite vreo clipă. Cînd îl întreb de ce l-a luat aproape opt ani să termine "Conversation Peace", îmi taie vorba: "Albumul apare acum pentru că așa am vrut eu. Cred că abia acum e complet. Simpla ca bună ziua". Cînd zîmbește, strălucește de fericire, parcă se luminează camera.

Trecînd, de-a lungul a 30 de ani, de statutul de marionetă a casei de discuri Motown, la cel de pionier al genului soul, Stevie

adevăratul copil minune al muzicii negre. Pe numele sau adevărat Steveland Morns, s-a născut în 1950 în Saginaw, Michigan, și a crescut în sărăcie în cartierul de est al Detroitului, în același timp cu Tamla Motown. Casa de discuri avea să lanseze, în decursul timpului, o serie de artiști negri de mare succes, ca Diana Ross, Marvin Gaye, The Four Tops și The Temptations. De la opt ani era clar că e un talent muzical înnăscut, cîntînd cu mare naturalețe vocal, la baterie, bongo, muzicuță și pian. Atrăgînd atenția șefului de la Motown, Berry Gordy, Wonder a înregistrat primul său succes, piesa "Fingertips -- Part 2", la vîrsta de 13 ani, și LP-ul de debut, "The 12 Year Old Genius", plasat pe locul 1 în topuri. În fiecare zi, după școală, se ducea la birourile Motown, învărtîndu-se în jurul starurilor și facîndu-și propriile înregistrări. Era un mim înnăscut, capabil să-i imite pe mai toți artiștii cu care lucra, iar pe Berry Gordy, cel puțin, îl imita atît de bine, încît a reușit în repetate rînduri să păcălească personalul de la Motown, dîndu-se drept Gordy în convorbiri telefonice în cadrul cărora promitea mîrii de salarii sau anula contracte.

Gordy însă a ținut la Wonder ca la ochii din cap, mergînd pînă acolo încît să-l determine pe compozitorii, producătorii și inginerii de la Motown să-l încurajeze cît mai mult posibil. Și i-a mers: în anii '60, Wonder a avut peste 20 de hituri, printre care "Uptight", "A Place In The Sun", "I Was Made To Love Her", "For Once In My Life", "My Cherie Amour" și "Yesterday-Yesterday". În plus, a compus și produs multe piese pentru alți artiști Motown, de pildă "Tears Of A Clown" pentru Smokey Robinson și "The Miracles" și "Loving You Is Sweeter Than Ever" pentru Four Tops. La vîrsta de 21 de ani vînduse peste 30 de milioane de discuri.

Pentru un fost copil minune este absolut surprinzător că Wonder nu s-a făcut de rușine, nu a avut probleme cu consumul de droguri sau cu legea și nu s-a lăsat atras de nici una din formele de deviație sexuală. Singurul lucru de care s-a făcut vinovat a fost editarea cîtorva discuri insipide.

"Eram rînit", spune Wonder, "de asta n-am apucat-o pe cărări greșite. Cînd eram tînr, pe oricine era mai în vîrstă ca mine îl consideram un părinte și toți au contribuit la educația mea. Să nu mînlînc prea multe dulciuri, să mă odihnesc, să mă ferec de încăierări. Viața mea nu a fost normală și am avut tot timpul nevoie de ajutor. Întotdeauna am fost protejat".

(Va urma)

Traducere și adaptare după "Sunday Times Magazine", Manuela Boatca

Wonder a contribuit în nenumărate rînduri la revigorarea imaginii muzicii pop. Înainte ca Prince să fie Prince și Michael Jackson să fie Michael Jackson, a fost Stevie Wonder,

"Bluesul este ca un răspuns, ca o rezolvare a problemelor"

Eforturile remarcabile pe care le face Eric pentru ca lumea întreagă să descopere și să iubească bluesul amintesc de cruciadele epice duse, în alte vremuri, de rockerii englezi. "From The Cradle", album de blues pur și dur, constituie, pentru autorul său, realizarea unui vis: la modă sau nu, blues-ul este o muzică puțin comercială, iar cei de la Warner au reflectat mult înainte de a-l lăsa pe Eric "să-și facă discul de blues". Poate că albumul surprinde, prin tot ce are el strict, dacă nu etnologic, dar, incontestabil, este vorba de un disc excelent. Dacă piesele propuse vor seduce publicul, asta este o altă problemă. În orice caz, Clapton este fericit și mai relaxat ca niciodată.

Solouri

În octombrie 1994, chitaristul a turnat în Statele Unite.

În septembrie 1994, regele Stratocaster-ului repeta cu grupul său într-un studio din marginea Londrei, muncind la pregătirea show-ului. Casa de discuri Warner invitase la una dintre aceste repetiții niște jurnaliști. Un studio de repetiții nu este ca un studio de înregistrări. Într-un hangar în care se află o scenă identică cu cea a oricărei mari săli de concert. Afară, în parcare, se afla un Ferrari de culoarea unei nopți albastre, mașina cea nouă a lui Slowhand. În momentul sosirii jurnaliștilor, muzicienii repetau și erau deja încălziți. Clapton purta un tricou și niște blue-jeans cam murdari. Dumnezeu se plimba pe scenă. În spatele lui se puteau vedea două amplificatoare monstruoase. Jurnaliștii au fost de-a dreptul surprinși de frumusețea și calitatea sunetului pe care îl emiteau cei doi mastodonți. Clapton a rămas pe scenă cam o oră și un sfert, timp în care și-a cântat tot albumul. Versiunile propuse ale cîntecelor ce compun "From The Cradle" surprindeau prin caracterul lor scrupulos, ele fiind riguros asemănătoare celor de pe disc. Eric a făcut câteva solouri magice, uitînd de el și folosind, pe ici pe colo, minunate sunete de jazz. Își schimba chitara la fiecare piesă. Prin mișcările sale a defilat o incredibilă colecție de chitare Gibson. Muzica era perfectă, extrem de bine cântată. Dar o repetiție nu este un concert. După repetiție, chitaristul și cei aproape douăzeci de jurnaliști s-au așezat în jurul unei mese.

Rep.: Cînd sînteți pe scenă păreți a vă afla în paradisi. Asta se întîmplă la fiecare repetiție?

E.C.: Nu. Adevărată repetiție înseamnă o muncă dură. Dar atunci cînd cîntăm acest stil de muzică, bluesul, totul este mai ușor decît atunci cînd, de exemplu, interpretăm propriile mele piese, foarte structurate și greu de pus la punct. În grupul meu, fiecare este obișnuit cu bluesul și-l cîntă bine. Nu lipsesc feelingul și entuziasmul.

Rep.: Ați declarat totuși odată că bluesul este, dintre toate genurile, cel mai greu de cântat, că este mai ușor să-ți însuși repertoriul lui Bach decît cel al lui T. Bone Walker...

E.C.: În ceea ce privește bluesul, adevărata dificultate are un dublu caracter: pe de-o parte, nu trebuie să cînti blues în același fel timp de două ore. Apoi, bluesul trebuie să emoționeze, să nu existe blues fără feeling. Cînd vine momentul să urci pe scenă, chiar dacă nu te afli în starea psihologică cerută, trebuie să te descurci pentru ca feelingul să apară și să se exprime.

Rep.: Există o metodă în această privință?

E.C.: Bineînțeles că nu. Eu mă concentrez, glumesc puțin cu muzicienii mei... dar trucerii nu există. Excitarea concertelor ajută și ea. Fiecare show este un eveniment, oamenii așteptînd mult de la noi. Dar, de cele mai multe ori, muzica însăși servește drept trambulină. Nu poți rămîne rece sau indiferent atunci cînd cînti toate aceste piese.

Rep.: Ce simțiți acum cînd, după 30 de ani de la debut, vă reîntoarceți la forma muzicală care v-a făcut celebri?

E.C.: La drept vorbind, problema nu se pune așa, tocmai pentru că este vorba de blues. În lumea muzicienilor, rari sunt cei care se dedică acestui gen: fie că nu doresc, fie că nu o fac destul de bine. Apoi, cred că bluesul este o muzică pentru oameni maturi. Pe vremea cînd eram adolescent, visam să fiu bătrîn, pentru că toți eroii mei erau în vîrstă, îmi plăcea bluesul, jazzul (nu iubeam deloc muzica pop) și, pentru a te apropia de această muzică așa cum se cere, trebuie să fi bătrîn...

Rep.: The Rolling Stones vă par a ilustra acest caz? Îi găsiți mai buni astăzi decît acum 20 de ani?

E.C.: The Rolling Stones n-au fost niciodată o trupă de blues. Rădăcinile muzicale sînt multiple, mergînd de la Bo Diddley pînă la country & western. De altfel, eu consider că nu "Voodoo Lounge" este un album foarte country. Nu? La drept vorbind, The Rolling Stones au cîntat întotdeauna muzică de dans!

Rep.: Spuneți că bluesul și jazzul sînt genuri care aparțin maturității. Totuși, Eric Clapton n-a așteptat să "trăiască" pentru a cînta blues la chitară electrică și încă din tot sufletul...

E.C.: Asta aparține vieții mele. Eu am avut o copilărie deosebită. Mă știam altfel decît ceilalți. De mic, chiar înainte de a avea 10 ani, am simțit ceva, ca un adînc dezecilibru, un fel de neadaptare la lumea din jur. Astăzi, însă, mă întreb dacă nu cumva sîntem cu toții făcuți din același material și dacă tot ce am simțit atunci nu este valabil pentru toată lumea. Aveam multe probleme și iată că bluesul mi-a venit ca un răspuns, ca o rezolvare.

Rep.: Cînd ascultați radioul sau hit - parade, vă place ceea ce auziți?

E.C.: Desigur, uneori. Trebuie să mărturisesc că rockul trecut prin diferite mecanisme mă înnebunea. Îmi place sunetul natural, vibrația corzilor pe cutia unei chitare. De aceea, muzica neagră rămîne, după părerea mea, cea mai bună.

Rep.: Nu credeți că e riscant să înregistrați un disc de blues, acum, după succesul albumelor "pop", "Journey Man", "24 Nights" și chiar "Unplugged"?

E.C.: Este sigur un risc. Am discutat problema cu

cei de la casa mea de discuri, la începutul anului. Simțeam nevoia să fiu încurajat. Dar n-am întîmpinat nici o opoziție dimpotrivă: ideea le plăcea tuturor. Pe de altă parte, multă lume mă întreba: "Ce spui, Eric, pe cînd albumul de blues?" Aveam, deci, încredere în mine. Dar atenție, în nici un caz nu este vorba de un proiect mamut, iar bugetul alocat producției albumului nu este prea mare. Nimeni nu se așteaptă să vînd "From The Cradle" în milioane de exemplare.

Rep.: V-a reținut atenția vreun tînăr bluesman?

E.C.: Nu tocmai. Îi ascult tot pe aceiași vechi maeștri ai anilor '20. Dintre cei tineri, Robert Cray rămîne, de departe, chitaristul meu preferat. Îmi place și Jimmy Vaughan, fratele lui Stevie Ray. Dar astfel de muzicieni sînt, din nefericire, din ce în ce mai puțini.

Rep.: Este greu să te numești Eric Clapton, să fii o legendă vie?

E.C.: (rîzînd) Ei, nu! Asta e, și-mi place mult. Dar nu mi se spune astfel de multă vreme. Dacă sînt un monstru sacru, asta se întîmplă mai ales în America. La Londra, oamenii mă recunosc pe stradă și șoferii de taxi mă strîg, dar acest fenomen e nou.

Rep.: Cum se face că publicul actual apreciază bluesul de o sută de ori mai mult decît o facea cel al anilor '80?

E.C.: Nu știu, cred că există perioade în care muzica de dans dominește la modul absolut. Atunci, se pare că publicul se îndepărtează de cîntecul profund. Asta e doar o ipoteză, nu știu mai mult. În orice caz, muzica de dans este din ce în ce mai populară decît oricare altă muzică, este în natura lucrurilor. Dar cota de iubire a adevăratelor piese de valoare, vechi sau noi, este pentru noi, muzicienii, lucrul cel mai important din lume. Ne lîngșăm să știm că muzica eternă este întotdeauna ascultată. Aceasta dă un sens la tot ce încercăm să facem și le permite artiștilor de vîrstă mea să tragă tare, fără a ezita. Poate nu știți, dar mulți din generația mea, sau chiar mai vîrstnici, muncesc fără încetare. Dar cel care face cele mai mari eforturi rămîne B.B. King, care și-a dus sufletul pentru această cauză. Din punctul de vedere al spectatorului, asta înseamnă a fi sigur că asisti la un foarte bun concert și a nu fi dezamăgit. Eu îi voi asculta întotdeauna, în afară de B.B. King, pe Stevie Wonder și pe Ray Charles.

Lui Clapton îi place Ray Charles dintotdeauna și, spre deosebire de mulți, consideră că Ray a rămas un mare cîntăreț soul. Chitaristul spusese odată: "Nu cumpăr un album pentru a asculta lead-guitar. Îmi place vocea umană mai presus de toate" ("Rolling Stone", 74").

Gheata

Rep.: Credeți că stilul unui grup mare ca Pink Floyd, rezistînd împotriva tuturor greutăților, s-a ameliorat? Nu este grav să cînti mereu același lucru?

E.C.: Absolut. Pink Floyd și-a creat propriul stil, a inventat o formă. Aceasta explică de ce, pentru membrii grupului, este greu să treacă la schimbări muzicale de stil și să cînte altceva. Publicul n-ar accepta. În ceea ce mă privește, situația se prezintă altfel: eu pot compune în stiluri care diferă mult unele de altele.

Rep.: Cînd vă hotărîți să reluați un blues vechi, vă inspirați, în mod sistematic, din versiunea originală?

E.C.: Nu neapărat. E nevoie de un "coup de foudre", de un element care să mă prindă și să nu mă mai lase. Acest element este, în general, de ordin sonor: ceva în sunetul chitarei, o trăsătură distinctivă care a marcat înregistrarea. Toate acestea sînt foarte legate de însuși spiritul bluesului. Astfel, înainte de a înregistra piesa "How Long" a lui Leroy Carr, am ascultat cele cinci versiuni pe care le cunoșteam și m-am inspirat din cea mai intensă dintre ele. Așa mi-a venit ideea de ritmă piesa cu piciorul. Inginerul de sunet a pus un microfon pe podea și mi-am înregistrat gheata în stilul muzicii de stradă.

Rep.: Acum, cînd ați ajuns să reveniți la bluesul pur și dur, ce aveți de gîd să faceți? Veți continua în acest sens?

E.C.: Nu știu și nici nu m-am gîndit la asta cu adevărat. Am piese personale. Mai întîi va trebui să urc din nou pe scenă. N-am mai cîntat în cluburi de multă vreme. În Statele Unite, cîntăm pe stadioane. Dar ambianța cluburilor, cea pe care am cunoscut-o la începutul carierei mele, îmi lipsește.

Rep.: Răspunsul publicului contează atît de mult?

E.C.: Nu. Muzica e cea care contează.

Rep.: Dacă ar fi posibil, Eric Clapton i-ar cînta la chitară lui Robert Johnson? Autorului "Layle" i-ar plăcea să cunoască părerea Regelui bluesului în ceea ce-l privește?

E.C.: Aș fi îngrozit! Ce idee barocă! Robert era cel mai mare, și rămîne.

Rep.: Publicul din sudul Statelor Unite este deosebit? Sau s-a standardizat?

E.C.: Publicul statelor din sud este, desigur, mai aproape de originile muzicii negre. În sud, nimeni nu încearcă să te facă să cînti muzică pop și asta îmi place mult.

Rep.: Se spune că cei trei ex-Beatles ar avea de gîd să refacă grupul. Ce credeți despre acest proiect?

E.C.: Este o idee excelentă. Le-ar fi benefic și mi-ar plăcea să-i ascult.

Rep.: Dar nu vi se pare că e totuși ceva trist?

E.C.: S-ar putea. E vorba, înainte de toate, de un pariu - un pariu muzical care ar putea fi cîștigat. Dar nici eu nu știu mai mult decît dumneavoastră, pentru că nu l-am mai văzut de mult pe George.

Cream

Rep.: Ce părere aveți despre BBM, trioul format de Ginger Baker și Jack Bruce, în care Gary Moore deține chitara?

E.C.: Cunoșc prea puțin grupul; nu l-am auzit decît o singură dată la radio. Personal, nu mi-ar plăcea să mai cînt acest stil de rock, dar, poate, mai tîrziu... Stilul lui Gary Moore diferă total de al meu; nu aparținem aceleiași școli. Și să nu riscăm să comparăm B B M cu Cream.

Rep.: Dintre toate discurile pe care le-ați semnat, pe care le preferați astăzi?

E.C.: (Ofînd) E o întrebare foarte grea. Îmi place enorm albumul lui Blind Faith care, cred, este, într-adevăr, un disc de mare valoare. Îmi place L.P.-ul grupului Bluesbreakers, precum și primul meu album solo, cel intitulat "Eric Clapton". Am o slăbiciune pentru "461, Ocean Boulevard" și pentru "Layla". De fapt, îmi plac toate discurile mele...

Rep.: Îi mai înțîlți uneori pe Ginger Baker și Jack Bruce?

E.C.: Nu prea. Știți, oamenii se pierd în ceață. De cînd sînt, n-am avut decît doi sau trei prieteni adevărați, nu mai mult.

Rep.: Bluesul este oare compatibil cu opulența materială în care trăiți de multă vreme?

E.C.: Iată o discuție veche și falsă. Singurul lucru care contează este starea în care te afli. Au fost perioade în care aveam tot ce-și poate dori cineva în această lume. Dar ceea ce doream cu adevărat, era să mor... Iată de ce am băut și m-am drogat atît de mult. Nu mai departe de acum șapte-opt ani eram pe altă lume și pot să vă spun că sînt împrăjuri în care banii nu-ți pot fi de nici un folos.

Rep.: Cum își petrece Eric Clapton timpul liber?

E.C.: Ei bine, pescuiesc, îmi revăd prietenii.

Rep.: Acum, cînd viziunea dumneavoastră asupra paradisiului nu mai este artificială, aveți ceva de spus tinerilor muzicieni care cad pradă drogului?

E.C.: Nu dau sfaturi, dar trebuie să se știe că adevărata voluptate se plătește foarte scump.

Rep.: Ne-ați putea spune care au fost cele mai frumoase momente pe care le-ați trăit în cei treizeci de ani de carieră?

E.C.: Mi-a plăcut enorm înregistrarea "From The Cradle", pentru că ideea de a realiza un disc de acest fel mă urmărea de multă vreme. Dar mai cred că cele mai frumoase momente din viața mea au fost jam-session-urile, clipe petrecute pe scenă cu Jimi Hendrix, B.B. King și Stevie Ray Vaughan.

Rep.: Și încercarea cea mai grea prin care ați trecut?

E.C.: Oh, depresia. Dar mă gîndesc rar la trecut, trăiesc în prezent. Voi avea timp, mai tîrziu, să revăd filmul vieții mele. Cînd voi fi bătrîn.

după
"Rock &
Folk"
Valentin
Popa-
Seurtu

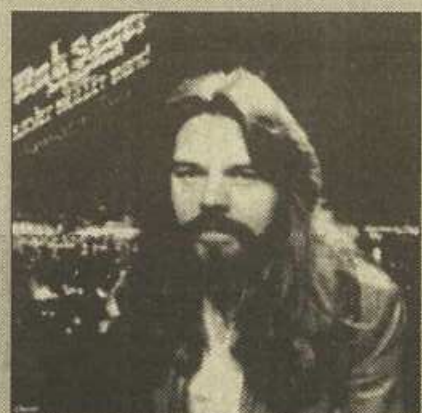
50 DE ANI DE... BOB SEGER

"Bob Seger reprezintă cel mai mare succes local din istoria rock'n'roll-ului. Popularitatea lui este imensă în Michigan, statul de baștină. În Detroit strînge 90.000 de oameni la un concert și albumele sale sînt mai bine vîndute decît cele ale Stones-ilor sau ale Zeppelin-ilor" scria în noiembrie 1977, un redactor al NME.

În 1961 era deja cunoscut în orașul motoarelor și asta nu pentru că ar fi fost un mecanic extraordinar. "Rotitele" show-business-ului american l-au purtat însă din Detroit (toponim care vine zice-se de la carpato-dunăreanul "de trăit") pe căi neștiute pînă atunci de către originarul din Ann Harbor.

"M-am născut în Detroit, dar am crescut în Ann Harbor și rhythm & bluesul pe care îl ascultam nu era cel de la Motown, foarte bun de altfel, ci erau piesele pe care le difuza un post de radio din Nashville. Mi-au ajuns la ureche nume precum James Brown, Wilson Pickett, Solomon Burke, The Falcone, un R & B urban, ce îmi plăcea mult mai mult decît producțiile Motown. Am observat că mă prinde mai bine un stil puțin mai dur. Tipii ăia, Wilson sau James, cîntau din toți rărunchii" spune Seger.

La 19 ani pune bazele primului său grup, Last Heard, dar de-abia în 1968 intră în TOP 20 american cu "Ramblin' Gambler Man". Patru albume în trei ani și gata - se decide să urmeze colegiul, pe care nu-l va absolvi niciodată, asta și datorită unui dor nestins de schimbare. Trupa de acompaniament pe care a strîns-o, cu Jamie Oldaker la baterie și Marcy Levy - acompaniament vocal, era atît de bună încît Slowhand i-a suflat-o. Apropos, multe din piesele șaptezeciste ale lui Clapton au beneficiat de aportul interpretativ și compozitional al descoperirii lui Bob, Marcy Levy, actualmente sub numele Marcella Detroit în Shakespeare's Sister. Anul trecut, interpreta declara cum că Eric îi lăsa pe mîna textele unor piese la care, într-un moment sau altul de lehamite, se săturase să mai lucreze.

Seger pune la cale un nou grup ce se va numi The Silver Bullet Band "Trupa Glonțului De Argint", cu care concertează de-a lungul și de-a latul Statelor Unite, fiind unul dintre promotorii rockului clasei muncitoare - "working-class rock" - alături de Bruce Springsteen. Anumite evenimente nedorite, dar și o acută lipsă de inspirație compozitională pe care nu a negat-o niciodată, l-au împiedicat pe Bob să alîngă statutul și popularitatea Boss-ului. "Îmi pare rău pentru cei ca Michael Jackson sau Bruce Springsteen. Cînd Bruce a ajuns mare, l-am sunat pe Roy Bittan - clăpanul lui - și i-am zis: O.K., întea-bă-l acum unde va ieși să mînce un hamburger".

Anul 1977, odată cu apariția albumului "Night Moves", marchează pentru Seger depășirea granițelor Americii. ... El compune piese cum nimeni pînă la el n-a scris, face părți vocale necîntate de alții pînă acum, considera un comentator al publicației "Village Voice". Trei ani mai tîrziu editează acel memorabil "Against The Wind", ajutat între alții de către cei de la Eagles, L.P. ce atinge poziția supremă în topul național. După un asalt de peste 15 ani la porțile clasamentului american HOT 100, în care a intrat de 6 ori chiar în TOP 10, în 1987 devine Number One extrasul pe single, din soundtrack-ul filmului "Beverly Hills Cop II", intitulat "Shakedown" și semnat B. Seger.

"Am fost un copil sărac. Privind retrospectiv, simt că nu merit să stau alături de tipi ca Eric Clapton, care e de-o vîrstă cu mine, sau ca Pete Townshend. Ei s-au ajuns cu 10 ani înaintea mea... Pentru că nu sînt talentat mi-a luat mult timp ca să învăț cum se scrie un cîntec bun. Jimmy Iovine, un prieten de-al meu, a lucrat și cu John Lennon. Îmi povestea cît de ușor îi era lui John să compună. Tipul stătea pe scaun în studio și scria pe loc un cîntec excepțional. Pentru mine ce-a spus cîndva Thomas Edison e perfect valabil: succesul e compus din 98% transpirație și 2% inspirație. De-abia în 1978 mi-am dat seama că am realizat ceva, că-mi merit succesul".

Recent, pentru a celebra aniversarea celor 50 de ani pe care-i va împlini în 6 mai, casa de discuri Capitol a editat un album "Greatest Hits", înfățișîndu-l pe copertă, cu chitara în brațe și scrîndufind infinitatea paralelă a sinelor de tren, pe cel care în "Against The Wind" (Cu vîntul în față) regreta: "Aș vrea să nu cunosc acum ceea ce și mai demult mi-a fost interzis".

Bogdan Puris
(Radio Timișoara)

ÎN BOXĂ

Nr.: B01B

Nume: Barbera
Prenume: Bert
Vîrsta: 23

Semne particulare: o mare aluniță pe gamba dreaptă, o operație cicatrizată la mîna stîngă, burta și mai ales etcaetera.

1. Ai antecedente penale?
Nu.
2. Ai furat vreodată ceva?
Nu.
3. Cu cine ți-ar conveni să fii confundat?
Cu Woody Allen.
4. La ce te gîndești cînd auzi de VPR?
La un colectiv adevărat și ambițios. Bun.
5. Care-i cea mai mică notă avută la purtare?
Aaaa... nouă!
6. Ce porecle ai?
Tarzan.
7. Cînd ai cîntat ultima oară?
Pe 31, cu Mircea Tiberian, în Lăptărie.
8. Ce boli ai avut?
... Vărsat de vînt, otită, sinuzită și ceva fracturi, c-am fost cascador.
9. Care e rolul cascadorilor în film?
În primul rînd de a salva pielea actorilor. Cînd e nevoie de ei, își fac foarte bine treaba și sînt... mironidenii filmului.
10. Blonde sau brune?
FEME! Acum e numai una. Șatenă.
11. Cea mai penibilă situație în care-ai fost pus?
Am fost pus în mai multe situații penibile... (cea mai?) Nu-mi vine acum-n minte și nici nu doresc să-mi amintesc. N-a fost, oricum, ceva, așa... încît să-nvăluiesc!
12. Care-ar fi continuarea zicalei "Cine fură azi un bou..." în vremea tranziției?
Cine fură azi un bou, un BOU și fură!
13. B.M. sînt inițialele numelui: a) unui mare chitarist, b) unui club bucurestean, c) unui cunoscut muzeu. Care sunt numele complete?
Brian May, Big Mamou... și muzeu... din România? (nu, de peste tot)... (British...) Museum!
14. Cea mai spectaculoasă prezență în lumea pop-rock?
Din toate timpurile?... Frank Zappa.
15. Ce crezi despre Iuliu Merca?

B01B

B01B

Este un adevărat om de muzică. Am avut plăcerea să-l cînușc. E un om extraordinar.

16. Care-ți sînt cele mai dragi trei lucruri?

Mi-s dragi foarte multe lucruri și-ar fi păcat să enumăr numai trei dintre ele.

17. Dacă-ai fi să te caracterizezi într-un singur cuvînt, care-ar fi acela?

Deveghenianul desecară (împărțind corect, veți obține titlul unui cunoscut roman!)

18. Ți-ar plăcea să cîmști cu: a) Samantha Fox, b) Ala Pugaciovă, c) Mireille Mathieu?

Dintre toate, cea mai potrivită mi se pare Samantha Fox, dar nu neapărat pentru cîntat. Aș prefera să cînt cu mulți alții, mai puțin cu cele trei.

19. Ce înseamnă plaiuaz?

Un cuvînt pe care nu l-am folosit niciodată, deci, recunosc, nu știu. (Înseamnă creion)... Da?

20. Un banc!

Oho, știu foarte multe, dar, din păcate, cele mai bune dintre ele nu pot fi adresate tiparului... Deci, baci Ion vine la baci Gheorghe și-l întreabă: "Ce faci, bace?" "No, uite-aseară a venit lupul la oi, și... "No, bine, și-o luat ceva oi?" "Pai că doar n-oi fi vrut s-aducă!"

... și-nca alte 50 asemenea bancuri, cu neputință de trecut în procesul verbal, anchetator mort de rîs.

Ana Călin
încheiat pe 2.04 a.c.

MUDDY WATERS —

Live At The Forum, Toronto
1978, 50 min.

În ce constă magnetismul lui Muddy Waters? Poate în tehnica bottleneck-ului? În savoare ludică și lubrică a textelor sale? În știința armonizării instrumentistilor, așa fel încît ansamblul să (ra)sune unitar, rotund, mereu în ritmul inimii? Poate vocea lui gravă, caldă, învăluitoare și insidioasă, să aibă acel cîrlog nevăzută ce se agită de suflul ascultătorului? Să fie de vină faptul că a electrificat bluesul umed al Delta și al uscătelor plantați? Să fi contat șansa de a fi idolul unei generații de aur a rockului și abilitatea de a-și adapta mesajul albastru ritmului rostogolitor al anilor '60-'70? A impresionat oare ambiția cu care și-a urmat țelul? Dar cum altfel putea reuși un artist conștient de valoarea sa, care nu-și văzuse numele pe-un disc pînă la 33 de ani, într-un timp (al bluesului) osificat în șabloane impuse de criteriul vinzării?

Alura de iubareț, dandy, heartbreaker se vadește și în documentul vizual de față. Imbrăcat în alb de sus pînă jos, costum, pantofi, vestă, cămașă cu guler răsfrînt, subțirel la trup și acidulat în vorbe, Muddy arată cam de 50 ani, nu de 63. O privire furișată, vicleană și cîntătoare, de geambaș care vrea să-și înșele clientul; o gură cînd destinsă de-un zîmbet melancolic, ca pe coperta discului *Hard Again*, cînd încordată de-o încrîncenare pe chitară, un Telecaster roșu, culoare de-o

VIDEO SHOP

parșivă aluzivitate sexuală. O față ce trădează indiferență aparentă, degajare, seninătate, detașare ironică, melancolie și suferință ascunsă. Atitudinea lui Muddy se răsturne asupra ansamblului, pe care îl dirijează cu gesturi discrete și precise, parcă atent să-și ascundă degetele încărcate cu inele. Dacă autoparodia și autopastșa funcționează în acest concert ca elemente ale esteticii lui Muddy Waters, plăcerea de a cînta răzbate fără greutate și fără ostentație din fiecare gest marunt, din insesizabila strategie pe care orice show-man o pune în scenă pentru a-și cuceri publicul. Caci acolo unde plăcere nu e, nici muzică nu este!

M.V. Pop

ALBUMUL MARTIANULUI

Dragă marțianule,

Presupun că ne observi și ești cît de cît preocupat alît de noi, cît și de cultura noastră. Sper că te poți bucura și tu de MUZICĂ și de aceea îți propun titluri, informații și comentarii despre albume care, trecînd peste mode și clasificări, cred eu sînt reprezentative pentru a doua jumătate a secolului XX în ceea ce privește această minunată artă. Încep în spirit dogmatic cu un album în care este vorba de strămoșii tăi, sper cu mult mai războinici decît tine, și închei rugîndu-te să nu te supere faptul că această rubrică este dedicată și unor vecini de-ai tăi, lunatici.

JEFF WAYNE'S - "The War Of The Worlds"

Apărut într-o perioadă de glorie a unor ambițioase și valoroase proiecte muzicale reunite în albume concepute în aria rock, bazate pe teme istorice sau povestiri istorice (amintesc doar Rush, Jon Anderson, Rick Wakeman), acest dublu album reprezintă indiscutabil principala realizare a lui Jeff Wayne, cel ce l-a produs, compus și aranjat. "Războiul" lumilor a pornit de la celebrul roman S.F. al unuia dintre părinții genului, H.G. Wells, subiect actualizat peste zeci de ani de un alt Wells, Orson într-o dramatică emisiune radio, ce a terorizat America. De altfel "Venirea Marțienilor" este și titlul primului disc, a cărui față A conține

două teme geniale cunoscute în toată lumea, mai ales ca generice TV și ajunse și la poporul român datorită "Drumurilor europene" și lui "Nea Mărin miliardar". Pe față B luăm cunoștință, prin personajul principal, jurnalistul (vocea aparține unui mare artist, actorul Richard Burton), de dezastrul pe care l-au făcut pe Pămînt mașinile de luptă ale marțienilor: milioane de morți, orașe distruse, civilizația umană pe marginea prăpastiei. Din păcate, inspirația și rigoarea lui Jeff s-au cam epuizat, așa că cel de-al doilea disc, intitulat "Pămîntul sub stăpînire marțiană", chiar dacă are invitați de marcă din sfera rock, ca Philip Lynott (Thin Lizzy), David Essex, Justin Hayward (Moody Blues), este destul de slab și abundă în dialoguri "subțiri" între personaje, dar atmosfera trebuia întreținută, iar povestirea terminată. Marțienii nu sînt învinși de oameni, ci de bacteriile din aer, dar ei există în spațiu și de-abia așteaptă să treacă NASA pe acolo.

Se poate spune că albumul este unul "de familie". Jeff a primit ideea realizării lui de la tatăl său, căruia îl dedica, iar alături de el s-au aflat Jerry Wayne (producător executiv, și Daren Wayne, care a adoptat povestirea. Din trupa ce a interpretat muzica, i-am remarcat pe cei doi chitariști Chris Spedding, Jo Patridge și pe Ken "Prof" Freeman - sintetizator.

Pentru imprimarea acestei lucrări grandioase, pentru găsirea unor sunete care să redea cît mai convingător situații și entități mai greu de imaginat, Jeff și colegii săi au petrecut mai bine de un an (mai '76 - iunie '77) în Adrison Studios, Londra.

"Jeff Wayne's The War Of The Worlds" 1978 (C.B.S.)

Vol. 1 "The Coming Of The Martians": "The Eve Of The War", "Harsell Common And The Heat Ray", "The Artilleryman And The Fighting Machine", "Forever Autumn", "Thunder Child".

Vol. 2 "The Red Weed (Part 1)", "The Spirit Of Man", "The Red Weed (Part 2)", "Brave New World", "Dead London", "Epilogue (Part 1)", "Epilogue (Part 2) (NASA)".

Iulian Ignat

TANGO MUSIC INTERNATIONAL,

PRIN SC PARTNER SRL,

vă oferă:

Casete audio înregistrate, sigilate, peste 500 titluri din toate genurile, de cea mai bună calitate, la prețuri deosebit de avantajoase.

Pentru relații suplimentare, privind oferta noastră, vă rugăm să ne contactați la tel/fax (048) 644361

Altă revistă, alți cititori, alte voturi

În numărul din aprilie al revistei americane A.P. (Alternative + Press), publicație aflată la cel de-al 82-lea număr, apar preferințele cititorilor. Best Band: 1. Nine Inch Nails. 2. Hole. 3. Pavement. Worst Band: 1. Counting Crows. 2. Green Day. 3. Pearl Jam. Brightest Hope (speranță): 1. Veruca Salt. 2. Elastica și Oasis. 3. Magnapop. Best Album: 1. The Downward Spiral - Nine Inch Nails. 2. Live Through This - Hole. 3. Crooked Rain - Pavement.

Pentru a treia oară la Bourges (Franța)

În 1990, J. Higelin a invitat la Printemps de Bourges grupurile Holograf, Roata și pe Doru Caplescu. Revista muzicală de atunci Metronom, apoi Pop Rock & Show, a fost prezentă și un an mai tîrziu. Acum Vox Pop Rock participă doar la standul TILT & PARTNERS, reprezentant oficial în România al organizațiilor festivalului, TAM TAM FRANCE. Singura casă de discuri, din partea țării noastre, este tot mica și ambițioasă casă independentă, TILT & PARTNERS, deși aceasta le-a adresat invitația tuturor doritorilor, inclusiv Electrecordului! Au plecat luni spre Bourges, Raluca Moianu (Radio Contact), Alex Revenco (Evenimentul zilei, Express Magazin) și Giuseppe Rossi (TILT & PARTNERS). Poate prin ei vom afla ce era de văzut și auzit pe acolo unde s-a desfășurat una dintre cele mai importante manifestări pop-rock din Europa.

NOUȚĂȚI ELVETIENE

□ Sportsquitar, duo din Lucerna, a fost luat la ochi de Sub-Pop, care i-a publicat un single de pe albumul "Lo-Fi-Pop". Soundul amintește de Pavement și Sonic Youth. Casele de disc locale au refuzat să semneze un contract. □ Din 21 martie a apărut pe piață albumul de come-back al grupului Krokus, avînd un titlu sugestiv: To Rock Or Not To Be. □ Mother's Pride s-a retras într-o cabană în Alpi pentru a compune albumul Burn Baby Burn, în timp ce Suchas (hardcore-metal) preferă agitația marilor orașe. □ Claudia Piani (o replică elvețiană a Gianni Nannini), cu noul ei album, demonstrează că este considerată pe drept Rock Lady a țării sale. □ Mare succes la vinzări pentru albumul Tatanka, semnat de Agy Burris □ Diamond Dogs, cvartet din Winterthur, a debutat cu discul Libido, care se situează pe undeva între power-rockul anilor '70 și What Is Love al lui Haddaway. □ Concursul Marlboro New Talents și-a schimbat structura la cea de-a 11-a ediție. Organizatorii renunță la concursurile de selecție și preferă o formulă dirijată de specialiști, urmînd să producă un CD-compilație cu o melodie de la fiecare grup linar. □ Dieter Meier și Polo Hofer și-au aniversat cei 50 de ani de viață prin producția noi. Primul - cu albumul Hands On Yello (remixuri techno), iar al doilea, cu o carte care conține hiturile sale.

Adunate de
Carmen Vioreanu

CONCURS ROCKA-ROLLA/POWER PLAY

Mr. Mister

Posta ne-a incurcat, dar iată că s-a făcut lumină! Au sosit T-shirt-urile de la Rocka-Rolla! Ne pare rău că nici telefoanele n-au funcționat dinspre Timișoara, dar e bine că PREMILE promise de firmele înfrățite vor ajunge la voi. Îl așteptăm la redacție pe Vasile Dascăl (București), iar Cristina Grecu (Brașov), Emanuel Tanase (Călărași) și Minu Helici (Botoșani) vor primi acasă casetele cuvenite.

Răspunsuri corecte (Runda a II-a)

1. Larry Mullen jr. este bateristul trupei U2
2. Ron McGovney și Lloyd Grant au trecut pentru scurtă vreme prin grupul Metallica
3. Melodia "Broken Wings" figurează pe albumul "Welcome To The Real World" din 1985 a grupului american Mr. Mister

Cîștigătorii, data viitoare.

PAGINI DIN ISTORIA ROCKULUI ROMÂNESC 1960-1965

LIVIU TUDAN

"Am fost exmatriculat de la Conservatorul din București din cauza rockului"

Puțin sînt cei care știu că numele real al muzicianului rock Liviu Tudan este Dumitru Tunsioiu. Este de fapt și numele sub care l-am descoperit în cartea de telefon, lucru ce mi-a permis să-l întâlnesc într-o încăpăre de la etajul al patrulea al TVR. Mitică muncește acum altfel decît ne obișnuise în ultimii treizeci de ani. Se ocupă de formarea tinerilor muzicieni și, în același timp, contribuie la realizarea emisiunilor muzicale ale TVR. Sincer, mi-a fost ușor frică de acest interviu. Auzisem despre Liviu Tudan că ar fi un individ taciturn, extrem de dificil și, mai ales, greu abordabil. Eroare totală! Eram fascinat încă din anii '70 de artistul Liviu Tudan și iată că l-am descoperit pe omul Dumitru Tunsioiu. Un om dispus la confesiuni, ușor marcat de faptul că este totuși singurul muzician român care a compus trei (!)... opere rock, care au fost prezentate fiecare în cîte un singur spectacol. Culmea este că a rămas în tot acest timp extrem de optimist, crezînd în continuare în menirea sa. Cine oare în locul lui nu ar fi capotat? Și iată că, acest muzician ambicios și încăpăținat, Liviu Tudan, ne promite în curînd o nouă versiune a operei rock "Zburătorul". Ținîndu-i pumnii strînsi pentru reușită, să vedem, în continuare, care sînt confesiunile sale legate de formația Sideral și prima perioadă de activitate în grupul Roșu și Negru.

Rep.: Spune-mi te rog care au fost trupele în care ai cîntat înainte de Sideral și cum de-ai ajuns să cînti la Sideral?

L.T.: Înainte de Sideral am cîntat jazz în big-band-ul condus de Mihai Berindei. Eu nu eram un membru permanent al acestui big-band dar, datorită faptului că nu aveau basist, mă chemau atunci cînd aveau cîte un concert.

În iarna anului 1964, m-am împrietenit cu Vlad Gabrielescu și Mircea Drăgan și ne-am hotărît să cîntăm împreună. Repetam pe Dorobanți, undeva în subsolul Ministerului Industriei Ușoare. De fapt, existau două trupe cu

care trebuia să apar cu părul lung. Așa s-a născut textul piesei "Archeopteryx", care reprezenta micul meu protest față de această întîmplare neplăcută.

Rep.: Cum de-ai ajuns să joci rolul principal din filmul lui Savel Stîpou, "Ultima noapte a copilăriei"?

L.T.: Printr-o întîmplare. Soția lui Savel era colegă de grupă cu Vlad Gabrielescu. El avea nevoie de o formație care să cînte în film... așa că a venit să ne vadă la o repetiție. Cum avea nevoie și de un interpret pentru un rol secundar, m-a luat să dau niște probe. M-am dus să dau proba respectivă și am fost selecționat pentru rolul principal, supărîndu-i pe prietenii mei, care erau studenți la teatru pentru că eu nu aveam, nici în clin nici în mînecă, nimic cu teatrul. După ce începuseră filmările, s-a constatat că actrița aleasă pentru rolul principal feminin era mult mai în vîrstă decît mine, așa că s-a făcut o nouă selecție fiind aleasă Silvia Bădescu. Cît timp am participat la filmări, băieții din trupă cîntau pe litoral, la Eforie Sud. Pusesea o fotografie mare cu mine pe ușa de la intrarea în restaurant și se distrau aruncînd în ea cu săgeți.

Rep.: Care erau modelele voastre?

L.T.: Noi eram atrași destul de mult de Rolling Stones. Mai ales eu. Prima noastră piesă cu tentă folclorică a fost compusă dintr-o întîmplare. Eram coleg la Conservator cu Adrian Enescu și răsfoindu-i într-o zi partiturile am găsit niște prelucrări populare destul de stilizate. Am prelucrat una dintre ele și așa a apărut unul dintre succesele noastre, "Mindruț din Banat".

Rep.: Ce reprezentau pentru voi cîntările de pe litoral?

L.T.: În primul rînd noi nu cîntam un program de restaurant, ci dădeam adevărate concerte. La clubul Miorița din Mamaia exista un program în momentul în care am venit noi dar, după două zile,

am rămas singuri. Existau pînă atunci cinci sau șase consumatori pe seară, iar după două săptămîni erau peste două sute, care făceau coadă încă de la ora opt seara ca să poată intra, deși noi începeam să cîntăm la zece și jumătate. Localul devenise supraaglomerat, nici măcar pe prietenii noștri nu puteam să-i băgăm întotdeauna. Acolo nimeni nu ne impunea nimic. Făceam tot ceea ce doream. Țin minte că-ntr-o seară am rotit microfonul pînă mi-am spart arcada. Am și acum semnul. Altă dată am leșinat, fiind epuizat după ce cîntasem mai multe ore. Despre elementele de show rock cu scaune rupte vîd că ți-a povestit deja Mircea. Oamenii care veneau acolo erau de calitate, majoritatea studenți aflați în vacanță sau străini, nu se produsese încă îndobitocirea în masă, astfel încît atmosfera era extraordinară...

Rep.: Care a fost motivul plecării de la Sideral?

L.T.: Eu am fost exmatriculat de la Conservatorul din București din cauza rockului. Deși nu eram liderul grupului, eu eram catalizatorul acestuia, fiind iubit de toți ceilalți. Regretatul meu profesor de teorie, domnul Lușceanu, pe care-l stimam și continuu să-l stimez extrem de mult pentru calitatea sa de pedagog, fiind mai conservator, nu prea susținea ideea că pot cînta o muzică zgomotoasă. Sărisem examenul din vară și întîlnindu-mă la mare mi-a zis: "Vezi ce faci că ai restanță la teorie". I-am răspuns: "Domnule profesor, am doar note de opt, nouă și zece și așa vrea să iau și la dumneavoastră nouă sau

ceilalți că trebuie să ne orientăm către piesele noastre proprii, să avem personalitatea noastră. De altfel, în numai trei săptămîni am compus "Nebunii care cred", o oră și jumătate de muzică.

Rep.: Am observat la majoritatea trupelor românești de elită care au activat în anii '60, Phoenix, Olympic '64, Roșu și Negru, o atracție irezistibilă către spectacolele psihedelice, numite, poate impropriu, "opere rock". Din cîte știu, asta a fost și una dintre obsesiile tale. Cum s-au finalizat proiectele tale din perioada Roșu și Negru?

L.T.: Singura operă rock care s-a prezentat vreodată în România a fost "Sinestezie", pe care-am pus-o în scenă cu grupul Metronom, la cel de-al doilea festival Club A. Aia este singurul spectacol total care s-a făcut. În rest, au fost fantezii, poeme sau suite rock. Pentru că vorbeai de Phoenix, hai să-ți spun o chestie. În vara anului '69 m-am întîlnit cu Cîrcu, cel care făcea textele Phoenix, și-î povestisem despre proiectul meu referitor la realizarea unui poem rock. Tocmai lucram la lași "Nebunii care cred". Cîrcu mi-a spus că ei nu-și puseseră asemenea probleme. Cînd ajung la București, la primul festival Club A, află că Moni Bordeianu, de la Phoenix, preluase exact ideile noastre, cele pe care le discutasem cu Cîrcu, și prezentaseră deja o "operă rock" la Teatrul din Timișoara. Cu acest spectacol veniseră și la festival. M-am cam ciufilit pentru că am primit o lovitură sub centură, ei nefiind prea corecți față de mine. La prezentarea pe care am făcut-o pe scena festivalului, am specificat că aceea nu era o operă rock și nici ceea ce prezentam noi, "Nebunii care cred", nu era o operă rock, ci "o dramă lirică free", de fapt o piesă de o oră și jumătate care-ți permitea să incluzi improvizații underground, jazz și blues.

Rep.: Care au fost motivele despărțirii de grupul Roșu și Negru?

L.T.: După acum știi, Roșu și Negru a avut un mare succes la primul festival Club A, obținînd majoritatea premiilor importante. După festival, am vrut să impun colegilor să continuăm pe același drum, dar Nancy avea propriile sale idei. În plus, după două săptămîni, trupa s-a dezmembrat. Tîndărică și cu Nae au plecat. La fel am procedat și eu. Venind în București, m-am întîlnit cu Sandu Ureche, care tocmai făcea modificări în componența formației Metronom, și astfel am făcut timp de mai multe luni naveta între Iași și București pentru a fi prezent la repetițiile noii mele trupe.

Rep.: Liviu, îți mulțumesc pentru această primă discuție și îți propun să continuăm peste cîteva săptămîni pentru a ne aminti de activitatea ta din grupul Metronom și revenirea la vechea ta... dragoste, Roșu și Negru.

L.T.: Cu multă plăcere.

Nelu Stratone

"Ultima noapte a copilăriei"

zece și din acest motiv nu m-am prezentat în vară. Vă garantez că voi fi bine pus la punct". A ținut minte discuția noastră, așa că-n toamnă m-a lăsat și-am fost exmatriculat. Așa am ajuns student la Conservatorul din Iași și component al grupului Roșu și Negru. Aici am găsit niște oameni extrem de talentați, dar care băteau pasul pe loc, pentru că se limitau la remake-uri. În Roșu și Negru cel care făcea adaptarea pieselor din repertoriul internațional era Nancy Brandes. Ce-am adus eu nou la acest grup a fost faptul că i-am convins pe

nu prea există persoane cu care să pot discuta despre idolii mei. Cei mai mulți, atunci cînd aud de Queen, se gîndesc doar la Freddie, spunînd despre el că era pervers. Mi-ar face plăcere să-mi fac cît mai mulți prieteni, fani Queen. Un prim ajutor: două adrese. Una este a Fan Clubului Queen din București (Raluca Miron, str. Rotundă nr. 4, bl. Y1A, ap. 77, sect.3), iar cealaltă a F.C. Queen din Timișoara (str. Basmului nr. 3, bl. D4, sc. A, et. 4, ap. 19, cod 1900).

CRISTINA M. (împ. Traian, bl. 53, sc. F, ap. 87, Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud, cod 4400). Îi rog pe fanii emisiunilor radio "Mai mult de 200 minute live" și "Discoteca în blue-jeans" să-mi scrie.

IANCA NAUM (str. Nicolae Ioga nr. 41, Constanța, cod 8700). Aștept scrisori de la fani Mădălinei Manole. O rog pe Ana-Maria Gomboș să-mi scrie.

CRISTINA M. (O.P. 2, C.P. 269, Piatra Neamț). Corespondez pe orice temă, dar în special despre muzică. Scrisorile pot fi în limba română sau în engleză. Vîrstă corespondenților: peste 19 ani.

CARMEN "BLACK METAL" (Șos. Alexandriei nr. 96, bl. PC12, ap. 11, sect. 5, cod 76525, București). Salut rockerimea română! Sînt o rockeriță nebună și veselă, urăsc școala, iubesc adevărul, urăsc minciuna și prostia omenească. Am 17 ani, sînt "Vărsător". Restul deduceți voi din poză. Ascult muzică începînd de la heavy metal și terminînd cu thrash și death. Aștept scrisori de la rockeri de gașcă, pletosi (dacă se poate) și de la rockerițe nebune.

Orlanda Deladi

MOONFLOWER (Bd. Gării nr. 28A, bl. 224, ap. 20, Brașov, cod 2200). Did you know madmen are running our prison/ Within a jail, within a goal/ Within a white free protestant Maelstrom?

PIC și POC (O.P. 8, C.P. 749, Timișoara, cod 1900). Două rockerițe, hippote, aiurite, împiedicate, zăpăcite, dezordonate, încăpățînate, avînd 32 de ani împreună. Declarăm pierduți rockeri hippoți care să ne pună la punct. Găsiturului recompensă!

REINHARD HEYDRICH (Bd. Decebal, bl. G4, sc. C, ap. 47, Piatra Neamț, cod 5600 sau U.M. 01027 Piatra Neamț). Sînt fan Slayer cu tendințe extremiste și vreau să corespundez cu toți cei care mi-ar mai putea aduce o rază de lumină și multe informații din lumea muzicală. Cei care au făcut deja armata știu ce înseamnă să fii rupt de lumea magică a muzicii. Formații preferate: Fight, Suicidal Tendencies, Rednex, Deicide, Pearl Jam, Ice T & Body Count, Biohazard, Soundgarden, Testament, Paradise Lost, Anthrax, Morgoth.

MUGUR TUDOR (str. Tirgul Neamț nr. 2, bl. R7, sc. B, et. 10, ap. 87, sect. 6, București). Caut una bucată (sau mai multe) prietenă, bună, să arate bine din toate punctele de vedere. Mă poate contacta și telefonic, la numărul 7456935.

MARIUS (str. Făgetului nr. 61, O.P. 7, sect. 4, București). Salve tuturor! Caut rockeri și rockerițe pentru o corespondență ușor digerabilă. Preferințe: Pantera, Aerosmith, Sepultura.

ROXANA MARZA (str. Carpați, bl. 16, sc. F, ap. 14, Bacău). Îl rog pe Dan Costea din București să mă sune sau să-mi scrie. Ne-am întîlnit astă-vară la Eforie Nord. Poate îl cunoaște cineva și-mi dă de știre. Mă poate contacta și telefonic la numărul 034/155445.

BECKY (str. Constructor nr. 6, bl. 30, sc. B, ap. 30, Buftea, S.A.I., cod 78910). Rockeri, treziți-vă! A sosit primăvara. Cine vrea să-i scrie unei tipe trîsnite, care adoră baladele rock? Aștept!

SONY (str. Constructor nr. 6, bl. 30, ap. 13, sc. A, Buftea, S.A.I., cod 78910). Salut "Împușcător"! Cine se consideră "comunist" și consumă o ceașcă de ceai (Ceaiul de la ora 5), cu esență și aromă de rock, să-mi scrie.

ELENA IORDANA ZBOROVSKIY (str. Cîmpului nr. 12, Zau de Cîmpie, jud. Mureș, cod 4377). Sunt în clasa VI-a și am numai 13 ani. Îmi place foarte mult muzica și doresc să corespundez cu tineri de vîrstă mea. Mi-ar plăcea ca cei care-mi vor scrie să aibă printre preferințele lor muzicale și formațiile Queen și Nirvana. E bine să știți că mă interesează și poze cu Freddie și Kurt. Ofer texte în limba engleză.

CRISTI (str. Republicii bl. 26, sc. B, ap. 19, Ploiești, cod 2000). Caut o băstinașă singuratică și nebulatică, iubitoare de metal adevărat și care să se încadreze în următoarele dimensiuni: 23/1.68/58 (adică ani, înălțime, greutate).

LAURA M. (str. Ion Neculce nr. 6, bl. A23, sc. A, ap. 1, Suceava, cod 5800). Sunt fan Queen. Din păcate, în jurul meu

Am primit trei scrisori pe aceeași temă, ca urmare a invitației făcute pentru comentarea Topului VPR '94. Prima este semnată de Ramona, a doua de Marilena Cristian din Sibiu și a treia de Mihai Popa din Zărnești. Ramona nu acceptă ideea că o artistă cum e Corina Chiriac poate decepționa un număr de spectatori. Consideră că am publicat "prostii", că sînt "aprofesional" pentru că am acceptat o astfel de ierarhie ca cea în care Corina Chiriac, de fapt felul în care a revenit, a ajuns pe locul trei la "Decepțiile" anului 1994. Marilena confundă părerea cititorilor care au produs topul cu ale redacției sau cu ale semnatarului acestei rubrici. Consideră că apariția solistei la acea categorie este "o gafă", iar cine a susținut așa ceva "ori este tâmpit, ori are ceva cu interpreta". Apoi ne informează că la Sibiu, Corina a avut un concert "inedit". Al treilea corespondent are aceeași poziție, dar mă și ajută: "... nu cred că a trecut un an de cînd făceați ultimele aprecieri pozitive la adresa doamnei Corina Chiriac". Și Mihai a văzut un concert, pe cel din 18.02 (adică nu în 1994, la care se referea topul) și i s-a părut extraordinar. Mai sînt certat că o laud pe Mădălina Manole și că Dida Drăgan ocupă un loc nemeritat de îndepărtat de podium. Voi răspunde aici și celor care n-au apucat să-și exprime revolta. Mai întâi e bine să știți că nu neîmplinirile ne preocupau, ci reușitele anului. Pe acestea nu le-ați comentat (cu excepția lui Mihai care e de acord cu ele) deloc. Nimeni n-a contestat valoarea și calitățile Corinei Chiriac. Cei care și-au argumentat topurile s-au referit la numeroasele apariții TVR într-o anumită perioadă după revenire, în companii nu tocmai muzicale. Reamintirea marilor șlagăre din trecut era absolut normală, dar lumea dorește să așteaptă încă mai mult de la o artistă de valoarea Corinei, care a avut posibilitatea să vadă adevăratul showbiz la el acasă, în Statele Unite. Un om de mare talent nu se rezumă la șuete agreabile și reluarea pe bandă a succeselor de acum 10-15, poate și 20 de ani. Categoriei cei care au văzut-o în spectacole pe C.C. s-au bucurat și au avut de ce. Sigur va avea melodii noi, iar cu talentu-i incontestabil le va demonstra scepticilor că "revenirea" a fost doar la început neinspirată. Cam asta ar fi părerea mea. Cît privește unele

RĂSPUNDEM, dacă sîntem în stare

afirmații tendențioase, cum că ne-am refuzat un interviu și astfel ne-am răzburat, nu pot decât să vă amintesc că și în cazul Angelei Similei s-au făcut speculații de acest gen, dovedite nefondate. Am publicat chiar și o scrisoare de la Corina Chiriac, adresată lui Titus Andrei, pentru a-i bucura pe fanii care o așteptau în țară (pe atunci eram la P.R. & S.). Poate v-ați dat seama, citind presa, că solista n-a

refuzat pe nimeni. A preferat mass-media de nivel național și e firesc (din punctul ei de vedere). Pe noi ne-a amînat, iar noi n-am insistat. Ca unul care am văzut-o pe scenă încă de pe vremea cînd era studentă la actorie, pot spune că a fost și este o MARE ARTISTĂ. Dar trebuie să adaug că și Joe Frazier (bunic fiind) a revenit în ring și a câștigat, iar The Eagles a rupt tîrgul după mulți ani de absență de pe scene. Așa se explică cum o revenire mult așteptată poate însemna pentru unii o "decepție". Duminică, 16 aprilie, am revăzut-o pe Corina Chiriac la TVR 1 și părea în plină formă. Vasile Dascăl (București). Ca unul dintre campionii concursurilor și ideilor constructive meriți sincere felicitări! Titulatura de TOP 7 Nonconformist nu ți se pare potrivită. Propui un TOP 7 tematic, așa cum ne-ai oferit și tu de cîteva ori. Ca să fiu prompt, încep chiar acum. Tema următoarei ediții va fi FLOAREA (în oricare variantă doriți, în oricare limbă etc.). Ștefan Coroian

(Sighișoara). Rețin din scrisoarea ta un fragment mai concret. "Domnilor, a sosit timpul să descoperim muzica grupului Interval. Dorec redactorilor muzicali de la noi și, în același timp, ascultătorilor, luciditatea de a nu eluda evidența. Aceasta este modalitatea mea de a mulțumi grupului Interval pentru bucuriile sonore oferite celor împătimiti întru muzică și «last but not least» mulțumind celor care se zbat spre încropirea (cuvînt deloc peiorativ) singurului hebdomadar muzical de la noi - Vox Pop Rock - acum bilunar, sperăm pentru o scurtă perioadă..." Și eu mă mir cum trec redactorii de multe ori pe lingă valoare, preferînd o formă nocivă de populism ori, în cele mai multe cazuri, formule de "gașcă", "bisericește" sau "mafiușe". Adică difuzează pe cine "cunosc", iar restul nu există! Te aștept și cu alte analize ale fenomenului intern. Încearcă totuși să fi mai puțin ermetic în exprimare. Roxana (Bacău). Eșul despre Nirvana l-am reținut. De fapt "poveștiarele", cum le zici. Se simte că vin din suflet. Nu poți spune că l-am uitat vreo clipă pe Cobain! Marin Dragoș-Liviu (Tîrgoviște). Știrile tale ne sînt de mare folos. Interviul cu Corina Chiriac este (după cum ai văzut mai sus) cerut de unii prieteni ai V.P.R. N-ai precizat care număr al revistei n-a ajuns la tine. Ne poți suna pentru a fi mai operativi! Iar dacă lucrurile s-au liniștit la Casa Tineretului prin intervenția Fundației pentru Tineret Dimbovița, atunci înseamnă că vei avea manifestări de felat! Ramona Popa (Brașov). După Blur urmează Green Day. Discografie The Beatles nu vei găsi la noi prea curînd. După un serial de aproape 4 ani (cu întreruperi ce-i drept)... Mihai (Alexandria). Enciclopedii sînt cu zecile. În fiecare dintre ele găsești cîte ceva din ceea ce cauți. Depinde de

autori, țara în care este editată, anul de apariție. Nu "închiriez" cărți. Ele se obțin pe valută din oricare țară din Vest. Istoriile R.E.M. și Pink Floyd găsești în colecția noastră. Poți fi sigur că le vom completa cu date actuale și suplimentare. Daiana (Tg. Jiu). E mai mult decît plăcut să constat că începi să descoperi muzica anilor '60-'70. Îți promit portretele cerute, cu Joan Baez și Leonard Cohen. Mulțumesc pentru textele trimise. Le aveam, dar gestul contează! Doina (Ploiești). Am ales între a-ți scrie despre Focus sau Jan Akkerman în favoarea celui de-al doilea. Să nu uităm că în perioada 1970-1976 numele lui Akkerman era legat de Focus. Poate fi considerat, fără exagerare, cel mai cunoscut și influent instrumentist al Olandei. În 1973, cititorii revistei britanice Melody Maker l-au desemnat drept cel mai bun chitarist al lumii. Era epoca de glorie Focus. Născut la 24 decembrie 1946 în cartierul Jordaan din Amsterdam, Jan și-a început cariera foarte devreme. În 1966 a avut un prim succes cu grupul său, The Hunters. Apoi, cu prietenul său Kaz Lux, a creat grupul Brainbox, care și-a început existența oficială în 1969. "Brainbox a însemnat foarte mult pentru mine, era extrem de viu, piesele scrise alături de Kaz erau dinamice, puternice. Era o trupă cu adevărat de rock". După trei hituri, Akkerman pleacă și formează Focus (1970). Ca să trezim interesul pentru acest mare instrumentist să recapitulăm datele, urmînd ca în numărul viitor să rotunjim

portretul lui Akkerman (și implicit al trupei Focus). Înainte de The Hunters a cîntat cu Johnnie & His Cellar Rockers (perioada 1961-1964) și a scos 7 discuri single, dintre care "Close Your Eyes" a prins locul 14 în Muziek

Top 7 Nonconformist

Daiana (Tg. Jiu). 1. Oh Carol - Neil Sedaka, 2. Diana - Paul Anka, 3. Donna - Ritchie Valens, 4. Wake Me Up Little Susie - The Everly Brothers, 5. Mary Hamilton - Joan Baez, 6. Suzanne - Leonard Cohen, 7. Roxanne - The Police.

Frederika (Buhuși). 1. Love Of My Life - Queen, 2. Holiday - Scorpions, 3. Son Of A Bitch - Accept, 4. Fumafu - Timpuri Noi, 5. Fox Lady - Jimi Hendrix, 6. Rape Me - Nirvana, 7. Goodbye Blue Sky - Pink Floyd.

L.M. (Sibiu). 1. Life On Mars? - David Bowie, 2. It Must Be Love - Madness, 3. Tracy Jacks - Blur, 4. Struttin' - Primal Scream, 5. Heroine - Suede, 6. African Reggae - Nina Hagen, 7. Kooks - David Bowie.

Marius Dineș (Arad). 1. I've Drinkin' Again - Rod Stewart & Jeff Beck, 2. The Devil Went Down To Georgia - Charlie Daniels Band, 3. How Long... - Eric Clapton, 4. Mr. Lacey - Fairport Convention, 5. Just Two Of Us - Grover Washington & Bill Withers, 6. What A Fool Believes - Doobie Brothers (locul 7 lipsește!).

Cezar Sofitchi (Galati). 1. Story Of The Blues - Gary Moore, 2. Easy Lover - Phillip Bailey & Phil Collins, 3. Who Will Stop The Rain? - Asia, 4. Oriunde te vei afla - Holograf, 5. You Give Love A Bad Name - Bon Jovi, 6. The World Is Strobe - Cyndi Lauper, 7. When We Dance - Sting.

Parade. Reușite cu The Hunters: Mr Tambourine Man (locul 3 în Top 40, 1965), You Were On My Mind (loc 3, 1966), Russian Spy & I (loc 10, 1966), Janosh (And His Big White Poodle) - ultimul loc în Top 40 în 1966. Cu Brainbox. Discografie: Brainbox (1970), The Best Of Brainbox (1971), Parts (1972), To You (1972), A History (1979). Urmează o carieră densă, care continuă și azi. Datele le-am cules cu ajutorul firmei EMI Music Holland.

Andrei

VÎND - CUMPĂR - CAUT - SCHIMB

VASILE OROIAN (str. Sesului nr. 9, loc. Sărmașel, jud. Mureș, cod 4388). Crescător de porci, găini, rațe, cultivator de tutun, mic fabricant de țuică din prune, ascultător de Vanilla Fudge, Amon Duul, Renaissance, King Crimson, Velvet Underground, Iron Butterfly, Jethro Tull, John Mayall, precum și de țere muzici alternative, aștept propuneri de la persoane majore pentru schimbarea telefonului meu (plus discuți) contra unei rezervații de ingeri sau ceva asemănător.

ALEXANDRU (str. Mihai Eminescu, bl. 20, sc. A, ap. 5, Slobozia, cod 8400). Vînd postere cu 2 Unlimited, East 17, Tom Cruise, DJ Bobo, Bon Jovi, Captain Hollywood, Take That, Ugly Kid Joe, Eros Ramazzotti, Gun, Jon Săcada, Sting, Extreme și cu mulți alții.

ANDI (str. Teleajen nr. 70, sect. 2, București, tel. 6617106). Caut versurile de pe albumele Sex & Religion - Steve Vai, Fire & Ice - Y. Malmsteen, After Haus - Gary Moore, The Crimson Idol - W.A.S.P., Rust In Peace - Megadeth, Chaos A.D. - Sepultura, Of Death, Skid Row, Megadeth sau 100 lei/text.

CORINA (str. Gib Mihăescu, bl. B, sc. B, ap. 2, Dragănești, jud. Vâlcea, cod 0900). Caut versiuni și discuri Emerson, Yes, Rush, Marillion, Free, Uriah Heep, Floyd, Gary Moore, Santana.

SILVIU GLINSCHI (str. Gheorghe Asachi nr. 18, Buzău, cod 5100). Vînd casete audio (cu textele aferente); aproximativ 100 de titluri (deocamdată), de la The Doors pînă la Immolation. Preț informativ 1800-1900 lei plus taxele postale. Trimiteți timbru pentru răspuns și catalog. Plata se va face ramburs.

RADU BASCAU (str. Pescarilor 30, bl. BM11, sc. D, et. 3, ap. 41, Constanța, cod 8700). Cumpăr casete video și C.D.-uri cu Michael Jackson.

CRISTIAN VĂDUVA (str. I.G. Duca nr. 81 C, bl. L44, sc. B, et. 2, ap. 54, Constanța, cod 8700). Caut textele pieselor de pe albumul Icon - Paradise Lost, Oferte text Metallica, The Doors, Nirvana, Guns N'Roses, Iron Maiden, Altar, Slayer.

VLAD VECHIU (Calea Basarabiei nr. 62, Hui, jud. Vaslui, cod 6475, tel. 035/471638). Cumpăr Manual de chitară, Curs de chitară bas, chitară bas (la preț avantajos pentru mine). Vînd vin la 800 lei kg, en-gros.

OVIDIU NITA (str. 9 Mai nr. 84, Bacău, cod 5500, tel. 034/147459). Cumpăr albumele: Focus - Laura Stoica, Alitudine - Loredana Groza, Masina cu jazoalină - I.G. Pascu, Timpuri Noi Unplugged.

SEBASTIAN TIPLEA (str. N. Iorga, bl. 11, ap. 5, et. 2, Tașnad, jud. Satu Mare, cod 3844). Cumpăr casete cu Garth Brooks, Randy Travis, Alan Jackson, The Little Texas, John Anderson, Clint Black, selecții, nouăți country.

COSMIN MUȘAT (str. G. Coșbuc 27, bl. E7, ap. 85, Galați, cod 6200). Cumpăr postere cu Steven Tyler/Aerosmith. Ofer la schimb postere cu Phil Collins, 2 Unlimited, Arnold Schwarzenegger, Jonny Deep, Tom Cruise, Sandra.

ANDREEA (Bd. Pieptanari, sc. B, ap. 1, sect. 3, București). Caut materiale despre Freddie Mercury. M-ar plăcea ca toți cei care l-au iubit pe Freddie să-mi scrie. Mă interesează și articole referitoare la Clash și INXS.

MARIN DRAGOS (C.P. 50, O.P. 1, Tîrgoviște, cod 0200, jud. Dimbovița, tel. 045/639428, 614203). Vînd C.D. Player Sony, în perfectă stare de funcționare, doi ani vechime, 280.000 lei (negociabil) plus 25 C.D.-uri. Prefer oferte serioase din zona Dimboviței.

GABRIELA OTAVA (str. Gh. Asachi, bl. B, ap. 20, Focșani, jud. Vrancea). Caut postere și texte Nirvana. Ofer texte rock.

R.S.A. (Bd. 1 Mai nr. 2, bl. 20, sc. B, et. 1, ap. 1, Hui, jud. Vaslui, cod 6575). Rocker, 18 ani, caut texte Clawfinger, Ugly Kid Joe, Pearl Jam, Alice In Chains, Paradise Lost, Iron Maiden, Pantera, Sepultura, Death, Kreator, Nirvana.

LAURENTIU TUDORACHE (str. Ion Cîmpineanu 23, bl. 10, sc. 1, et. 2, ap. 7, sect. 1, București). Solist vocal caut trupă hard sau băieți care vor să-și facă formație hard (posibil și alt stil, gen Led Zeppelin, Black Sabbath, Queen). Pot fi contactat și telefonic la numărul 6142897.

OVIDIU PANTIUR (str. Cornișă Bistrița 2/42, Bacău, cod 5500, tel. 034/130860). Vînd CD cu Iggy Pop - Brick By Brick, 1990, Virgin Records America sau schimb cu un C.D. al

trupei U2. Îi rog pe toți cunoscătorii muzicii U2 să-mi scrie.

CRISTINA CIOBANU (str. Ion Creangă 8, bl. C3, sc. C, ap. 55, Mangalia, jud. Constanța, cod 8727). Vînd materiale și postere cu East 17, Bon Jovi, Ace Of Base, Nirvana, Aerosmith.

CORINA CIOBANU (str. Ion Creangă, bl. C3, ap. 55, Mangalia, jud. Constanța, cod 8727). Vînd tricou D.M., mărime L, preț orientativ - 10.000 lei. Tricoul e nou.

B.L.U.T. (str. Virgil Negoescu, bl. 13, sc. B, ap. 2, Fieni, jud. Dimbovița). Vînd postere cu Bon Jovi, Cindy Crawford, C. Isaac, Marky Mark, Compact, Toni Amos, Patrick Bruel și cu alții la preț de 800 lei bucata. Vînd toate albumele Manowar - 1800 lei.

OVIDIU NICULAE (Loc. Vișina nr. 1172, jud. Dimbovița, cod 0168). Cumpăr postere, texte și alte materiale despre Roxette, Enya, K. Minogue și Ace Of Base.

RĂDUC GH. EUGENIA (sat Oniscani, localitatea Filipești, jud. Bacău, cod 5514). Vînd 200 de albume (heavy metal, death) dintre care 100 C.D.-uri, restul casete audio produse în Germania. Am să vă rog să menționați pe plic: "pentru Cristi".

OZZY (str. Minerilor, bl. 9, sc. 3, et. 3, ap. 70, Tg. Jiu, jud. Gorj, cod 1400). Dau 50 de texte din aria hard-heavy-thrash, speed, death sau 10 postere din aceeași sferă celor care imi vor trimite următoarele texte: Suiçida Solution - Ozzy Osbourne, When The Children Cry - White Lion și The Severed Garden - The Doors.

MIRCEA DINULESCU (str. Avrig nr. 63, ap. 156, București, tel. 624.35.98). Vînd stație chitară cu difuzoare încorporate (Gombo) cu distorsiune Sustainer și digital delay (100 W). Aștept și provincia.

ANDREI (str. Păuliș 22, Timișoara, cod 1900). Vînd postere cu artiști pop și rock, insigne cu 400 lei bucata. Pentru cei care cumpără peste 10 bucăți le acord o reducere.

VLAD BUSCA (str. Serg. Gh. Donici 4, bl. 71, ap. 75, București, cod 76332). Basist, caut trupă în București. Tel. 780.85.05, între 11-16 și 21.30-24.

DIANA NAN (str. Cristian nr. 23, Sibiu, cod 2400). În schimbul a tot ceea ce este legat de Michael Jackson, numai din reviste străine (în afară de Bravo germane 1993-1994, Popcorn și Bravo ungurești) ofer materiale diverse (Take That, N.R.O.T.B. Nirvana, Guns N'Roses, BH 90210 etc) din 40 de numere Bravo germane 1994. Vînd cartea "Dansind visul". (lb. rom) în stare perfectă cu 10.000 lei și cumpăr cartea "Eu și familia Jackson".

CRISTI (Bd. Republicii, bl. 26, sc. B, ap. 19, Ploiești). Maestre "Bobă" faima ta de chitarist a ajuns pînă la mine. Sună, te rog, la 124018 și vei contacta doi viitori elevi.

CRISTINA DRĂGHICI (Bd. Alexandru Lapușneanu nr. 90-92, bl. LE 37, sc. A, ap. 8, Constanța, cod 8700). Ofer postere de foarte bună calitate (Bravo și Popcorn) cu: Spin Doctors, Bon Jovi, Take That, Linda Perry, Elton John, Whitney Houston, Sandra, Gabrielle, Vanessa Paradis, Mariah Carey, Leila K, Cappella, Angus Young (AC/DC), Madonna, 2 Unlimited, Twenty 4 Seven, Depeche Mode, Jurassic Park. În schimbul lor doresc postere cu Michael Jackson.

Cel care ne-a furnizat date despre Execution Management din Franța este rugat să ne comunice numele și adresa lui pentru a putea fi contactat.

TALON PENTRU ANUNȚURI ÎN V.P.R.

Numele..... Prenumele.....
Adresa.....
Anunțul.....

Să cîntăm cu sens

COMPACT - HOINARUL

Zi de zi, hoinăresc
fără popas
Dac-ai ști cum strig în
noapte, fără glas,
De cînd ai plecat,
strada este casa mea
Nu mai am loc
niciunde, căci
așteptarea-i grea.

Chorus

Alerg întruna

Către nicăieri,

Alerg întruna

Aș vrea să uit tot ce-a

fost ieri.

Alerg întruna

Nu-i pasă nicui,
Alerg întruna
Sînt al nimănui.

Undeva, știu că-n
suflet îmi mai ești.
Dacă da, aș vrea să
știu că mă iubești
Și atunci m-aș opri,
n-aș mai fi un biet
hoinar.

Dar toate-s doar iluzii,
fărîme de coșmar.

Noaptea pe șosele
îmi amintesc de noi,
De cerul plin de stele
Ce se mpărțea la doi.

SEPULTURA

TERRITORY

Unknown man
speaks to the world,
sucking your trust -
a trap in every world.

War for territory!
War for territory!

Choice control
behind propaganda.
Poor information
to manage your anger.

War for territory!
War for territory!

Dictators' speech
blasting off your life,
rule to kill the urge...
dumb assholes' speech.

Years of fighting,
teaching my son
to believe in that man-
racist human being,
racist ground will live,
shame and regret
of the pride
you've once posses-
sed...

war for territory...
war for territory...

În numărul
viitor,
BLUR
FIȘĂ DE CADRE
(II)

CINE S-O FI CREZÎND SLASH?

... Asta-i întrebarea. Fiindcă, hai să fim sinceri, nu e el chiar cel mai cel. Scrisorile de aceditate pe care le-a primit de la femei se cer atent re-examinate (pare că sînt un pic... plastografiate!). Nu s-ar putea spune (decît rareori) că NU i-a droguri, că NU are de-a face cu grupurile, că NU bea pină cade sub masă sau că dă dovadă de maturitate! Așadar, cine naiba s-o fi crezînd Slash? O întrebare la care Adrian Deevoy, de la "Q", n-a găsit răspuns, deși a pus multe întrebări...

Slash, cunoști sensul cuvîntului "Wanker" (onanist)?

"O, da, cum să nu, asta-i unul dintre cuvintele pe care le știu cel mai bine!", răspunde chitaristul de la Guns N' Roses, gesticulînd elocvent.

Și bănuiesc că știi și că, în engleză, numele tău are mai multe sensuri! (rană, lovitură de bici, dar și sili)

"Mda, e vorba de ce trebuie să faci în ziua cînd te duci la baie, ca să te poți pișa, nu?" se interesează, precaut. "E mișto, mișto de tot. În Anglia, zici? Eu sînt din L.A. Patetic, nu? La noi, nu se prea poate vorbi de existența unui jargon... Mă rog, un astfel de limbaj există, dar e total lipsit de valoare! Uneori, în America, oamenii spun o chestie și să fie al naibii dacă-nțeleg ce vor să spună. Însă există și fraze englezești pe care le-auzi în LA, fiindcă orașul ăsta e... cum naiba-i zice?"

Cosmopolit? "Cosmopolit. Asta-i cuvîntul, lua-l ar naiba! Amestecătură, adică".

E, și dacă tot ne-am apucat de asta, ai putea să ne explici acele cuvinte care ne tot bîzîie pe la urechi, de cînd cu Guns, "hanging out" (a-și pierde vremea) și "partying" (petrecînd)?

"Păi da, primu' e simplu de tot. Toată lumea-l folosește. E... hippie. De-atunci există termenul. Despre party, ce să zic, eu nu prea folosesc cuvîntul ăsta. Nu-mi place deloc, da' deloc. Sună fals. Da' știu care-a fost cuvîntul pe care nu l-am putut eu suporta pentru foarte multă vreme? "Dude". Da' nu-l suportam la modul că, dacă-mi spunea cineva așa, eram în stare să-l omor. E, și-acuma, uite, că-l folosesc, ba, și-năc cum! Mamă, acum chiar îmi place grozav cuvîntul ăsta!"

Așadar, în această seară Slash e la Londra, purtînd un dialog pe teme lingvistice. Aseară era într-un bar rău famat din Suedia.

...Unde-am dat 90 de dolari ca să văd un număr de strip-tease... Găgici era îmbrăcată în soră, mamă!"

Dar, de fapt, adevăratul scop al acestor vizite furtunoase este acela de a-și prezenta noul album, "It's Five O'Clock Somewhere", album lansat de curînd sub numele de Slash's Snakepit. Ce naiba i-a venit să facă un album solo?

"Nu e un album solo", răspunde, cu accentul său tărăgînat. "De cîte ori mai trebuie să spun asta, ca să fii înțeles? E vorba de o gașcă aici! Cutreierăm circumsile, cîntăm la chitară, fără să ne zbatem prea mult în vreo direcție!"

Dar de ce să pleci la mijlocul unui turneu de doi ani, cu Guns, și, imediat după aceea, să scoți un album solo?

"Păi, parcă nu m-ați cunoaște! Eu nu pot să stau degeaba, chiar dacă sînt în timpul liber. Trebuie să fac ceva, orice, să stau în colțul străzii și să fac comerț cu bucata... Orice. Altfel, o iau pe arătură! Ori mă-mbîd, ori mă droghez, ori ș-una ș-alta..." Se face că-și face o injecție cu o seringă imaginată și continuă: "Cînd Guns era în turneu, se-nîmpla foarte rar să mă-mbîd. Beam doar așa, ocazional. Eram și petreceri, bineînțeles, dar nu luam heroină, ce mai, eram «curat»! În timpul liber m-am apucat de droguri. Și, odată ce te-ai luat de ele, nu le mai poți lăsa așa de ușor. De asta-ncearcă să fac tot timpul ceva, ca să nu mai cad (rîde) în păcat!"

Promotivul albumului îl face alături de solistul grupului, chitaristul Eric Dover (de la Jellyfish), care se află și acum pe-a-proape. Mai precis, zace pe o canapea din camera de hotel, cîscînd din cînd în cînd... și-atît. Nu spune absolut nimic. Îl întreb pe Slash cum se înțelege cu Eric. E ușor uimit...

"Păi ne-nțelegem stranie", se încrunță ușor. "E o plăcere. Nu există nervi în grupul ăsta. E minunat, nu? Sîntem toți tipi de gașcă și ne aflăm de aceeași parte a baricadei. Aprecîm mult mai mult munca în grup. Asta ni se pare mult mai important decît ideea de lider. Nimeni n-are nevoie să fie lider, fiindcă nici unul dintre noi nu e egomaniac!"

Are vreo legătură cu Axl ceea ce tocmai ai spus?

"Hopa, n-am vrut să sune așa de nasol!", se scuza, strîmbîndu-se. "Nu voiam să spun că Axl ar fi așa... Era o observație generală. Dar, într-adevăr, cîntăreții unor formații tind să se diferențieze, să se depărteze din ce în ce mai mult de restul trupei. N-ar trebui. Ar trebui să fie dracului acolo, pe scenă. Să stea dracului acolo cu microfonu-n mînă și gata!"

Va mai scoate Guns un nou album, în aceeași formulă?

"Sigur, da' nu știu dacă acum e momentul potrivit!"

Dar tu vrei asta?

"Păi, da", ridică din umeri. "Eu de-acolo, din Guns vin. Dar a devenit un grup atît de faimos și se acordă atîtă atenție - și nu din cauza muzicii, în sine - încît, pentru mine cel puțin, a-nceput să fie foarte greu. Nu pot să rezist într-o asemenea cloacă, tot timpul în fierbere. Toți își sorb cuvintele. Managerii te tîmpesc cu telefoanele... M-am gîndit să mă dau puțin la o parte, fiindcă eu nu vreau să scot un album Guns de rahat. Vreau să fie unul ca lumea!"

De ce nu vă despărțiți?

"Cee?"

Păi, da, de ce nu?

"Că... NU!!! Guns n-are obligația să scoată vreun album mîine sau luna viitoare sau anul viitor. Asta e chiar ultima din grijile mele: să fac repede un disc, ca să se bucure fanii, niște puști pe care nici nu-i cunosc!"

fiind pentru realizarea costumelor lui David Bowie pentru "The Man Who Fell To Earth". Slash era încă mic cînd ai lui s-au mutat la Hollywood. "Îmi dădeau libertatea să fac ce vreau, își amintește el. Nu dădeam pe-acasă cu săptămîinile". După ce-a cîntat în nenunțate trupe și localuri, Slash l-a înfîlțit pe Axl și uite-așa s-a format Guns N' Roses. Memoria lui "inceșată" nu poate oferi mai multe amănunte despre acea monumentală înfîlțire. Oricum, ceea ce contează e că, în trei ani, Guns a devenit cea mai cunoscută, cea mai mediatizată, cea mai iubită formație. Restul e neinteresant.

Într-o epocă în care muzicienii, în marea lor majoritate, nu intră în conflict cu legea, Slash rămîne unul dintre pușinii golani pe care poți conta, la o adică. Scrutează lumea de după o perdea de pîr cîrîlonțat (și-acuma tot e bine, că și-l mai piaptănă, din cînd în cînd, pe spate, și poți vedea care e culoarea ochilor!), merge tîrîndu-și picioarele, cu un amestec de lene, nesimțire și lascivitate, fumează în draci, alternînd Gauloises cu Marlboro ("Drace, e unul dintre ultimele vicii de care mă mai pot bucura cum se cuvine!"). Își poartă cămașa deschisă pînă la briu și-n miezul iernii, expunînd un piept musculos și pîros, dar plin de farmec. Are o geacă de motor din piele neagră și, prinsă de rever, o insignă cu Vincent Van Gogh ("Păi da, sînt un geniu neînțeles, cum se-nfîlță multora, nu?"). Are un sfîștitor (cum e la modă) spiritual, pe care-l cheamă Ronnie și care-l însoțește peste tot. Bea imens. Aproximativ cinci pahare de whisky pe oră, la orice oră. (Mașina care l-a adus de la Heathrow a avut la bord o sticlă de vodcă și una de whisky).

A cîntat și cîntă cu mulți dintre idoli copilariei sale, dar nu prea-i place să vorbească despre asta... "Am cîntat cu Band Of Gypsies, Buddy Miles și Bill Cox, își amintește. Și Paul Rodgers, vocal. Am făcut un Jimi Hendrix Tribute. Buddy... ce să-ți spun? E un personaj curios. La început, mă rog, mai era cum mai era, dar... nu știu, se agita tot timpul pe lingă mine și-mi lăsa senzația că vrea ceva. După o vreme, n-am mai vorbit cu el... Mă trata de parc-am fi fost cei mai buni prieteni, deși îmi dădeam foarte bine seama că nu eram... Apoi mă suna cînd avea nevoie de bani. Își bușise mașina și avea nevoie de bani, rahaturi d-astea! Asta a fost cu Buddy. În schimb, să fii al naibii dacă Billy Cox nu-i un adevărat!"

Și Bob Dylan... "Am făcut o chestie cu Bob Dylan, spune, clătînd din cap cu părere de rău. A fost nasol, urît de tot. N-au folosit ceea ce-am cîntat eu. Cînd au scos cîntecul și am auzit (de fapt, nu m-am auzit) ce era acolo, l-am sunat pe Don Was (producătorul) și l-am întrebat «Auzi, ce dracu-i asta?». Și știu ce mi-a răspuns? «Bob a spus că prea suna totul a Guns N' Roses!»... Păi, a ce mama dracului era să sune, dacă eu asta fac?"

De ce ai participat la cover-ul după "Sympathy For The Devil", care s-a tras ca soundtrack pentru "Interview With The Vampire"? Filmul e de rahat!

"Păi, rîde, s-a înfîlțat așa. Eu m-am dus să-l văd (ni se propusese să facem asta și-am vrut să știu, evident, despre ce e vorba), era o favoare pe care ne-a cerut-o un amic... Și cînd am ieșit de-acolo - de fapt, chiar pînă să ies de-acolo - mă tot întrebam: «Ce naiba e Tom Cruise ăsta, un fel de star?»... că filmul m-a plictisit de n-am mai putut! Pe mine, care sînt un pasionat al filmelor de groază, în special pe cele cu Dracula, le ador... Mă rog, s-a terminat filmul, adică la sfîrșit de tot a fost "Sympathy", versiunea Rolling Stones, care a fost OK. Eu am zis că să NU. Adică să nu facem cover-ul. Dar Axl s-a dus și el, a văzut filmul și i-a plăcut extraordinar de mult, lucru la care mă așteptam, fiindcă de cîte ori mie-mi place ceva, lui Axl nu-i place, iar dacă mie nu-mi place ceva, lui SIGUR o să-i placă la nebunie! Așa că Axl a zis că facem treaba. Am marșat în toată povestea pentru că am crezut că entuziasmul lui Axl o să pună din nou grupul pe picioare. Am făcut muzica, pe urmă Axl a făcut vocea... dar l-a adus și pe celălalt chitarist și asta m-a călcat pe nervi nasol de tot, mai ales că nu-l pot suferi pe tip. Ceea ce a ieșit e un cover după un cîntec care n-avea nevoie de un cover. Așa cred eu".

Toată ciordăneala asta cu Axl a-nceput să cam semene a pantomimă, nu crezi?

"Eu am făcut tot ce mi-a stat în puteri, oftează, ca să evit pe cît posibil genul de relație care se dezvoltă, îndeobște, între solist și chitarist, vezi Jagger - Richards sau Steve Tyler - Joe Perry. De-asta m-am retras, o vreme, din Guns, ca să se liniștească un pic lucrurile. Știu că unora le-ar plăcea ca eu s-o rup cu Axl. Dar n-am nici un motiv s-o fac. Sîntem încă foarte apropiați. E un fel de căsnicie, dacă vrei..."

Dar propria ta căsnicie (cu fotomodelul Renee Surran, de doi ani și jumătate) te-a schimbat?

"Păi normal, întotdeauna înveți ceva din greșelile pe care le faci, filosofează Slash. Bine, asta dacă nu ești complet idiot. Sigur că m-a schimbat căsnicia... În trecut, mă culcam cu oricine, ajunsesse să fie plictisitor. Acuma e altfel. Încă mai cred că femeile sînt minunate, dar mi-am dat seama, totodată, că a te încurca cu ele, a te culca cu ele... toate chestiile astea cer al naibii de mult efort. Cînd am înfîlțit-o pe Renee, m-am îndrăgostit de-adevăratele. Pe urmă au urmat patru ani în care am pendulat între ea și sexul «la înfîlțire». Am avut discuții aprige legate de stilul meu de viață și de ceea ce aștepta ea de la mine. Cînd și-a dat seama cît de rău sînt, n-a mai vrut să fim împreună. Ne-am despărțit, o vreme, eu m-am culcat în perioada aia cu o groază de fete, dar, în cele din urmă, am renunțat la toate pentru ea. Și de-atunci sîntem cu-adevărat împreună. N-a încercat să mă schimbe. Există anumite limite..."

Are încredere în tine?

"Acum da, dar a durat destul de mult pînă s-o capete".

Dar TU ai încredere-n tine?

"Păi, i-am fost credincios de cînd ne-am luat și să știu că nu mi-a fost greu... Mă mai uit, din cînd în cînd, pe sub fuste... dar n-aș merge mai departe!"

Crezi că celelalte femei te tratează diferit acum, cînd ești însurat?

"Păi, abia acum îmi dau seama cît de ale dracului sînt femeile, apreciază, înțeleg. Vor să se culce cu tine tocmai pentru că ești însurat. Vor să vadă dacă te mai pot cuceri, își testează forțele și îți încearcă ție rezistența... Da' eu nu-s timpit! Aruncă o țigară în aer, o prinde în gură și o aprinde cu o manevră îndelung exersată, după care continuă: "În LA există grupuri care pentru asta trăiesc, ca să-ți ofere serviciile starurilor. Sînt fascinate de lumea lipsită de prejudecăți a rock'n'roll-ului. Și asta caută. Uite, fie vorba între noi, cred că ar fi existat foarte multe fete care ar fi făcut ORICE ca să-l împiedice pe Kurt Cobain să se sinucidă. Orice". Ajungi la subiectul sinuciderii, Slash își amintește de o veche prietenă, Savannah, "o păpușă, o mină de aur în industria filmului porno. Și-a zburat creierii". Dar se întoarce repede la ceea ce discutăm: "Înainte de a mă însura, n-aveam în cap decît sex. Vedeam o tipă drăguță și imediat îmi ziceam «Mamă, ce mi-ar plăcea să mă culc cu asta!». Așa trăiam. Starurile rock reprezintă o categorie, iar femeile cu care se culcă starurile, o altă categorie: sînt fotomodelle, stripteuze sau fete din strălucitate (turnee etc.). Cu excepția a patru dintre prietenele mele, plus Renee, cu de-asta m-am culcat și eu. Uite, avocații, de exemplu, se pot culca cu oricine. Dar mă vezi pe mine culcîndu-mă cu o bibliotecară? Păi, nu mă vezi!"

Și cu ce te-ai «ales», tot culcîndu-te cu grupies și staruri porno?

"Știi ce, bat în lemn, nu m-am ales decît de două ori cu ceva. Și o singură dată din cauza unei fete. Cealaltă chestie am luat-o de la Steve Adler!"

Da' ce, te-ai culcat cu Steve (colegul său din Guns N' Roses)?

"E, na, tipă, terifiat, ce dracu! Nu, bineînțeles, dar i-am împrumutat o pereche de pantaloni și dobitocul mi-a dat păduchi. Nici nu știam ce-s ăia. Eram la Duff (McKagan, basistul) cînd m-au apucat mîncărîmle. M-am dus la baie, ah, a fost groznic, mă scărpinam întruna și-l blestemam pe Steve... Am purtat în continuare pantalonii și pe urmă i-am împrumutat din nou lui Steve, ca să-și ia înapoi păduchi! Cealaltă chestie am luat-o de la o fată, o starletă porno, dar, slavă Domnului, n-a fost mare lucru, am avut noroc, pe bune! După ce eu și Renee ne-am despărțit, am avut parte de tot felul de găgici binevoitoare, care mergeau la ea și-i dădeau informații detaliate despre ce și cum făceam eu cu altele... Doamne, femei! Renee mi-a dat telefon și-a urlat la mine o oră-ntrăgă. Chestia asta mi-a tăiat apetitul pentru sexul «la înfîlțire» și m-a scos din starea aceea de... cum naiba-i zice?"

Promiscuitate?

"Exact. Mersi".

Aici am luat o pauză, fiindcă Slash trebuia să se ducă la Radio One, unde era invitat de onoare la emisiunea lui Claire Sturgess, "Sunday Rock Show". Urma ca el să flecărească împreună cu Claire, să cînte cîteva cîntece de pe noul album și să răspundă întrebărilor în direct. A băut vreo opt pahare de whisky, era ușor incoerent, noroc că era la radio și nimeni, în afară de cei din studio, nu-l putea vedea clătîndu-se... A făcut o groază de glume, dintre care, favorita lui a fost una despre o găgică ce-și afirmase clopoței de... "Cred că e ea și cum te-ai culca cu Crăciunul, nu?". Dar cea mai șocantă chestie, în tot showul, a fost atunci cînd a pus mîna pe chitară, să cînte ceva. A greșit foarte mult, mult prea mult, șocînd pe toată lumea... Lipsă de antrenament? A dracului chitară, mormăia, al dracului show acoustic. N-am pe ce să-l sprijin, se scuza bombănînd. La sfîrșitul emisiunii, Slash era cît se poate de beat. Părsind Broadcasting House își exprima regretul că nu s-a înscris la hotel sub numele de Oliver Clothes-Off... Apoi a hotărît brusc să plece la o petrecere... "Hai că eu o să cam plec, băieți. Mă duc să-mi pierd vremea la o petrecere", folosind, deci toate cuvintele despre care am discutat mai devreme, din punct de vedere lingvistic... Poate că nu era încă chiar atît de beat...

Dar nu te poți despărți de Slash fără să-i pui această ultimă-ntrebare: i-adevăr că a murit o dată, că a fost mort, timp de opt minute?

"Ah, pe asta de unde-o mai știu, că n-am vorbit în public... Nu-mi aduc aminte nimic. Ceilalți mi-au zis că am fost «out»... Eu nu mi-am dat seama atunci de nimic... Nu mai vedeam nici o lumină, lua-le-ar dracu' de lumini! Cred că eram prea sus ca să mă văd ceva!"

Și cu asta, gata. Pleacă împreună cu Ronnie, se urcă-n mașina care-i aștepta, se duc la cine știe ce restaurant, să mai bea un pic, să discute despre găgici, sex și "lua-l ar dracu'". vorba lui, despre rock'n'roll...

Asta-i Slash... Pierde vremea, nu mai poate după petreceri și... cunoaște înțelesul cuvîntului onanist!

Traducere și adaptare

Ana Călin

FAITH NO MORE

Credința întărește speranța

Marea ruptură s-a produs în urmă cu doi ani, când vocalistul **Mike Patton** își înjură chitaristul la concert și când cei doi aproape s-au luat la bătaie în fața unei mulțimi. Dar acum totul s-a sfârșit. **Jim Martin**, omul cu barbă de țap, cu ochelari și pălărie de cowboy, aparține trecutului.

Restul trupei se simte acum eliberată. "Jim avea o imagine specială, pe care fanii o legau de imaginea trupei. Dar cîndva trebuie să te decizi, dacă mergi pe styling sau pe muzică", spune **Bill Gould**, basistul și fondatorul trupei **Faith No More**. Vocalistul **Mike Patton** merge chiar mai departe. "Deja de acum trei ani, pe cînd lucram la «Angel Dust», noi am observat că ceva nu mai merge cu Jim. Bill a trebuit să preia toate partiturile de chitară, pentru că Jim nu se adapta la ideile noastre și bloca totul. Noi ne dezvoltasem din punct de vedere muzical, el nu! Jim ajunsese într-un sfârșit să fie doar propriul său abțibild". Ciocnirile dintre Martin și restul trupei nu se petreceau numai pe scenă, ele s-au accentuat și prin exteriorizările obscene față de presă. Cu toate acestea, trupa a încercat mult timp să-l aducă pe calea cea bună pe excentricul chitarist. "După turneul cu albumul «Angel Dust», am scris câteva piese noi", precizează tobarul **Michael Bordin**, "și l-am rugat, ca întotdeauna, pe Jim să vină cu idei pentru câteva partituri de chitară, dar el nu era în stare de așa ceva. Ne amîna mereu cu pretexte ridicole". Abia cînd au înțeles înregistrările pentru noul album "King For A Day... Fool For A Lifetime" ne-am hotărît cu toții că Jim trebuie să plece. Între timp el joacă rolul ofensivului și susține în interviuri că restul trupei și-a pierdut speranța mult prea devreme.

Ca întotdeauna, a mai durat câteva luni pînă a fost găsit un înlocuitor. Pentru înregistrări a fost cooptat chitaristul dorit de **Mike Patton**, **Geordie de la Killing Joke**, dar "californienii au trebuit să

încercat din greu. Mai înfii a murit tatăl său și puțin mai târziu un bun prieten". Este vorba despre **Kurt Cobain**, cu care **Boddum** își petrecea adesea timpul liber. **Roddy** cunoaște și restul familiei, el comunică mereu cu **Courtney Love**.

Al cincilea album **Faith No More** este din nou mai dur și nu atât de bombastic - sună ca "Angel Dust". "Noi acum ne înțelegem foarte bine, avem un sentiment mai bun față de muzica noastră. În sfârșit nu mai există confruntări", spune **Mike Patton** optimist.

Albume

1985 - Faith No More
1987 - Introduce Yourself
1989 - The Real Thing
1991 - Live At Brixton Academy
1992 - Angel Dust
1995 - King For A Day... For For A Lifetime

recunoască faptul că este atât de dificil să găsești un muzician care să meargă pe ideile noastre", spune **Bill Gould**. Într-un sfârșit a fost ales **Trey Spruance** de la **Mr. Bungle**, cea de-a doua trupă a lui **Mike Patton**. Dar pentru că **Spruance** este prins pe viitor cu propriile sale proiecte, chitaristul trupei va fi fostul roadie de la **Faith No More**, **Dean Menta**. Chiar de la viitorul turneu, el va fi pe scenă.

Alt membru al trupei le creează momentan probleme. Claviaturistul **Roddy Boddum**, membru fondator din 1980, apare pe noul album numai în patru piese. "Are probleme cu drogurile", spune **Mike Patton** pe șleau, "dar și soarta l-a

Speră cumva în vremuri mai bune? Întotdeauna istoria trupei s-a schimbat. De la prima componență au rămas numai **Gould** și **Boddum** tobarul **Michael Bordin**, a venit abia în 1981 din Bay Area. Pe albumul "We Care A Lot" și pe următorul "Introduce Yourself", vocalistul era **Chuck Mosley**, care a înregistrat cu noua sa trupă, **Cement**, două albume. Marea ruptură s-a petrecut abia în 1989, cînd **Mosley** a fost înlocuit cu **Mike Patton** și cei cinci au realizat produsul funk-metal "The Real Thing".

Turneele europene și un mare număr de fani (aflat continuu în creștere), toate acestea i-au răsplătit după cei nouă ani de

muncă. După albumul "Live At The Brixton Academy" (1991), pentru care **Faith No More** a încașat 3 premii Grammy, peisajul muzical din Statele Unite s-a schimbat radical. S-a instaurat un nou stil, prin scena grunge și prin trupe precum **Nirvana**, **Pearl Jam** și **Alice In Chains**, stil pe care **Faith No More** nu l-a acceptat pînă astăzi decît fără plăcere. "Ceva ca **Pearl Jam** am ascultat mai devreme în radioul din mașina părinților mei", spune **Mike Patton**. "Asta nu este decît un classic-rock reacționar în stilul celor de la **Bad Company**". "Angel Dust", a întrecut așteptările prin cele peste două milioane de exemplare vîndute. După ani întregi de colaborare s-a renunțat pe albumul "King For A Day..." la producătorul **Matt Wallace**. "Matt știa la ce să se aștepte de la trupă și invers. Totul era atât de sigur. Noi știam întotdeauna, deja înainte de producerea albumului, cum vor suna mai tîrziu înregistrările. De data aceasta am vrut un nou sound, aveam nevoie de o așa-zisă înprospătare. Într-un tîrziu, printre cei aleși s-a numărat și **Andy Wallace** (nu este rudă cu Matt), care a lucrat deja cu **Rage Against The Machine** și **Slayer**.

Faith No More a dovedit o slăbiciune pentru extravaganțe, cum ar fi înfîlțirea lor cu samoa-rapperii **Boo-Ya-Tribe** pe albumul soundtrack "Judgement Night" (1994). Și pe "King For A Day..." apar piese ieșite din comun, sint combinate armonii chinezești cu hard rock, sau, în piesa "Take This Bottle" ei cochetează cu elemente country. "Știu în sfîrșit", spune **Mike Patton**, "că vom face cu acest material un lung turneu. Trebuie să ne păstrăm buna dispoziție, căci asta merge cel mai bine la cîntecele bune".

Pentru variație și plăcerea ascultătorului, pe fața B a viitorului single **Faith No More** apare un spectru de cover-versions obscure, cum ar fi "I Started A Joke" (**Bee Gees**), imnul lui **G.G. Allin**, "I Wanna Fuck Myself" și chiar piesa "Spanish Eyes". Să sperăm că **Faith No More** sînt din nou pe drumul cel bun.

Traducere și adaptare,
Carmen Vioreanu

Din arhiva VPR

1.05 - 15.05

1.05. Rita Coolidge
împlineste 50 de ani. 3.05. Steve Jones, de la Sex Pistols, s-a născut în urmă cu 40 de ani, iar Philip Cilia (Waterfront) - cu 35. 4.05. George Wadenius (Blood Sweat & Tears) - la 50 de ani. 5.05. Maggie McNeal (pe numele

real Sjoukje van Spijker), fostă componentă Mouth & M c N e a l, împlineste 45 de ani. Marele hit de care și-a legat numele este "How Do You Do". 6.05. Bob Seger - la 50 de ani. 8.05. Gary Glitter (Paul Gadd) s-a născut în 1940 ca și Ricky Nelson (Eric Hillard Nelson). În 1945 a venit pe lume Keith Jarrett, iar în 1955 - Alex Van Halen. 9.05. Steve Katz (Blood, Sweat & Tears) are 50 de ani. 10.05. Bono, de la U2, împlineste 35 de ani. 12.05. Billy Squier - la 45. 13.05. Magic Dick (J. Geils Band) - la 50. Danny Kirwan (Fleetwood Mac) - la 45. Peter Gabriel și Stevie Wonder - tot la 45. Johnny Logan - la 40.

Zile de naștere la ai noștri

26.04. Gabriela Săuciu. 4.05. MIHAELA RUNCEANU, Dana MIHAELA LAURENȚIU Duță. 8.05. Anca Turcașiu. 9.05. CORNEL CHIRIAC și Marius Teicu.

Topurile trecutului

1960.

SUA - Stuck On You - Elvis Presley (la singles) și The Sound Of Music și Sold Out - Kingston Trio (la albume).

M.B. Cathy's Clown - Everly Brothers și coloana sonoră a filmului South Pacific.

1970.

SUA - ABC - Jacksons Five și American Woman - Guess Who, la singles; Bridge Over Troubled Water - Simon & Garfunkel, la L.P.s.

M.B. Spirit In The Sky - Norman Greenbaum și Back Home - England World Cup Squad (s). Tot Simon & Garfunkel de două ori la albume.

1975.

SUA. He Doesn't Love Love You (Like I Do) - Tony Orlando & Dawn (două săptămîni) și Chicago VIII - Chicago (două ediții).

M.B. Honey Bobby Goldsboro și Loving You - Minnie Riperton (s) și Once Upon A Star - Bay City Rollers (L.P.)

1985.

SUA. We Are The World - USA For Africa și Crazy For You - Madonna, iar la albume We Are The World.

M.B. Everybody Wants To Rule The World - Tears For Fears și Move Closer - Phyllis Nelson (la singles) și The Hits Album 2 (culegere).

1990.

SUA. Nothing Compares 2U - Sinead O'Connor (de două ori) și albumul solistei Irlandeze, I Do Not Want What I Haven't Got.

M.B. Vogue - Madonna și Killer - Adamski, la singles, și Only Yesterday - Carpenters (L.P.).

Cei care doresc alte date de arhivă pot consulta colecțiile Vox Pop Rock și P.R. & S. (pînă la numărul 129 din 1993). Din respect pentru cititorii vechi și fideli nu le reluăm (deocamdată).

SERIALE VPR SERIALE VPR SERIALE VPR

DISCOGRAFIE

Albums

Mar 1973 - Queen... reissued on Fame... FA 3040 (Aug 1982)
Apl 1974 - Queen II... reissued on Fame... FA 413099-1 (Apl 1984)
Nov 1974 - Sher Heart Attack
Dec 1975 - A Night At The Opera
Dec 1976 - A Day At The Races
Oct 1977 - News Of The World
Nov 1978 - Jazz
June 1979 - Live Killers
June 1980 - The Game
Dec 1980 - Flash Gordon-Soundtrack
Oct 1981 - Greatest Hits... reissued on EMI... EMTV 30 (Oct 1984)
May 1982 - Hot Space
Mar 1983 - The Works
Dec 1985 - The Complete Works (14 disc boxed set containing digitally remastered versions of all the band's albums-excepting Greatest Hits-plus an LP full of tracks not previously issued on album)
May 1986 - A Kind Of Magic... CD version on... contains three extra tracks
Dec 1986 - Live Magic
May 1989 - The Miracle
Dec 1989 - Queen At The Beeb Band Of Joy
Feb 1991 - Innuendo
Oct 1991 - Greatest Hits II...

O posibilă istorie a grupului:

VELVET UNDERGROUND un simbol postmodernist 7

HEROES (III)

Sterling: M-am înfîlțit din nou cu Lou la începutul lui '65, prin ianuarie sau februarie, în metrou. Era cu John, pe care-l cunoscuse între timp. Ne-am zis: "Ce-ar fi să cîntăm împreună?", și nu ne-am mai oprit. Am înregistrat niște benzi și am fost destul de mulțumiți de rezultat. John se străduia să fie un tînar și serios compozitor de muzică simfonică, tocmai fusese eliminat de la Tanglewood. N-avea nici un fel de acumulări în muzica rock și iată de ce ieșea totul atât de fantastic, deoarece nu cunoștea nici un clișeu.

Lou: Există ceva ce noi numeam underground: artiști plastici underground, filme underground, muzicieni, scriitori. Cineastii underground nu aveau sunet. Atunci John și cu mine le făceam coloana sonoră, iar, cîteodată, chiar stăteam în spatele ecranului, în timpul proiectiei, și cîntam. Asta da! Era cu adevărat underground.

Sterling: În 1965 nu mai voiam să fim o "orchestră mică". Dar ne-am gîndit că nu prea era loc și pentru noi dacă ne apucăm de altceva. Dacă o să cîntăm pur și simplu prosteste muzica ce ne vine spontan, probabil că nimeni nu ne va angaja, așa că, mai bine, vom cînta numai pentru noi". Ne plăcea să cîntăm pentru noi, asta e; fără concerte, fără case de discuri. Am continuat așa, cîntînd și în public pentru foarte puțini oameni și foarte puțini bani, pînă ne-a angajat Andy.

*** Il simțai pe John atras de Lou și de tine, de lumea rockului pe care voi o reprezentați?

Sterling: Da, nu-i plăceau chestiile deja structurate. Pînă atunci, cu Dream Syndicate, fusese implicat în muzica experimentală. Nu-i trecuse niciodată prin cap că rock'n'roll-ul și muzica experimentală puteau merge mină-n mină. Căci nimeni nu mai făcuse așa ceva. N-a trebuit să-i explicăm cum să cînte la bas, deoarece cunoștea notele și nu cunoștea nici un clișeu. Ascultați-l pe John cîntînd în discurile de început... este cu totul și cu totul excentric. Făcea ce voia. Iată de ce "Waiting For My Man" este atât de straniu. Dar așa voiam noi. În momentul acela nu ne gîndeam să avem succes cu ceea ce făceam, era numai pentru plăcerea noastră. Ne gîndeam eventual că am putea interesa o mină de oameni amatori de muzică expe-

rimentală, nu mai mult. Ne petreceam timpul stînd împreună și cîntînd. Noi eram și trupa și publicul.

*** Dacă nu i-ai fi înfîlțit pe Lou și John, ce-ai fi făcut?

Sterling: Mi-aș fi continuat studiile la colegiu, sint sigur. Aș fi făcut parte dintr-o trupă dar ar fi fost mai degrabă ceva la Steve Cropper - unul dintre idoli mei. Poate aș fi ajuns ca el, unul dintre acei muzicieni albi de studio... Nu te înfîlțesti zilnic cu tipi ca Lou sau John. Fără îndoială că nu aș fi făcut muzică experimentală. Și, dacă Lou nu ne-ar fi înfîlțit, ar fi perseverat în editări, continuînd să fie un song-writer comercial. Dar lui nu i-a plăcut asta. Voia să scrie propriile cîntece, care, odată scrise, ar fi fost inutilizabile dacă nu apăream noi. Un cîntec precum "Heroin", care azi pare draguț și liniștit, a uimit la început. Subiectul era inimaginabil, iar maniera în care era cîntat - total necunoscută. Chestii din astea provoacă scandal și oamenii le urăsc.

John: Ideea trupei era ca Lou să improvizeze cuvintele, asta însemna avangardă; spațiul și profunzimea erau oferite de un fel de zgomot de fond și de hipnoză. Doream să realizăm o atmosferă

muzicală pe scenă care să-i permită lui Lou să improvizeze. Aveam mai multe compoziții în această manieră. Lou mă obliga să cînt la vioară. Eu doream să cînt rock'n'roll, să fiu basist, dar el îmi spunea tot timpul: "Cîntă la vioară... cîntă la vioară...". "Heroin" era deja scris, dar numai atunci cînd Sterling a început să cînte la bas și eu la vioară am simțit că descoperisem un stil. Imediat ce am făcut aranjamentul pentru "Venus In Furs" am știut că avem un stil într-adevăr original, murdar, morbid și indecent.

Sterling: Atunci Lou nu locuia în oraș, ci la părinții săi în Long Island. Deci mă vedeam mai des cu John, iar Angus Mac Lise locuia în aceeași clădire cu el. Au fost perioade în care am locuit împreună: John cu Lou, eu cu Lou sau chiar toți împreună. Atunci cînd stăteam mai mult timp împreună lucram mult mai repede. Asta e cauza succesului trupelor. Cînd ești lefter ești obligat să stai cu ceilalți. Și nici unul nu avea bani. Atunci cînd eram împreună eram tentați să repetăm tot timpul, douăzeci și patru de ore din douăzeci și patru.

Traducere și adaptare de
Maria Mădălina

E COMIC? E TRAGIC? E PERICOLOSO SPORGERSI

Vă este sigur cunoscută zicala "aparențele sînt înșelătoare". Înșelător este și Nae (nu Tudor) Caranfil cînd ne invită la ceea ce el a numit **E PERICOLOSO SPORGERSI**. O incitătoare figură de pe micul nostru ecran național s-a pronunțat cu hotărîre în favoarea "caracterului comic" al filmului, dar există și voci contra.

Un astfel de film ne vizează pe noi toți, așa cum sîntem de fapt, și dacă asta ne face să rîdem, e probabil un simț al umorului infantil. Nu pot să neg că m-a umflat risul cînd am văzut figura tipică a lui Bulă din, cred eu, orice clasă de liceu, un Bulă care are probleme cu amorul, dar care e în același timp un Rambo în anonimă ce își riscă propria piele pentru onoarea iubitei. Am ris, amar, la apariția de o clipă a profei de română, frustrată față de bătrînă, pentru care orice bucată literară este esența unei neîmpliniri sexuale. Hazeoase sînt și fazele din zilele de armată ale unui îndrăgostit, Bulă 2, de care își bat joc toți camarazii, dar care, surprinzător, are o prietenă trăsnet. Și fiindcă veni vorba de ea, trebuie să spun că este într-adevăr tare, tare într-un mod franțuzesc, care iese puțin din tonul predominant cenușiu al decorului autohton. Actrița franțuzoică din rolul unei liceene din România este sexi și misterioasă.

Ea întrușipează acea față capabilă de gesturi nebunești, cum ar fi, de pildă, aventura cu un actor de mină a doua, căruia ea îi reînvia dorința de a scăpa din infernul plafonării sociale și profesionale. Facind ce? "Hai să emigrăm în America..." you know what I mean?

Vedeți deci că am ris de una, două... cîteva ori, în rest mi-a persistat un gust amar. Dacă nu mă credeți pe cuvînt, și e normal, doar aveți dreptul la opinie, mergeți și vedeți. Dar vă întreb pe voi, pasionați ai muzicii. Cînd simțiți că vă vine să vă luați cimpul, cînd totul merge anapoda, ce ascultați?

Eu personal aleg ceva opus stării mele de spirit, ceva care, dacă viața mi se pare aiurea, mă poate

face, eventual, să cred că se poate și mai bine. Dacă Nae Caranfil și Anton Suteu (muzica) au vrut comedie, atunci părerea mea este că nu au fost prea bine dispuși cînd au compus muzica. Coloana sonoră a filmului mi s-a părut extrem de sugestivă, poate exact echivalentul muzical a ceea ce în literatură se numește substrat, conținutul de printre rînduri, un conținut trist însă.

Iată cum debutul lui Nae Caranfil pe marele ecran este surprinzător, cu atît mai mult cu cît el s-a produs în trei sfere ale artei cinematografice: faptul că el a semnat scenariul și regia nu a mirat foarte mult pe nimeni; cît de cît s-a aruncat în familie (apropo, în film apare chiar și Caranfil - tatăl, într-o secvență foarte scurtă, care de altfel îl prinde foarte bine). Că a semnat însă și muzica, e adevărat alături de Anton Suteu, este o noutate. Dacă a făcut-o bine sau nu, mi-e greu să spun. De gustibus non e disputandum.

Olivia Podobeia

TOP SLOW - RADIO ROMANTIC (72,68 MHz FM Stereo)

1. Glory Box - Portishead, 2. For Your Love - Stevie Wonder, 3. Love Can Build A Bridge - Cher & Chrissie Hynde & Neneh Cherry, 4. I Live My Life For You - Firehouse, 5. The Long Black Veil - The Chieftains & Mick Jagger, 6. Here And Now - Del Amitri, 7. Everyday Is Like Sunday - The Pretenders, 8. Believe - Elton John, 9. The Only One - Gun, 10. Julia Says - Wet Wet Wet.

Propuneri: Learn To Be Still - The Eagles, Power Of Two - Indigo Girls

Topul este realizat și prezentat de Ioana Laura Pașca. Se difuzează sîmbătă de la ora 12,00

MĂ HOLBEZ

☞ O iau în zig-zag ca să nu vă plictisiți. Ba din presă, ba din televiziuni ☞ **Ceaiul cu Pasarea Colibri** a fost cel mai muzical din ultima vreme. De altfel, colegii mei s-au dus la fața locului să culegă imagini pentru posteritate. Pînă și repara de modă mi-a plăcut. ☞ **Drăguța** strigarea cu Colibri la Emțivi. Lucru posibil, cînd canalul se va coda. ☞ **Victor Socaciu** se află în plină campanie (nu mă prind exact dacă-i comercială, artistică sau politică). L-am văzut în "Capital", la "Ceai", la Tele 7 abc, în "Ecran Magazin". ☞ Cam utecistă întrebarea aia cu "de ce are cutare părul lung", dar bolile vechi se cronicează, adică nu se vindecă. Asta ca să nu fiu 100% pentru "Ceaiul" din 13 aprilie. ☞ **Super Magazinul** îi adresează o întrebare "inedită" lui **Adrian Dănilă**. Pe aia cu insula pustie. O știți voi! Tot acolo am găsit un interviu cu Ray Cokes, haiosul "most wanted" de la MTV. Semnatarul (adică traducătorul, aș zice) susține că l-a găsit în **Super Pop**, revistă spaniolă. Eu îl am în fața mea și e în **Bravo**. Îl am și-n varianta ungurească (ianuarie 1995). Ori spaniolii găsesc de la nemți, ori doi reporteri au pus același întrebări... ☞ Se anunță, în aceeași publicație, revenirea grupului **Volta**, necăsătorita Ancuța Turcașu cu Gheorghe Gheorghiu, un spectacol Aurelian Temișan cu invitații săi Adrian Enache și Daniel Iordăchioaie la Teatrul C. Tănase. ☞ **Puls 180** duminică (16.04) pe TVR2 începe să fie dinamic. L-am văzut pe Divertși la meci, la cițva pași de Văcăroiu, la care s-au și referit "cu mare tandrețe". A fost și **Gil Dobrică** în platou. Un gest frumos din partea lui D. Graur, pentru că solistul oltean a cam fost uitat de redactorii muzicali. ☞ Pe Canal 31 a apărut **Gary Glitter**, cu burtica lui simpatcă, animînd sala cu al său Rock 'N' Roll. ☞ La **Italia 1**, **Adriano Celentano** în Bellissimo mi-a demonstrat că nu degeaba îl iubeau cei din generația lui. Mare figură, moșul ☞ Și **Vladimir Găitan** a făcut un turneu televizat pe 16.04. La **Tele 7 abc** și la **Antena 1**. Așa devin concurențele asemănătoare și prietene. Ori se gîndesc că cine se uită la un canal cu el adoarme?

☞ **Leonard Miron** (vechea mea slăbiciune) a mai zis una memorabilă luni la "Măseaua de mînt". Cică "pe vremea mea nu se putea învăța ascultînd muzică". Ei hai, că ești tare Leo! Poate nu apăruseră casetofonele. Ai mei zic că prin '60-'70 studenții și la cîmine învățau cu topurile de la Europa liberă. BBC 1 sau Radio Luxembourg. ☞ **Daniela Györfi** este abonată la **Blitz Magazin**. Iar apare relativ îmbrăcată, iar face declarații șocante gen "Nu iubirea contează". ☞ Cei de la amintitul săptămînal (8 pagini, 300 lei) au aflat că Șerban Georgescu a trecut pe la Carmen Rădulescu în drumul său spre Mădălina. E drept că e citată Carmen. ☞ Recitalul **Krypton** de la Gala Tele 7 l-am urmărit foarte atent. Ceva nu merge acolo. Trupa-mi place, melodiile au găselnițe și totuși... Cred că vocalul nu-i din porția asta. S-ar putea să greșesc, dar mie nu-mi transmite nimic, iar la cîntat cred că misiunea îl depășește. ☞ **Week-end-ul** de la Tele 7 (15.04) a fost poate cel mai bun dintre cele făcute de cele două mult-vorbitoare. Cu **Monica Anghel**, **Geanina Olaru**, **Mariana Turcanu**, **Dan Bittman** (foc de haios în acea zi), **Tino Furtună** și nevasta, la un club irlandez. Și patronul era bunuț, dar s-a înșurat cu o romîncă. A fost dinamic, spontan, cu nelpisitele gafe. ☞ S-a licitat un berbec pînă la un milion, deși nu știu dacă era adevărat. ☞ La TVR, a doua zi se dădea (mai rar) aceeași sumă pentru ajutorarea copiilor bolnavi de SIDA. Spectacolul de la Cotroceni, cu intervențiile de la Iași sau Cluj, a avut iz de "Antena vă aparține". Ce va fi cu cele 40 de milioane? Că după "Contul Libertatea" au plîns destul și atunci lumea a dat din puțînul pe care-l avea. ☞ Plăcută reînălțarea cu **Violeta Andrei** tot la Tele 7 (duminică). ☞ Cel mai tare interviu a fost cel cu **Ilie Năstase**. Bravo Mihăelci care l-a determinat pe Ilie să-și arate picioarele (superbe), după care l-a ajutat să-și relaxe vestimentația decentă. Da dom'le, interviu în stil occidental! Așa le vrem pe toate. Nu să-și dea toți pantalonii jos, dar, în spirit, să existe libertatea percepută de mine în acest dialog.

ȘI EU!

☞ **Mircea Crișan** într-un dialog cam serios la TVR1 în Video-magazinul, care deși era făcut de Gh.E. Marian, n-a fost rău. ☞ Pseudovideoclipurile cu veșnicele suprapuneri de imagine incluse în acel **Top Racks Music** nu cred că servesc interesele solștilor, ci doar pe ale celor care-și promovează firma pe ecran. Solștii sînt cam cei care apăsau la Valrom, plus cîteva achiziții noi, remarcabile. Sunetul a devenit mai bun, prezentarea a rămas banală și fără sare. Dacă dl. Popescu așa vrea, noi, holbatorii suportăm orice. ☞ **Școala vedetelor** se cam repetă pe sine. Mișcarea, filmările, artificile tehnice folosite le-am cam învățat. Drăguța prezentatoare a fost lăsată de la porția presupus spontană și a primit o partitură de ghicitoare - clarvăzătoare care o aruncă în artificial, contrafăcut. ☞ Am auzit că acești copii drăguți sînt pregătiți pentru "bătălia" de la Mamaia. Unde vor avea piese românești de cîntat. Adică de la compozitorii noștri. Adică cu totul și cu totul altceva. Mai aștept ediția a 5-a și mă

pronunț. Recunosc că e un show TV plăcut. Doar atît. ☞ Au apărut crainice și la Tele 7, ca la TVR, ca la Antena 1. Alții le scot, noi le băgăm. ☞ "Linia fierbinte" mă cam îngrijorează. Cîneva-mi suștea că trei dintre cei patru sfătuitori nu sînt psihologi cu acte în regulă. Pe mine nu mă deranjează. Dar cînd cineva e la vedere și nu-și poate controla reacțiile de mirare, iritare, revoltă, nemulțumire și tot așa, e mai bine să găsească alte căi pentru a-i ajuta pe cei care i se adresează. Ba l-a întrebă odată pe un interlocutor dacă nu cumva a băut, chestie pe care ar trebui s-o facă persoana care răspunde la telefoane. Lipsa de diplomatie și unele păreri categorice, cînd cea care e pe fir e o tină de numai 20 de ani, n-au cum să fie utile. A nu se omite faptul că ne holbăm și noi, cei care nu cerem sfaturi, pentru că în fond e un program televizat. Ideea în sine am mai salutat-o. Cu timpul riscă să devină o oră pierdută în economia postului. Dacă vreți să mă contraziceți, aștept cu nerăbdare. ☞ La Santa Barbara, C.C. Capwell riscă să devină tatăl propriului nepot. ☞ **Annie Lennox** a fost fascinantă la Tarantata, unde a cîntat și în franceză (duminică spre luni dimineața). ☞ Prezentarea filmului "O vară de neuitat" la TVR 1 a avut mai multe momente intense. **Ioan Gyuri Pascu** în rol dramatic și lăudat de partenerii profesioniști (Bleont, R. Ionescu, Fl. Călinescu) și revederea (în ultimul său interviu) a marelui actor **George Constantin**. ☞ **Ecran Magazin** (din 30 aprilie) își informează cititorii despre premiile Echo din Germania, despre care colegii (așa le zic eu doamnelor și domnilor de la VPR) au scris în urmă cu șase săptămîni. E drept că nu semnau doi frați celebri, tătici și patriarhi ai pop-rockului. Așa da și eu niscăiva știr fumat pe la ziare și reviste pe bănuți frumoși. Poate ceva mai recente... ☞ "Adrian Enache ar vrea să apară gol în filme de dragoste" citesc undeva. Dar pe noi nu ne întreabă nimeni dacă vrem să-l vedem? ☞ Vă mai amintiți de stirea legată de **Bill Berry** de la REM? Uite cum a ajuns în "Blitz Magazin": "...a leșinat pe scenă din cauza unei rupturi de anevrism". Căutați în dicționare, fugiți apoi într-un loc izolat și rîdeți în hohote, după

care să-mi povestesc cum v-ați simțit. ☞ Mai era un titlu tare: "Slash de la Guns N' Roses a fost învinuit de sinuciderea unei actrițe porno". ☞ Cu regret am descoperit un serial (era la numărul 5) care v-ar fi interesat și pe voi. În Flacăra. Este semnat de **Gabriel Bassarabescu** și se referă la Sanremo. Cu regret, pentru că nu știam de el.

Gălbioara

CU OCHII LA STELE

Odată cu începerea ultimului trimestru al anului școlar, cel aflat în curs (de dezvoltare), se fac auzile tot mai des vorbe de toate felurile și regnurile, ale celor examinați, către examinatori. Ele cuprind, îndeobște, noțiuni zoologice (a VII-a), anatomice (a XII-a) și nume de sfinți, împărați și președinți din sudul sau estul (sau amîndouă) Europei. Rugămîntea astrologilor din toate țările este să nu injurați de planete, nu de alta, dar de pe urma lor mai cîștigăm și noi o pline...

TAUR

"Unde dai și unde crapă/Na-ți-o frîntă, că ți-am dres-o", cam astea ar fi slăgărele zilei, în ceea ce te privește... alții. Dacă ești copil, joci pe creierii părinților, dacă dimpotrivă... joci tu, ca părinte, pe lipsa lor de creieri. Efort zadarnic de altfel, fiindcă bătaia o fi ea ruptă din Rai, numai că de-acolo de unde nu e, nimeni n-ar trebui să fie prost să ceară. Ambelor categorii le recomand muzici liniștitoare, de consens, adică imnuri, ode și lieduri.

GEMINI

Te stătuiesc să lași lucrurile să curgă, să se ducă, bineînțeles dacă nu-i vorba de firul de la ciorap. Nu e cazul să-ți faci probleme din-orce, fiindcă, oricum, ceea ce trebuia să lași bine va ieși prost, iar ceea ce te-așteptai să lași prost... hai mai bine să nu mai vorbim. Dacă totuși e vorba de ciorap, nu ieși din casă decît "After Midnight" - Eric Clapton, cînd pînă și porumbelii albi seamănă cu pisicile negre.

RAC

Observă că-ți depășești norma, în mod repetat, lucru care s-ar putea să-ți atragă invidia colegilor. Nu de alta, dar vîd c-ai început să dai înapoi pașii pe care i-ai făcut în 1987! Mi-e foarte teamă pentru tine, fiindcă, tot călătorind așa cu mașina timpului, s-ar putea să ai probleme! Nu uita că, în perioadele de tristă amintire, se mîncău și cîinii, dar mi se pare că ai apropiat prea tare de timpurile alea, că s-ar putea să rămii fără carapace. "Return To Innocence" - Enigma.

LEU

O săptămîină roz, ca (cu) acadelele turcești de calitate. E drept că provoacă atît canci, cît și intoxicații, dar ce contează, atîta timp cît fericirea inunda sufletul! Te stătuiesc să ai grijă totuși ce cantitate îngurgitezi, pentru că ce-i mult, nu numai că nu-i bun, dar (se) mai și strică! Ca să nu mai vorbim de inundații, unde pompieri nu vin, că n-au ei treabă, iar utilajele de desecare sînt imprumutate nigenenilor, pentru della lor... Îți doresc deci o săptămîină roz-pal, în genul trandafirilor, pe care nu trebuie să uităm să-i iubim, cum spuneau demult Stela Enache & Florin Bogardo.

FECIOARĂ

Supărate? Supărate rau? Atunci, poate-ar fi mai bine să nu mă bag, nu de alta, dar am mai primit telefoane de amenințare la miezul nopții și știu cum e... Vă stătuiesc totuși să nu disperați în tăcere, ci să-i avertizați și pe ceilalți că o faceli. Stringeți de gît pe cine vă vine, cu simț de răspundere și seriozitate, așa încît, la o viitoare analiză ulterioară, să se poată observa de pe limba victimei dacă avea sau nu ulcer! "Leave Me Alone" - Michael Jackson.

BALANȚA

De la horoscoapele vecine am auzit că cîcă alți avea probleme și vreau să vă asigur că nu-i așa! Nu știu ce-i cu colegii mei, probabil că le cam mor de foame, dacă vîd, în conjuncția elemeră a Soarelui cu Luna, probleme de nerezolvat. Eu vîd o mămăligă mare și aune, înghițită pe jumătate de albeață, lucru care prevestește că vișinii, cășii, merelle și prunelor vor lega totuși rod, deci balanțele vor avea ce înșela la cîntar, și de aici, ori iese banul grămadă, ori... "Money's Too Tight" - Simply Red.

SCORPION

Pașnici, liniștiți, burghezi... sînt cuvintele care vă caracterizează în această perioadă. Mîncăți popcorn, vă uitați la filme proaste și vă relaxați prin baruri insalubre. Nici o urmă de nervi, nici o zvicnire din coadă... Scorpioni, mergeți repede la doctor! Ori suferiți de **aveninomanie** acută, ori v-ați acomodat cu tranziția, ceea ce echivalează cu intrarea în anul morții... Poate mai scăpați "With A Little Help From My Friends" - Wet Wet Wet.

SĂGETĂTOR

Ți-ai cumpărat căruța, aveai și teleguță, dar tu tot pe jos umbli, parcă-ntr-adins vrei să-ți tocești pantofii. Nu mai are rost să-ți dau exemple, precum cele cu alergatul după doi iepuri sau ciorile tale și vrăbiile altora, fiindcă devin didactice și numai de asta n-ai tu nevoie. Ar trebui să-nveți însă că niciodată nu trebuie să ochești dintr-o dată două exponențe ale aceleiași specii, fie ele iepuri, ciori sau FECIOARE. N-are rost, fiindcă râmii cu buza umflată, ca după un ostropel prea condimentat "Hurting Kind" - Robert Plant

CAPRICORN

Lucrurile merg bine, s-a aranjat... Nu se poate. Bărbatul/femeia brunetă de care te-ai îndrăgostit are un butic, o mașină, dar și un harem în Onenul îndepărtat, acolo unde cadinele și eunucii sînt la loc de cinste, nu ca la noi în consiliul de administrație! Nu te pot sfătui decît să te mai uști și prin ograda noastră, poate vei avea noroc să găsești unul/una cu mînsardă, bani de plătit mînsarda și dacă are și-un trabant... "It's Alright (Baby's Coming Home)" - Eurythmics.

VĂRSĂTOR

Ești într-o pasă bună, financiar vorbind, că pîn' la urmă asta-i tot ce mai contează. Cu polițiile de estelice stai mai prost, și uite de ce: dacă-ți iei o bluză nouă, n-o mbraci direct din pachet, că se vîd dungile de necăicare, iar dacă ți-ai luat ciocate, nu pune picioarele pe masă, că se vede că-s second hand. Iar dacă ți-ai luat și lănc de aur... spune că n-ai totuși așa, ci numai voi, Vărsători, nu de alta, dar să nu-i spargă vreunui amărît de Berbec casa, că și-așa o duce prost, zilele-astea. "Friends" - Led Zeppelin.

PEȘTI

Cu calm, bunăvoință și încredere se ajunge-n anul 2000. Nu mai suferi din-once, nu te mai spăla cu-atîta furie pe dinți dimineața și nu mai mîncă graham. Prima distruge calmul, a doua, bunăvoința, a treia, încrederea. Dacă deja ai trecut pe graham, înseamnă c-o să absentezi de la vot la următoarele alegeri, și cum 3/4 din populația țării astea sînt pești, oricum ai lua-o, atunci... e "Bad" - U2

BERBEC

Traversezi o perioadă bună, numai vezi să nu fie stopul pe roșu, că mai traversează și alții și cine știe ce iese. Nu c-aș cobi, dar întotdeauna cînd lucrurile merg prea bine, trebuie să te-aștepti la hoți, conigente și alte nebunii. Canalizează-ți atenția și asupra celorlalte probleme și comportă-te "Like A Rolling Stone" - Bob Dylan, dar nu neapărat ca Mick Jagger.

Lina Cană

Atenție la fan(atic)ii!

Supervedeta a muzicii latino-americane, cu două premii Grammy la activ, cu peste 1,5 milioane discuri vândute, Selena avea numai 23 de ani. Vineri 31 martie la Corpus Christi, Texas, a fost răpusă cu două gloanțe în timp ce se afla în salonul de coafură (a cărui proprietară era). Yolanda Saldivar (34 de ani) fosta președintă a Fan-Clubului Selena, a fost arestată după un asediu de 10 ore în care poliția a încercat și reușit s-o determine pe criminală să nu se sinucidă. Yolanda a fost schimbată din funcție, pentru că făcea matrapazlicuri cu fondurile fanilor.

Selena însemna mai mult decât Madonna pentru milioane de tineri mexicani/americani. A reușit să treacă de la "tejano" (muzică latină din Texas care combină elemente de pop cu beat-ul columbian "cumbia") la muzica "confrunto" din Texas.

La San Antonio, centrul recunoscut al muzicii "tejano", mii de fani au plîns-o pe vedeta dispărută.

Răsfoim pentru voi • Răsfoim pentru voi •

Michael Jackson își surprinde iarăși fanii. Doar cu câteva săptămîni înainte de apariția mult așteptatului său album "History-Past, Present and Future, Book 1", el a dat presei o unică nouă fotografie, care îl arăta cu o nouă tunsoare. În cadrul unei sesiuni de fotografii, în care încearcă să-și găsească un nou look, s-a decis să renunțe la buclele sale. "Nu este vorba decît de un experiment. Mă indoiesc că acesta va fi noul său look", a comentat managerul lui, Bob Jones, în Los Angeles. Alte noutăți din sfera personală: Michael și-a vîndut apartamentul din Century City (L.A.) și s-a mutat în luxoașă vilă a Lisei Marie din San Fernando Valley, unde acum se odihnește după cele 10 luni de muncă în studio.

Noutăți din sfera profesională: pe 30 martie, Michael Jackson a predat benzile înregistrate casei lui de discuri din New Jersey. Coperta este deja gata. Pe 13 iunie la ora 0,01, va apărea dublul CD cu 16 piese vechi și 15 noi. La unele dintre ele, Boyz II Men cîntă în backing vocals.

Terence Trent D'Arby - cu noul său look și cu **Miss Stockholm, câștigătoarea la Miss Sweden Beauty Contest, din februarie 1995.**

MADONNA vrea să devină mamă

Atît de puțin se scrisese despre ea în ultima vreme, încît intraserăm la bănueli. Mai nou însă, Madonna (37 de ani) este iar pe prima pagină a ziarelor. Și, culmea, nu numai a celor de scandal. După o lungă pauză, și-a făcut apariția și pe plan muzical cu un album de top ("Bedtime Stories") și un single Nr. 1, "Take A Bow". "Este grozav că, pe lîngă toate articolele de scandal, mai rămîne timp și pentru performanțele mele artistice", a declarat ea ironic, dar s-a bucurat enorm de succesul avut.

În ceea ce privește titlurile de pe prima pagină, au devenit mai puțin perfide. Bun, aventura ei cu baschetbalistul Dennis Rodman (33), vedeta echipei San Antonio Spurs, a trebuit să ajungă în ziare: cînd doi îndrăgostiți folosesc faxul pentru a-și trimite scrisori, nu e decît o chestiune de timp pînă ce totul devine public. Așa s-a făcut că, în scurtă vreme, America și

Anglia au putut afla despre aluziile dezmiardător-erotice, întrebările și dorințele pe care cei doi și le transmiteau prin fax.

Faptul că Madonna îi cerea, în mai, sus-menționatele mesaje, "o grămadă" de copii și îl ruga să se apuce cît mai repede să-i facă (!), a fost exploatat din plin de presă; dar se pare că aceasta este, într-adevăr, dorința Madonnei, pentru că același lucru l-a declarat și ea în cadrul unei conferințe de presă de la festivalul Sanremo.

În ceea ce privește concertele, Madonna pare să gîndească, pe moment, că "mai rău e mai drăguț". Nu face turnee, apare pe scenă doar din cînd în cînd și e mult mai retrasă și de treabă decît cum o știm cu toții. Întrebată dacă femeia fatală din ea a "obosit", Madonna a răspuns apăsător: "Nu, în nici un caz. Numai că, de fiecare dată, eu mă comport așa cum simt. Mă doare undeva de imaginea mea. Și așa ce au oamenii în cap despre mine e greșit".

Odată, însă, tot au mai reușit să o scoată din pepeni. Un local de striptease din America și-a luat numele de Madonna. Ea s-a supărat, a intentat proces... și a pierdut, iar localul încasează, în continuare, bani frumoși!

Manuela Boatcă

CLAUDIO CIRIMELE
Un CD 1995
(En este mundo) în limba spaniolă și un autograf numai pentru V.P.R. de la reprezentantul Italiei la "Cercul" din 1992.

Sabrina la București EVENIMENT MUZICAL?! MAI CURÎND UNUL MONDEN

Sabrina, celebra solistă italiană, a revenit în România, așa cum a promis în 1993, dar nu pentru "un concert adevărat" după cum își propusese, ci pentru a inaugura unul dintre cele mai elegante cazinouri din... Europa (spun unii, noi n-am văzut) - Lido. Conferința de presă, desfășurată la Barul Melody, cu doar două ore înainte de a se tăia panglica, a oferit prilejul celor din mass-media, pentru 30 de minute, să stea de vorbă cu vedeta seriei "Confundată cînd cu Ambra, cînd cu Sandra, Sabrina nu s-a supărat nici chiar atunci cînd unii au vrut cu orice preț să afle numele și prenumele prietenului ei. Colegul de la "Baricada" a fost mult mai preocupat de "fenomenul Ambra", așa că a "descusut-o" pe Sabrina cît a putut despre controversata prezentatoare italiană. S-a interesat totuși și de originea solistei, și de schimbările constatate de ea în România de azi, față de România dinainte de '89. Și a aflat că e din Genova, de origine "toscană-napolitană". Ceva schimbări "pozitive" a observat, dar prea puține, pentru că niciodată nu a stat "mai mult de 24 de ore în țara noastră". (Cu excepția anului '93 cînd a stat 36 n.r.) Ii place Bucureștiul? Știe că mai demult era numit "micul Paris"? Ii place arta și arhitectura românească? A acceptat cu plăcere invitația prietenilor ei (familia Păunescu) de a fi "nașa Cazinoului Lido"? E prima oară cînd inaugurează un cazinou, dar nu și prima oară cînd cîntă într-un astfel de loc. Întrebată "de ce nu și un concert?", Sabrina a repetat că a venit din prietenie, dar translatorul, care pînă la acest răspuns traducea selectiv, a completat de la sine putere: "Voi realiza un spectacol pe care am să-l conduc eu și voi fi invitate formații de muzică ușoară internațională. Va fi o surpriză. Pînă acum nu s-a mai întîmplat așa ceva. Au fost niște formații de muzică, într-o sală goală, cum e Polivalenta. S-au desfășurat o jumătate de oră și nu s-a întîmplat nimic. Referitor la activitatea profesională, Sabrina pregătește un album, care va fi lansat în luna mai. Speră ca prin noua apariție să repătrundă în clasamentele italiene. Deocamdată este "pe locul trei sau patru, nu-mi amintesc exact", în țările scandinave. Anual are între 30 și 35 de concerte. Presa italiană, și chiar cea internațională, este mult mai puțin critică cu ea, acum de cînd a renunțat la muzica de dans, noile piese fiind pop-rock. Invitația făcută ziarștilor la începutul conferinței de presă de către dl. Viorel Păunescu, de a pune "întrebări Sabrinei și soțului ei, prezent aici și care face parte din compania domniei sale" a creat confuzie. Doi ziarști au dorit să afle amănunte despre noua stare civilă a Sabrinei, deși ea a declarat că "domnul din stînga mea este doar managerul meu. Sunt singură. Nu sunt căsătorită. Sunt dezlogodită".

P.S. În fața Barului Melody (după conferința de presă) erau foarte mulți doritori să vadă o adevărată sex-simbol. N-a fost să fie!

Orlanda Deladi

Editor: Third Multimedia Consultants
Adresa redacției:
Calea Victoriei 101,
scara B, etaj 2, ap. 10,
sector 1, București, cod
70176, telefon 659.09.12,
fax: 659.71.47
Pentru corespondență:
C.P. 307, O.P. 22, sector
1, București, cod 71100.

Director:
Andrei Partos
Redactor șef:
Orlanda Deladi
Secretar general de redacție:
Marian Turtă
Colectiv redacțional: Ana Călin, Gabi
Gomboș, M.V.Pop, Manuela Boatcă,
Valentin Popa-Scurtu, Nae Constantin
(Foto)

Nr. de catalog: 2131
Număr de cont: 407 30 781
Banca Agricolă SA-SMB
Cititorii din străinătate se pot
abona prin RODIPET S.A.-P.O.
Box 33-57, Fax: 0040-1-3129432
sau 3129433, telex: 11995-Piața
Presei libere
nr. 1, București, România
Editare computerizată:
FALCO PRESS S.R.L. Gina Manciu
Mirela Palade

1000 de locuri vă așteaptă la

Disco Vox Maris

INTRARE LIBERĂ în zilele de duminică, luni, marți, miercuri și joi! Vineri intrarea costă 5000, iar sîmbăta 10.000 lei. Programul începe după ora 22,00 și se termină în jurul orei patru dimineața.

VREȚI SĂ VĂ SIMȚIȚI CA-N OCCIDENT?

Un loc ideal pentru cumpărături, pentru o cafea tare și o pizza după a cărei rețetă umblă și Italienii:

SUPERMARKET
VOX MARIS

Program:

luni	12-21
marți-vineri	9-21
sîmbăta	9-19
duminică	9-14

Adresa:
str. George Enescu
nr. 36
☎ 659.40.05
fax: 312.28.65

La doi pași de Grădinița, Casata, Școala Populară de Artă sau Teatrul Tănăraș din Piața Lahovary.